A Prófétа

ISZLÁM ALAPISMERETEK

Török Vallásügyi Igazgatóság

ISZLÁM ALAPISMERETEK

Török Vallásügyi Igazgatóság

A Próféta

Szerkesztő:
Prof. Dr. Mehmet Emin Özafşar - Prof. Dr. Recai Doğan

Termelési igazgató:
Dr. Yüksel Salman

Műsorszórás koordinációs:
Yıldıray Kaplan

Projekt:
Vallásügyi Igazgatóság Vallásoktatási Osztálya

Projekt Koordináció:
Hüseyin Ersoy
A török nagykövetseg Budapesti vallásűgyi koordinátora

Grafikai tervezés
Sacid Aracı

Fordította:
Kiss Zsuzsanna Halima - Ahmet Barışçıl

Fejezet írók:
Ünite 1- 2- 3: Prof. Dr. Nahide Bozkurt
Ünite 4: Prof. Dr. Nahide Bozkurt - Dr. Remziye Yılmaz
Ünite 5 - 6: Dr. Remziye Yılmaz

Alkotó:
Uğur Altuntop

Kiadás:
Başak Mat. Tanı. Hiz. İth. İhr. Tic. Ltd. Şti.
+90 312 397 16 17

A török Vallásügyi Igazgatóság kiadványai: 1234
Szakmai könyvek: 114

1. kiadás: Ankara, 2016
A Műelemző Bizottság határozata: 09.05.2016/30

2016-06-Y-0003-1234
ISBN 978-975-19-6562-2
Tanúsítvány száma: 12930

Kontakt:
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Yabancı Dil ve Lehçelerde Yayınlar Daire Başkanlığı
Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı No: 147/A 06800 Çankaya - ANKARA / TÜRKİYE
Tel.: +90 312 295 72 81 • Fax: +90 312 284 72 88
E-posta: yabancidiller@diyanet.gov.tr

tartalom

Előszó

A Kegyelmes és Irgalmas Allah a legjobb módon teremtette meg az embert, kiemelkedő tulajdonságokkal ajándékozta meg, az isteni kinyilatkoztatással szólt hozzá, megtiszteltetésben részesítette, de felelősséget is adott neki. Nem hagyta magára az evilági életben, hanem isteni kegyként és ajándékként prófétákat és isteni írásokat küldött e, hogy az embert a hitetlenség sötétjéből a hit és jó erkölcs fényére vezesse.

A legelső embertő fogva létező vallás az ember természetes szükséglete. A vallás megtanítja nekünk az élet értelmét és célját, segít abban, hogy egyensúlyt tudjunk kialakítani az evilági élet és a Túlvilág, a józan ész és a szív között, megtaláljuk a belső békénket. A vallás mindazon tanácsok összessége, amelyek igazságosságot, szeretetet és egyensúlyt hoznak a társadalomba, és egyéni és közösségi kötelességeinket az istenszolgálat tulajdonságával ruházzák fel.

Az az ember, aki szeretné megérteni saját magát, a világot és Teremtőjét, szeretne közelebb kerülni Hozzá és szeretni Őt, a Teremtő által elküldött könyveket és prófétákat követve megértheti az igazságot és azt, hogy mit jelent Allah szolgájának lenni.

Mivel az embernek szüksége van a vallásra az életében, az is nagyon fontos, hogy megfelelő, alapos és hiteles tudásra tegyünk szert a vallással kapcsolatban.

Ahhoz, hogy olyan emberek legyünk, amilyenekké az Iszlám szerint válnunk kell, fontos, hogy folyamatosan küzdjünk saját magunkkal, megújítsuk és felfrissítsük az Iszlám fényes üzenetét eszünkben és szívünkben, és állandó, élő kapcsolatot alakítsunk ki a tudás és az élet között.

Ezért jelentette meg a Török Vallásügyi Igazgatóság az „Iszlám Alapismeretek" című könyvsorozat négy kötetét. A könyv, amelyet most a kezünkben tartunk, ennek a sorozatnak a harmadik kötete, „A Próféta" címet viseli.

Könyvünkben az Iszlám prófétája, Mohammed Próféta (s.a.w.) életét és személyiségét, példáját mutatjuk be. Tárgyaljuk a prófétaság előtti időszakot, prófétaságának éveit, személyiségét, példás erkölcsét, és szó esik arról, hogy mekkora fontosságot tulajdonított a tudásnak, tanulásnak és tanításnak.

Reméljük, hogy munkánk és ez a könyvsorozat minél hasznosabb lesz az olvasók számára.

Az erőfeszítés tőlünk, a siker Allahtól van.

A Próféta

1. FEJEZET

A PRÓFÉTASÁG ELŐTT

1. Milyen környezetbe született a Prófétánk (s.a.w.)?
2. Prófétánk (s.a.w.) és családja
3. Fiatalsága és társadalmi kapcsolatai
4. Házassága Hz. Khadidzsával és gyermekeik
5. A Kinyilatkoztatás előtti ábrázolása a Kegyes Koránban

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

Ebben a fejezetben az Iszlám előtti Arábia társadalmi, kulturális és vallási életét, valamint Allah Küldötte (s.a.w.) prófétaság előtti életét fogjuk általánosságban megismerni.

A prófétánk, Hz. Mohammed (s.a.w.) 571-ben született Mekkában. Gyermekkora és ifjúsága Mekkában telt el, prófétai küldetésének első 13 évében is itt élt, ezután végezte el a hidzsrát Medinába, ahol még 10 évig élt.

Ebben a fejezetben szeretett Prófétánk mekkai életét vizsgáljuk meg egyes fontos események tükrében. A mindenki által ismert, fontos, Kábával kapcsolatos történések, a Hilful Fudul (Erényesek Szövetsége) egyezségében való részvétele és hasonló események kerülnek szóba, valamint kitérünk arra, hogy hogyan ismerte meg a Kegyes Koránt.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megismerjük annak a társadalomnak a körülményeit, kultúráját és vallási életét, amelyben a Prófétánk (s.a.w.) született és ifjúságát töltötte.
2. Megismerjük Mohammed Próféta (s.a.w.) fiatalságát, utazásait, az Erényesek Szövetségében való részvételét, a Kábával kapcsolatos döntését, kereskedelmi kapcsolatait és hasonló témákat.
3. Megismerkedünk Prófétánk (s.a.w.) életében kiemelkedő fontosságú szerepet betöltő feleségével, Hz. Khadidzsával, és a vele kötött házasságával.
4. Megismerjük Prófétánk (s.a.w.) gyermekeit.
5. Megismerjük, mit mond a Kegyes Korán a Prófétánk (s.a.w.) kinyilatkoztatás előtti helyzetéről.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. Folyamatosan gondolkodj azon, hogy sikerült-e elérni a fejezet elején kitűzött célokat! Ha úgy gondolod, hogy egy célt nem sikerült elérned, akkor olvasd el még egyszer az azzal kapcsolatos fejezetet!
2. Ne érd be ezzel a könyvvel a tanulásban! A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.
3. A témával kapcsolatos multimédiás anyagok, filmek segítségével szélesítheted tanulási környezetedet.

1 Milyen környezetbe született a Prófétánk (s.a.w.)?

Gondolkodjunk el!

Mit tudtok a Prófétánk (s.a.w.) születési helyéről? Gondolkodjatok el, és készítsetek jegyzeteket!

Az Iszlám előtt az arabok törzsekben éltek. A törzsek azonos származású emberekből álltak, akiket a vér, a rokonság kötelékei kötöttek össze szorosan. A törzs legkisebb egysége a család volt.

Az akkori hagyományok szerint egy férfi annyi nővel házasodhatott egyszerre, amennyivel csak akart. A házasságnak több formája volt szokásban. A széles körben elterjedt és elfogadott hagyományos házasság mellett létezett ideiglenes házasság (nikah-i muta), a kölcsönös feleségcserével járó házasság (Nikah-i bedel), a leánygyermekek kölcsönös feleségül vétele azért, hogy ne kelljen hozományt vagy jegyajándékot fizetni (nikah-i sigar) és még több hasonló házassági forma.

A lányokat általában nagyon fiatalon adták férjhez. A nőket azonban új családjuk csak akkor fogadta be, ha már szültek gyermeket. Ezért például ha egy nő úgy halt meg, hogy nem volt gyermeke, akkor még csak részvétet sem nyilvánítottak a férjének. A gyermektelen nőket azzal is büntették, hogy megváltást kellett fizetniük azért, mert nem volt gyermekük. Ezt a megváltást nem a férjének, hanem a férje családjának kellett fizetnie.

Elterjedt volt a válás, de csak a férfiaknak volt hozzá joga. Voltak azonban olyan nők, akik kérhették maguknak a válás jogát. Ha elváltak a férjüktől, egy évig várniuk kellett, mielőtt újra férjhez mehettek volna.

A fiúgyermekek a büszkeség forrásának számítottak, ám, ahogy a Kegyes Koránból is tudjuk, a leánygyermekeket teljesen értéktelennek tartották. (lásd: Korán, 81:8-9)

Az is előfordult, hogy megölték a saját gyerekeiket a szegénységtől félve:

„És ne öljétek meg a gyermekeiteket a szegénységtől való félelemből." (Korán, 17:31)

Az Iszlám előtt az arab családok között nagyon elterjedt volt az örökbefogadás szokása. Akit örökbe fogadtak, az ugyanazokkal a jogokkal rendelkezett, mint az örökbefogadó saját gyermekei.

Az Iszlám előtt az arabok alapjában véve kétféle életformát folytattak: voltak köztük nomád, sivatagi életet és városi életet élők. A sivatagi arabok a kietlen sivatagokban vándoroltak, követve a legelőt, a vizet és az élelmet. A városiak településeken, városokban telepedtek le, és megélhetésüket mezőgazdasággal, kereskedelemmel vagy kézművességgel keresték meg. Azonban akár városi, akár nomád életet folytattak, a társadalom berendezkedését a sivatagi időkben kialakult törzsi szerkezet határozta meg.

A törzs leginkább az apai vonalon való leszármazás alapján szerveződött, ám kifelé sem volt teljesen zárt. Rokonsági kötelék jöhetett létre hilf (szövetség), pártfogolás (hivatalos védelembe vétel) vagy befogadás által is. Hogyha valaki elhagyta a saját törzsét, vagy a törzse kivetette magából, akkor lehetséges volt, hogy egy másik törzs a védelme alá vegye, és így annak a törzsnek vált a tagjává. Az ilyen embert halif (szövetséges) néven nevezték. A hivatalosan védelem alá vett ember neve dzsár volt. Ha egy háborúban vagy támadásban foglyul ejtett, és így rabszolgává vált embert vagy egy megvásárolt rabszolgát felszabadítottak, azzal a védelem köteléke jött létre, a felszabadított rabszolga a felszabadító törzsének befogadottjává (mevlá) vált. A halif, dzsár vagy mevlá sok tekintetben azonos jogokkal rendelkezett, mint a törzs valódi tagjai.

A törzs a társadalom távolabbi rokonokat is magába foglaló alapegysége volt, és az egyének azonosításának szempontjából sajátos tulajdonságokkal bírt. Ez az egység a rokonsági fokozattól függően további csoportokra volt bontható, ezek a csoportok különböző neveket viseltek. Például a Bani Hasim (Hasim fiai), a Bani Zuhra (Zuhra fiai), Bani Muttalib (Muttalib fiai) ilyen csoportok voltak, ezeket klánoknak is nevezzük. A törzsek közösségi élete a társadalom szempontjából is sajátos szereppel bírt. Például a törzsek közötti vetélkedés a felsőbbrendűségért az állandó háborúknak és ellenségeskedésnek nyitott utat. Ezekben a háborúkban közrejátszott az a probléma, hogy a nehéz gazdasági körülmények között a megélhetés is bizonytalan volt.

A törzs felépítése a férfiági rokoni kapcsolatokon alapult. Az egymással apai ágon rokonságban állók bármikor készek voltak harcba vonulni rokonaikért, akár jogosan, akár nem.

A sivatagi nehéz körülmények között a törzsen belüli összetartást inkább kötelességként fogták fel. Ha egy kívülálló megölte a törzs egyik tagját, akkor becsületbeli kérdésnek fogták fel, hogy bosszút álljanak. Előfordult, hogy a vérdíj elfogadása mellett még vérbosszút is álltak, ami évekig tartó háborúskodáshoz vezetett. A törzs minden tagjának kötelessége volt, hogy kiálljon a törzs becsületéért, elvégezze a feladat rá eső részét, és harcoljon azok ellen, akik a vérrokonaira támadtak. Akár az elnyomó, akár az elnyomott volt a rokona, mindenképpen kötelessége volt mellé állni.

A törzsekben egyes személyeket akár kiemelkedő tulajdonságaik, akár vagyoni helyzetük miatt vezetőnek fogadtak el.

Az Iszlám előtt az arabok társadalmi státuszukat tekintve három csoportra oszlottak: szabadok, rabszolgák és felszabadított rabszolgák.

A szabad embereknek megvolt minden joguk, ami a törzs tagjait megillette. Közülük a gazdagokat, a jövendőmondókat, a költőket és a harcokban bátorságukkal kitűnő embereket magasabb rendűnek tartották a többieknél, ennek ellenére az egész törzs együtt vándorolt, harcolt, és minden tekintetben közös és egyenlő életet folytattak.

A rabszolgák nem rendelkeztek a szabad emberek becsületével és jogaival. Olyan

emberek voltak, akik vagy a harcok során kerültek fogságba, vagy pedig megvásárolták őket. A női rabszolgákat rabnőnek nevezték. A rabszolgák és a rabnők különböző szolgálatokat végeztek tulajdonosaiknak.

Az Iszlám előtt a rabszolgákat úgy adták-vették, mint bármilyen más vagyontárgyat, lehetett őket örökölni vagy ajándékozni is. A tulajdonos bármit tehetett a rabszolgájával, senki nem vonta ezért felelősségre. Ha egy rabszolga bűnt követett el, a szabad emberek büntetésének felét kapta. Ha egy rabnőnek gyermeke született, az is rabszolgának számított, de ha az apja úgy akarta, a saját gyermekeként is bánhatott vele.

A felszabadított rabszolgák a szabadok és a rabszolgák közötti osztályt képezték. Eredetileg rabszolgák voltak, de valamilyen módon szert tettek szabadságukra. Ha egy tulajdonos felszabadította egy rabszolgáját, akkor az a „mevlá", vagyis felszabadított rabszolga státuszába került: a törzs tagjának, rokonnak számított. A mevlákat nem lehetett úgy adni-venni, mint a rabszolgákat, de nem birtokoltak minden jogot, amit egy szabad ember birtokolt. Például egy felszabadított rabszolga soha nem házasodhatott egy szabad nővel.

Most te jössz!

Milyen hasonlóságok és különbségek vannak a Prófétánk (s.a.w.) születésekor meglévő társadalom és napjaink társadalma között? Beszéljétek meg!

Kulturális élet

Az Iszlám előtt az Arab-félsziget kulturális élete nem volt túlzottan gazdag. Az Iszlám előtti korszak kultúrája a nomád, vándorló élet nehézségei miatt leginkább a tapasztalatból, a szokások és hagyományok ismeretéből állt. A Hidzsaz területén élő arabok az írást csak kevéssel az Iszlám előtt tanulták meg északi szomszédaiktól, a nabateánusoktól, akikkel kereskedtek. A ma arab írásként ismert betűkészlet ennek a népnek az írásából alakult ki.

Az arabok csak későn tanultak meg írni, és az írás nem is volt elterjedt köztük, ezért az Iszlám előtti időszakban a kultúrájukból hiányoztak a fejlődés bizonyos elemei. Más területeken viszont a kultúrájuk nagyon is fejlett volt, és ez alatt elsősorban az irodalmat, különösen a költészetet kell érteni. Az élet számos területével foglalkozó verseket elsősorban élőszóban adták elő. A versírás és szavalás nagyon fontos tevékenységnek számított. A vallási ünnepeken vagy vásárokon rendezett költészeti versenyeken győztes „hét függő vers" (Muallakat-i Szeba) költői széles körben ismertté váltak, és nagy tisztelet övezte őket.

Ezekből a versekből láthatjuk, hogy az Iszlám előtt az arabok különböző területeken milyen tudással, szokásokkal, hagyományokkal rendelkeztek. A versek témája általában a dicsőség, a hősiesség, a szerelem vagy a gúny, paródia témaköreiből kerültek ki. A költők magas rangot képviseltek a társadalomban.

Az arabok nagyon jól ismerték a történelmet ami nagyon fontos is volt számukra. A hosszú idők óta emlékezetükben őrzött történelmi tudásból is különleges fontosságot tulajdonítottak az emberek származása ismeretének. Az Iszlám előtt a történelem két területen fejlődött az arabok között. Ezek egyike az előbb említett leszármazástan volt, a másik pedig az „ejjam ul-Arab" (Arab napok), ami az arab törzsek között különféle okokból kirobbant háborúk történetét jelentette. Ezt a történelmi tudást szóban, szájról-szájra adták tovább egymásnak az egymást követő generációk. Különösen a Hidzsaz és Jemen területének volt gazdag ez a történelmi hagyománya. Arábia területére kereskedelem, utazás és hasonlók céljával állandóan érkeztek a különböző vallású, kultúrájú emberek. Ilyen módon az arabok más népek történelméről is kiterjedt tudást szereztek.

Tudtad?

Az arabok a végtelen, úttalan sivatagban tett utazásokhoz nélkülözhetetlen asztronómiát (csillagászatot) a káldeusoktól és babiloniaktól tanulták. Az arabok felismerték a csillagok mozgását az égen. A csillagok, csillagképek túlnyomó többségét ismerték. A csillagászat azt is lehetővé tette, hogy pontosabban mérjék az időt. Olyannyira, hogy a Nap és a Hold csillagok között megtett útját is kiszámolták, megfigyelték mozgásukat, és így a hónapokat, napokat is számon tudták tartani.

Az Iszlám előtt az arab társadalomban nagyon fontos szerepet töltött be a jövendőmondás és a mágia. Különösen a jósok, jövendőmondók iránt mutattak nagy tiszteletet. Úgy gondolták, hogy ők a lelki betegségek orvosai. Ha valami nehézség érte őket, azonnal a jövendőmondókhoz futottak, és tőlük kértek segítséget. Hasonlóképpen hittek a varázslás, a varázslók erejében. Olyannyira, hogy komolyan hittek abban, hogy a varázsló képes elválasztani egymástól a házastársakat, olyan dolgokat láttatni az emberekkel, amelyek valójában nem léteznek, vagy akár félelmet, rettegést ültetni az emberek szívébe.

Gondolkodjunk el!

Miért van az, hogy bár sokkal kisebb mértékben, de még ma is megtalálható a társadalomban a jóslás és a varázslás? Mit tehetünk azért, hogy megmeneküljünk ezektől a káros viselkedésformáktól?

Vallási élet

Az Iszlám eljövetele előtt az arabok között leginkább a bálványimádás volt elterjedt. Lényegében az Arab-félsziget népei sokáig az Ábrahám próféta (a.s.) által elhozott egyistenhitben hittek, a Mindenható Allah egyedülvalóságában, és abban, hogy az Ábrahám és fia, Iszmail által épített Kába szent hely. Azonban ahogy telt az idő, az arabok eltávolodtak az egyistenhit vallásától, bálványokat kezdtek imádni, és ebben az állapotban is maradtak az Iszlám eljöveteléig. Miután az arabok elfelejtették Ábrahám és Iszmail próféták vallását, és bálványokat kezdtek imádni, még akkor is hittek abban,

hogy létezik egy isten, aki a világmindenség teremtője és megőrzője. Hitük szerint ez az istenség volt a világmindenség teremtője, tulajdonosa és parancsolója mindennek, ami benne van. Áldott Könyvünk, a Kegyes Korán is megerősíti, hogy az arabok az Iszlám előtti korban is hittek Allahban:

„Mondd: „Ki gondoskodik rólatok az égből, és a földből? És ki uralja a látást és a hallást? És ki hozza elő az élőt a halottból, és a halottat az élőből? És ki irányítja a parancsot?" És azt fogják mondani: „Allah." (Korán, 10:31)

„Mondd: „Kié az egek és a föld, és akik benne vannak, ha tudjátok?" Azt fogják mondani: „Allahé!" Mondd: „Hát akkor nem emlékeztek meg?" Mondd: „Ki a hét ég és a hatalmas Trón Ura?" Azt fogják mondani: „Allah." (Korán, 23:84-87)

Az arabok szerint a bálványok voltak az eszközök arra, hogy Allah felé közvetítsenek számukra. Ezért nevezzük az Iszlám előtti arab hitet „társításnak". A társítás azt jelenti, hogy Allah mellett, Allahon kívül más lényeket is istenként tisztelnek, tőlük segítséget kérnek, fohászkodnak hozzájuk vagy áldozatot mutatnak be nekik, vagyis az egyedül Allahot illető imádatban és istenszolgálatban másokat is részesítenek.

A Kegyes Korán ezt így írja le:

„És a legtöbben nem hisznek Allahban, csak úgy, hogy társítanak mellé." (Korán, 12:106)

Mekkában a vallási élet központjául szolgáló Kábában 360 bálványt helyeztek el. Ezek közül a legnagyobb és legfontosabb a Hubal néven nevezett bálvány volt. A Taif városban élő Szakif törzs bálványának neve Lat, a Medinában élő Ausz és Khazradzs törzsek bálványa Manat volt. A Kurajs és a Kinana törzs pedig az Uzza nevű bálványt imádta. A Kegyes Korán megemlíti ezeknek a bálványoknak a nevét is:

„Hát nem láttátok-e al-Latot és al-Uzzát? És Manatot, a harmadikat, a másikat?" (Korán, 53:19-20)

A Kábát Ábrahám próféta, a felesége, Hágár, és a fiuk, Iszmail próféta közösen építették.

„Bizony, az első Ház, amely létre lett hozva az embereknek, Bekkában (Mekkában) van: áldott ez, és vezetés a teremtmények számára. Egyértelmű jelek vannak benne, ezek egyike Ábrahám helye, és aki belép oda, biztonságban van." (Korán, 3:96-97)

Amikor Ábrahám próféta befejezte a Kába építését, így fordult Urához:

„Urunk! Bizony, letelepítettem a leszármazottaim közül egyeseket egy megműveletlen völgyben, a te Sérthetetlen Házad közelében, Urunk, hogy megtarthassák az imát. Add hát, hogy az emberek egy részének a szíve feléjük hajoljon, és lásd el őket a gyümölcseiddel, hogy hálásak lehessenek." (Korán, 14:37)

A Mindenható Allah elfogadta a fohászát, és a kérése teljesítésének érdekében megparancsolta:

„És hívd az embereket a zarándoklatra! Eljönnek hozzád gyalog, és minden sovány hátasállaton, minden távoli hegyi útról" (Korán, 22:27)

Ilyen módon vette kezdetét a zarándoklat, a Kába meglátogatásának istenszolgálata. Ezután kezdték a Kábát, Allah Házát az Arab-félsziget különböző tájairól érkező zarándokok meglátogatni, körbejárni. Ez a zarándoklat a sérthetetlen hónapokban zajlott, amikor tilos volt harcolni. Ezek a hónapok a Dhulkada, Dhulhidzsa, Muharram és Redzseb hónapok.

Azért, hogy a különböző vidékekről érkező zarándokok látogatását megkönnyítsék, különböző feladatkörök, szolgálatok jöttek létre, mint például a zarándokok etetése, itatása, elszállásolása.

Tanuljuk meg!

A Kábával kapcsolatos legfontosabb feladatkörök a következők:

Hidzsabe-Szidane: a Kába őrzése. Aki ezt a feladatot végzi, annál vannak a Kába kulcsai. A felelős nyitja, zárja, és a látogatók számára előkészíti a Kábát. Ez a legfontosabb vallási feladatkör a Kábával kapcsolatban.

Szikáje: innivaló biztosítása a Kába látogatói számára.

Rifáde: élelem biztosítása a Kába látogatóinak, különösen a szegényeknek

A Kegyes Korán azt is tudatja velünk, hogy az Iszlám előtt az arabok nem hittek a halál utáni feltámadásban, elszámolásban, és a Túlvilágon kapott jutalomban vagy büntetésben:

„És azt mondták: „Nincs semmi, csak az evilági élet, és nem leszünk feltámasztva!" (Korán, 6:29)

„És azt mondják: „Nincs semmi, csak az evilági életünk. Meghalunk és élünk, és nem pusztít el minket más, csak az idő." És nincs nekik tudásuk ezzel kapcsolatban – csak találgatnak." (Korán, 45:24)

„Ők azt mondták: „Micsoda? Amikor halottak leszünk, és porrá és csonttá válunk, vajon fel leszünk támasztva? Bizony, megígértetett ez nekünk, nekünk és az ősapáinknak korábban, és nem más ez, mint a korábbi népek meséi!" (Korán, 23:82-83)

Most te jössz!

Szerinted milyen kapcsolat van a Prófétánk (s.a.w.) korának társadalma és az ő prófétai küldetése között?

2 A Prófétánk (s.a.w.) és családja

Születése

A Prófétánk, Mohammed (s.a.w.) a mekkai Kurajs törzsből, annak Banu Hásim klánjából származott. Az édesapja Abdullah, apai nagyapja Abdulmuttalib volt. Abdulmuttalib apja, Hásim eredeti neve Amr volt. Hásim a maga idejében a Kábához érkező zarándokok itatásáért (szikáje) és etetéséért (rifáde) volt felelős. Ugyanakkor gyakran tett kereskedelmi célú utazásokat is. Egyik Szíriába tett útja során Jathribban (a mai Medinában) elvette feleségül a Banu Nedzsar klánból Szelma bint Amrt. Ebből a házasságból született Mohammed Próféta (s.a.w.) nagyapja, Andulmuttalib (eredeti nevén Sejba). Hásim egyik Szíriába tartó útján halt meg Gázában. Mikor Hásim meghalt, a testvére, Muttalib elhozta Mekkába a fiát, Sejbát, aki addig Medinában élt az anyjával. A mekkaiak először azt hitték, hogy a fiú Muttalib szolgája, ezért kezdték Abdulmuttalib (Muttalib szolgája) néven emlegetni. Abdulmuttalib lett a Banu Hásim klán vezetője.

Abdulmuttalib volt az, aki újra megtalálta és kiásta a Kába közelében lévő Zemzem forrást. Akkor Abdulmuttalibnak még csak egyetlen fia volt, Hárisz, vele ásta ki a forrást, de amikor a Kurajs törzs tagjai látták, hogy mit csinálnak, próbálták őket megakadályozni ebben. Abdulmuttalib arra gondolt, hogy ha tíz fia lenne, azok segítenének megvédeni őt az ellenségeitől, és megfogadta, hogy ha születik tíz fia, egyiküket feláldozza a Kábánál Istennek.

Allah megadta neki azt, amit kívánt, és valóban lett 10 fia. Abdulmuttalib be akarta tartani az ígéretét, és az akkori idők szokásának megfelelően sorshúzással döntötték el, hogy melyik fiút áldozzák fel. A sorshúzás a Prófétánk édesapjára, Abdulmuttalib legkisebb fiára, Abdullah-ra esett. Azonban az akkori hagyományok szerint megmenthették a fiút, ha tevéket áldoztak fel helyette, ha a sorshúzás Abdullah javára döntött. A sorshúzás addig nem szólt a fiú javára, amíg 100 tevét nem állítottak fel mellette. Így Abdullah helyett 100 tevét áldoztak fel.

Abdulmuttalib volt felelős a zarándokok etetéséért és itatásáért, ezen kívül - a Kegyes Koránban az Elefánt című szúrában is említett esemény során - amikor Abraha jemeni király Mekka ellen indult, hogy a Kábát lerombolja, Abdulmuttalib volt az, aki tárgyalt vele.

Abdulmuttalib fia, Mohammed Próféta (s.a.w.) édesapja a többi családtaghoz hasonlóan szintén kereskedéssel foglalkozott, Szíriába tett utakat a karavánokkal. A Kurajs törzs Zuhra klánjából származó Aminát, Wahb lányát vette feleségül. Azonban csupán pár hónappal a házasságkötés után egy Gázába tett utazásról hazafelé tartva megbetegedett, és Medinában, az apja nagybátyjának házában meg is halt.

Mohammed Próféta (s.a.w.) az édesapja halála után nem sokkal, az 571. év április

hónapjának 20. napján jött világra Mekkában. Születésének évében indult Abraha jemeni király Mekka ellen, hogy a Kábát lerombolja.

Most te jössz!
Mit tudnak ma az emberek Mohammed Próféta (s.a.w.) születéséről? Te mit gondolsz erről a témáról?

Gyermekkora

Mivel a Prófétánk (s.a.w.) születésekor már nem élt az édesapja, a nagyapja, Abdulmuttalib védelmében kezdett felnőni. Akkoriban az volt a szokás, hogy a magasabb rangú mekkai családok gyermekeit a sivatagi arab törzsekhez adták dajkaságba, hogy a sivatagban jobb levegőn, egészségesebb körülmények között nőjenek fel, mint a városban. A Prófétánk (s.a.w.) esetében is így történt, a Taif közelében élő Havazin törzs Szad ibn Bakr klánjának egyik asszonya, Halima lett a dajkája.

A Prófétánk (s.a.w.) szülőháza

Ahányszor a Prófétánkat (s.a.w.) a dajkája, Halima elvitte Mekkába, hogy a nagyapjával és anyjával találkozhasson, minden alkalommal megbetegedett Mekka rossz levegőjétől. Így a szokásosnál kicsit hosszabb ideig maradt dajkája gondozásában, mert az édesanyja is látta, hogy fiának jót tesz a sivatagi levegő. Mohammed Próféta (s.a.w.) életének első 4-5 évét boldog, szabad gyermekként töltötte dajkája mellett, tejtestvérei társaságában a sivatagban. Majd visszaküldték az édesanyjához Mekkába. Amikor 6 éves volt, az édesanyjával, Aminával és a szolgálólányukkal, Umm Aymannal Medinába indultak, hogy az ottani rokonokkal találkozzanak, és a Prófétánk (s.a.w.) édesapjának sírját meglátogassák. Egy hónapot töltöttek Medinában. Útban hazafelé, a Medinától 190 kilométerre fekvő Abva városban Amina megbetegedett, és meghalt. Alig 6 éves kisfia a szolgálójukkal, Umm Aymannal tért haza Mekkába.

Umm Ayman a nagyapjához, Abdulmuttalibhoz vitte el az árván maradt kisfiút. Amikor a Prófétánk (s.a.w.) 8 éves lett, szeretett nagyapja is elhunyt, és a nevelését a nagybátyja, Abu Tálib vállalta el. Abu Tálib nagyon szerette az unokaöccsét, és megértette, hogy nem egy egyszerű, közönséges fiú. Abu Tálib is kereskedelemmel foglalkozott, ebben az unokaöccse is segítségére volt, és több utazására is elkísérte.

Kutassunk – tanuljunk!
Keressetek olyan történeteket, amelyek Mohammed Próféta (s.a.w.) gyermekkorából beszélnek el eseményeket! Írjátok le, hogy milyen gondolatok és érzések merülnek fel bennetek ezekkel a történetekkel kapcsolatban!

3 Ifjúkora és társadalmi kapcsolatai

Prófétánk (s.a.w.) társadalmi kapcsolatai

Mohammed Próféta (s.a.w.) olyan ember volt, akire az egész közösség tisztelettel nézett. Fiatalon, még húszéves korában nagybátyjával együtt részt vett a Banu Hasim klán Hilful-Fudul (Erényesek Egyezménye) nevű gyűlésén, ami szintén azt mutatja, hogy fontos szerepet tulajdonítottak neki a társadalmi életben. Különösen a nagybátyja, Zubair felhívása miatt egyezett bele, hogy tagja lesz ennek a szövetségnek, melynek fontosságára az is felhívja a figyelmet, hogy később azt mondta: akkor sem lépne ki belőle, ha vörös tevéket adnának érte. Még a prófétasága után is hangsúlyozta, hogy ha ismét arra hívnák, hogy vegyen részt egy ilyen szövetségben, most is megtenné.

Mohammed Próféta (s.a.w.) olyan ember volt, aki mindenek felett megbízhatóságáról volt ismert. A kortársai megbízhatósága és magabiztossága miatt az Al-Amin, vagyis Megbízható néven emlegették.

Amikor a Mindenható Allah kinyilatkoztatta ezt az áját: „(először) azokat figyelmeztesd, akik a legközelebb állnak hozzád" (26:214), felment a Szafa dombra, és azt kérdezte:

- Ha azt mondanám nektek, hogy innen a domb mögül egy olyan sereg közeledik, amely el akarja pusztítani a várost, hinnétek nekem?

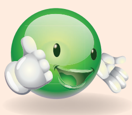
- Soha nem mondtál még hazugságot, mindent elhiszünk, amit mondasz! – válaszolták a többiek erre. (Ibn Szad, at-Tabakat, II, 200)

Hívő és hitetlen, minden ember egyetértett abban, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) igaz és megbízható ember volt. A legmegbízhatóbb, leghitelesebb ember volt korának társadalmában. Mivel mindenki ismerte ezt a tulajdonságát, az volt a szokásuk, hogy ha távoli helyekre kellett elutazniuk, távollétük idejére értékes vagyontárgyaikat neki adták át megőrzésre. Akik jó haszonnal akartak kereskedni, rá bízták az áruikat. Annyira tisztességes volt, hogy semmit nem vett el saját magának a karavánok hasznából, hanem a megkeresett pénzt teljes egészében átadta az áruk tulajdonosának.

Mielőtt Mohammed Próféta (s.a.w.) Khadidzsával (r.a.) megházasodott volna, becsületessége és kifogástalan erkölcse miatt ő is rábízta kereskedelmi ügyeinek intézését.

A Prófétánk felkeltette kora társadalmának figyelmét magasabb rendű erkölcsével, és

követendő példát mutatott mindenkinek. Ez az erkölcs és tisztánlátás véres háborút akadályozott meg, amikor a kurajs törzs felújította a Kába épületét, és eljött az ideje, hogy a Fekete Követ is visszategyék a helyére. Mivel nem tudtak megegyezni, hogy melyik klán vezetőjét érje a megtiszteltetés, hogy a követ a helyére tegyék, megegyeztek, hogy attól kérnek döntést, aki először a Kábához jön. Mindenki örült, amikor Mohammed Al-Amin volt az első ember, aki feltűnt a Kábánál! Ismerték tisztaságát és megbízhatóságát, és még azelőtt elfogadták a döntését, hogy kimondta volna. Ő pedig olyan döntést hozott, amivel mindenki elégedett volt, és ezzel tovább növelte tekintélyét társai között.

Most te jössz!

Mohammed Próféta (s.a.w.) személyiségében milyen személyes és erkölcsi tulajdonságok nyilvánultak meg már ifjúkorától fogva?

Utazásai

A Prófétánk (s.a.w.) első utazását 6 éves korában tette, amikor édesanyjával Mekkából Medinába ment. Medinában meglátogatták az édesapja sírját és a rokonaikat. Azonban a hazavezető úton egy Avba nevű helyen az édesanyja meghalt, és a szolgálólányukkal, Umm Aymannal tért vissza Mekkába.

Később, amikor Mohammed Próféta (s.a.w.) elvégezte a hidzsrát Mekkából Medinába, jól emlékezett erre a helyre. Azt mondta: „Bizony, anyám ebbe a házba hozott engem! Itt van az apám, Abdullah sírja. Itt tanultam meg úszni, a nagybátyám, Adij ibn Nedzsar tavában."

Második utazása során a nagybátyjával, Abu Tálibbal ment Damaszkuszba. Ekkor 9 vagy 12 éves volt, és Szíriába, Boszra városába jutottak el.

Fiatalkorában járt még kereskedelmi utazásokon Bahreinban, Abesszíniában, Jemenben és Szíriában.

Az is lehetséges, hogy ebben az időszakban egyszer hajón utazott Abesszíniába.

Mohammed Próféta (s.a.w.) Khadidzsa (r.a.) karavánjait is vezette kereskedelmi útjaikon. Ezek az utak Jemenbe és Szíriába irányultak. Jemen irányában Csuras városáig jutott, és a Hidzsaz-Jemen útvonalon található hubasai vásárba is eljutott.

Részvétele az Erényesek Egyezményében

Mohammed Próféta (s.a.w.) a nagybátyja, Zubair javaslatára vett részt a korábban alapított, de az idők során feledésbe merült szövetség, az Erényesek Egyezménye néven is emlegetett Hilful-Fudul újjáélesztésében. Az egyezmény célja az volt, hogy az igazság alapelveit fektesse le és támogassa az elnyomottakat a gazdagabb és erősebb törzsek zsarnokoskodásával szemben.

Az idős és fiatal mekkaiakból álló nagy létszámú csoport Abdullah ibn Dzsudad

házában ezt az esküt tette:

„Allahra esküszünk, hogy mindannyian kiállunk az elnyomók ellen, azok mellett, akiket elnyomnak, és közösen visszaszerezzük azt a jogát, amit a zsarnok elvett tőle. Ezt a szövetséget fenntartjuk addig, amíg a tenger ki nem szárad, és amíg van olyan ember, akit elnyomás sújt!"

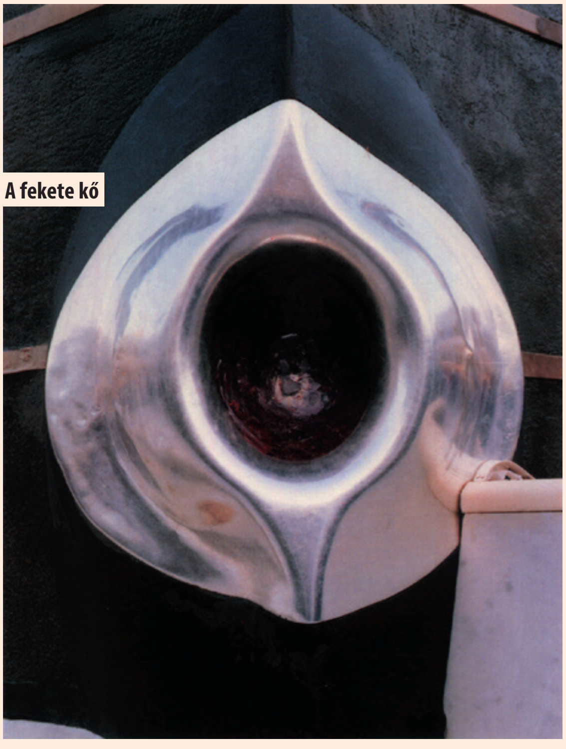
Szeretett Prófétánk (s.a.w.) húszévesen döntött úgy, hogy tagja lesz ennek a szövetségnek, amely a jogtalanság és igazságtalanság ellen küzdött, és egész élete során dicsérő szavakkal szólt róla.

Most te jössz!

Szerinted miért vett részt Mohammed Próféta (s.a.w.) ebben a szövetségben?

A Kábával kapcsolatos döntés

A prófétaság kezdete előtt egy másik fontos esemény is történt a Pórfétánk (s.a.w.) életében. Amikor 35 éves volt, ő hozta meg a döntést, hogy ki helyezze vissza a Fekete Követ (Hadzsar al-Aszwad) a Kába falába.

A fekete kő

A mekkai árvizek miatt a Kába épülete károkat szenvedett, néhol már-már leomlott a fala. A kurajs törzs gyűlést hívott össze, és úgy döntöttek, hogy felújítják a Kábát. Minden klánnal közölték a rájuk eső feladatot, aztán hozzáláttak a munkához. Azonban amikor eljutottak odáig, hogy az újjáépített falba vissza kellett volna helyezni a Fekete Követ oda, ahonnan Ábrahám próféta (a.s.) kezdte a tavafot, a klánok között vita tört ki. Mindegyik klán magának akarta a megtiszteltetést, hogy a követ a helyére visszatehesse. A vita egyre mérgesedett, sehogy sem tudtak megegyezni, olyannyira, hogy 4-5 napra leállt maga az építkezés is. Végül elfogadták Abu Umajja ibn Mughira, a kurajs egyik vénje javaslatát: az az ember döntsön a vitában, aki először a Kábához érkezik. Az első ember, aki a kapun belépett, Mohammed Próféta (s.a.w.) volt. mivel őt mindenki megbízható embernek ismerte, beleegyeztek, hogy ő döntsön a kérdésben. Amikor Mohammed Próféta (s.a.w.) meghallgatta a kérdésüket, levette a köntösét, és a földre terítette. A Fekete Követ rátette a köntösre, és minden klánból választottak egy embert, aki megfogta a köntös szélét, és

közösen vitték a helyére, a Kába sarkához. Mohammed Próféta (s.a.w.) ekkor megfogta a követ, és saját kezével illesztette a helyére. Ezzel a megoldással a törzs minden tagja teljes mértékben elégedett volt. Így a Prófétánknak (s.a.w.) sikerült úgy megoldania egy fontos kérdést, hogy azzal kivívta mindenki tetszését és megelégedését.

Most te jössz!
A Kábával kapcsolatos döntése Prófétánk (s.a.w.) milyen tulajdonságaira világít rá?

Kereskedelmi tevékenysége

A Prófétánk (s.a.w.) a nagybátyja, Abu Tálib mellett kereskedelmi tapasztalatot szerzett, és ifjúkorában tovább folytatta a kereskedést. Ennek keretében Hz. Khadidzsa (r.a.) kereskedelmi karavánjait vitte Szíriába.

Hz. Khadidzsa a kurajs törzs Bani Aszad klánjából származó Khuwajlid ibn Aszad lánya volt. Hz. Khadidzsa már két férjét is elvesztette, ezért saját nevében kereskedett, Szíriába és Jemebe küldött karavánokat. Mohammed Próféta (s.a.w.) ekkor 25 éves volt, és a nagybátyja javaslatára keresett munkát Hz. Khadidzsánál. Az asszony ismer-te megbízhatóságát és becsületességét, és örömmel bízta rá Szíriába tartó karavánja vezetését. Mellé adta kísérőnek Mejszera nevű rabszolgáját is. Mohammed Próféta (s.a.w.) eladta Szíriában a Mekkából hozott árut, megvásárolta mindazt, amit kellett, és Mejszerával együtt visszatért Mekkába. Az általa vezetett karaván nagy haszonnal tért haza, és Mejszera is csak dicsérő szavakkal szólt a Prófétánkról (s.a.w.).

Tudtad?
Az arabok között azt volt a szokás, hogy az elsőszülött gyermek nevével emlegették a szülőket. Ezt a név a „kunja". A Prófétánk (s.a.w.) első fia Kaszim volt, így az ő kunjája az Abul Kaszim (Kaszim apja) volt.

4 Házassága Hz. Khadidzsával és gyermekeik

Hz. Khadidzsa házassági ajánlatot tett a Prófétánknak (s.a.w.). Ő elfogadta ezt az ajánlatot, és összeházasodtak. A házasság után Mohammed Próféta (s.a.w.) továbbra is Hz. Khadidzsa kereskedelmi ügyeit intézte.

Most te jössz!
Milyen tényezők játszottak szerepet Mohammed Próféta (s.a.w.) és Hz. Khadidzsa házasságában?

Ebből a házasságból két fiuk és négy lányuk született. A fiúgyermekek neve Kaszim és Abdullah, a lányoké Zajnab, Rukija, Umm Kulthum és Fatima volt. A kisfiúk még kétéves koruk előtt meghaltak, és Hz. Fatima kivételével a lányok is mind meghaltak még Mohammed Próféta (s.a.w.) halála előtt.

5 A Kinyilatkoztatás előtti ábrázolása a Kegyes Koránban

A következő áják küldettek le azzal kapcsolatban, hogy milyen volt a Prófétánk (s.a.w.), mielőtt a kinyilatkoztatás és a prófétai küldetés elkezdődött volna:

- „Nem talált-e téged árvának, és adott menedéket? És nem talált-e elveszettnek téged, és vezetett? És nem talált-e szegénynek, és meggazdagított?" (Korán, 93:6-8) Ezek az áják Mohammed Próféta (s.a.w.) nevelkedéséről és a kinyilatkoztatás előtti életéről szólnak. Ezzel kapcsolatban különösen azt kell megértenünk, hogy amíg az első kinyilatkoztatást meg nem kapta, nem tudta magáról, hogy próféta.
- Mondd: „Ha Allah úgy akarta volna, nem olvastam volna ezt nektek, és nem ismertettem volna meg veletek. Bizony, közöttetek éltem előtte egy életen át. Hát nem használjátok az eszeteket?" (Korán, 10:16)
- „Nem tudtad a kinyilatkoztatás előtt, hogy mi az a Könyv, vagy mi a hit." (42:52) Ez az ája is erről az állapotról szól.
- „Elmondjuk neked a legjobb történetet abban, amit kinyilatkoztattunk neked ebből a Koránból, bár te korábban azok között voltál, akik nem ismerték." (12:3)
- „És Allah leküldte neked a Könyvet és a bölcsességet, és megtanította neked azt, amit nem tudtál. És Allah kegye irántad hatalmas." (4:113)

A Kegyes Korán azt is hangsúlyozza, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) nem tudott írni-olvasni:

- „És nem olvastál ezelőtt semmilyen könyvet, és nem is írtad a jobb kezeddel. Ha úgy tetted volna, a hamisság követői kételkedtek volna." (29:48)

A Kegyes Korán számos ájája szól a Prófétánk (s.a.w.) kifogástalan erkölcséről és jó tulajdonságairól. Ezek az áják nem tesznek különbséget a prófétaság előtti és utáni időszak között. Már a Kegyes Korán legkorábban kinyilatkoztatott ájái is dicsérő szavakkal említik jellemét és viselkedését:

- „És bizony, nagyszerű a te jellemed." (68:4)
- „És amikor egy ája jön hozzájuk, azt mondják: „Nem fogunk hinni, amíg nem adatik nekünk is olyan, ami Allah Küldötteinek adatott!" Allah tudja a legjobban, hogy hova helyezi az üzenetét." (6:124)

Ez a két ája Mohammed Próféta (s.a.w.) erkölcsét és tulajdonságait tárja elénk, különösképpen a prófétaság előtti időszakban.

- „Allah kegyelme miatt bántál velük kedvesen. Ha durva lettél volna, vagy keményszívű, bizony, eltávolodtak volna mellőled." (3:159) Ez az ája szép erkölcsét, kedves

viselkedését és jó emberi kapcsolatait mutatja be, és azt, hogy távol állt tőle minden durvaság és szívtelenség.

- „Bizony, eljött hozzátok egy Küldött saját magatok közül. Elszomorító és nehéz neki, amit elszenvedtek, törődik veletek, a hívőkhöz kedves és irgalmas." (9:128)

Ez az ája pedig szeretett Prófétánk (s.a.w.) kedvességét és szeretetteljességét mutatja be, azt, hogy mindig a közösség és a hívők megsegítésén fáradozott, ami fájdalmat okozott a népének, az neki is fájt, és mélyen elszomorította minden nehézség, ami őket érte.

Most te jössz!

A fenti ájákban hogyan mutatja be a Kegyes Korán Mohammed Prófétánkat (s.a.w.) a prófétai küldetés előtt?

A fejezet összefoglalása

Az Iszlám előtt az arabok törzsekben éltek. A törzsek azonos származású emberekből álltak, akiket a vér, a rokonság kötelékei kötöttek össze szorosan. A törzs legkisebb egysége a család volt.

Az akkori hagyományok szerint egy férfi annyi nővel házasodhatott egyszerre, amennyivel csak akart. A lányokat általában nagyon fiatalon adták férjhez. A nőket azonban új családjuk csak akkor fogadta be, ha már szültek gyermeket.

A váláshoz csak a férfiaknak volt joga. Kevés olyan nő volt, aki a válás jogát kérte magának.

A fiúgyermekek a büszkeség forrásának számítottak, ám, ahogy a Kegyes Koránból is tudjuk, a leánygyermekeket teljesen értéktelennek tartották, előfordult, hogy elevenen eltemették őket.

Az is előfordult, hogy megölték a saját gyerekeiket a szegénységtől való félelmükben.

Az Iszlám előtt az arab családok között nagyon elterjedt volt az örökbefogadás szokása. Akit örökbe fogadtak, az ugyanazokkal a jogokkal rendelkezett, mint az örökbefogadó saját gyermekei.

Az Iszlám előtt az arabok társadalmi státuszukat tekintve három csoportra oszlottak: szabadok, rabszolgák és felszabadított rabszolgák.

Az Iszlám előtt az Arab-félsziget kulturális élete nem volt túlzottan gazdag. Az arabok

csak későn tanultak meg írni, és az írás nem is volt elterjedt köztük, ezért az Iszlám előtti időszakban a kultúrájukból hiányoztak a fejlődés bizonyos elemei. Más területeken viszont a kultúrájuk nagyon is fejlett volt, és ez alatt elsősorban az irodalmat, különösen a költészetet kell érteni.

Az arabok nagyon jól ismerték a történelmet is, ami rendkívül fontos is volt számukra.

Az arabok a végtelen, úttalan sivatagban tett utazásokhoz nélkülözhetetlen asztronómiát (csillagászatot) nagyon magas szinten művelték.

Az Iszlám előtt az arab társadalomban nagyon fontos szerepet töltött be a jövendőmondás és a mágia.

Az Iszlám eljövetele előtt az arabok között leginkább a bálványimádás volt elterjedt. Lényegében az Arab-félsziget népei sokáig az Ábrahám próféta (a.s.) által elhozott egyistenhitben hittek, a Mindenható Allah egyedülvalóságában, és abban, hogy az Ábrahám és fia, Iszmail által épített Kába szent hely. Azonban ahogy telt az idő, az arabok eltávolodtak az egyistenhit vallásától, bálványokat kezdtek imádni, és ebben az állapotban is maradtak az Iszlám eljöveteléig.

Mohammed Próféta (s.a.w.) a mekkai kurajs törzs Banu Hasim klánjából származott. Az édesapja neve Abdullah, a nagyapja Abdulmuttalib volt.

Mivel Mohammed Próféta (s.a.w.) az édesapja halála után született meg, a nagyapja, Abdulmuttalib vette gondozásába. Annak az időszaknak a hagyományai szerint a mekkai családok gyermekeit a sivatagban élő nomád arab törzsekhez adták nevelésre. A Prófétánk (s.a.w.) is egy dajka gondozásában nevelkedett a sivatagban.

Amikor a Prófétánk (s.a.w.) 6 éves volt, az édesanyjával és Umm Ayman nevű szolgálólányukkal Medinába utazott. A hazaúton az édesanyja megbetegedett és meghalt. Umm Ayman a nagyapjához vitte őt, azonban 2 év múlva ő is meghalt, és a nagybátyja, Abu Tálib vette gondozásába, aki nagyon szerette unokaöccsét, és hamar megértette, hogy különleges gyermeket fogadott a házába.

A Prófétánk (s.a.w.) köztiszteletnek örvendett a társadalomban. Fiatalon, még húszéves korában nagybátyjával együtt részt vett a Banu Hasim klán Hilful-Fudul (Erényesek Egyezménye) nevű gyűlésén, ami szintén azt mutatja, hogy fontos szerepet tulajdonítottak neki a társadalmi életben. Hívő és hitetlen, minden ember egyetértett abban, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) igaz és megbízható ember volt.

Hz. Khadidzsa házassági ajánlatot tett a Prófétánknak (s.a.w.). Ő elfogadta ezt az ajánlatot, és összeházasodtak, ekkor ő 25, Hz. Khadidzsa 40 éves volt. A házasság után Mohammed Próféta (s.a.w.) továbbra is Hz. Khadidzsa kereskedelmi ügyeit intézte. Ebből a házasságból két fiuk és négy lányuk született.

A Kegyes Korán számos ájája szól a Prófétánk (s.a.w.) kifogástalan erkölcséről és jó tulajdonságairól. Ezek az áják nem tesznek különbséget a prófétaság előtti és utáni időszak között.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Milyenek voltak a családdal kapcsolatos értékek abban a társadalomban, amelyben a Prófétánk (s.a.w.) született?
2. A Prófétánkat (s.a.w.) milyen különleges tulajdonságai különböztették meg a többi embertől?
3. Mivel foglalkozott a Prófétánk (s.a.w.) fiatalkorában?
4. Hogyan viselkedett Mohammed Próféta (s.a.w.) kereskedelmi tevékenységeiben, és ez milyen változásokat hozott az életében?
5. A Kegyes Korán Mohammed Próféta (s.a.w.) milyen tulajdonságait emeli ki?

Értékelő kérdések

1. Az alábbiak közül melyik nem a Próféta (a.s.) lánya?

A) Fatıma

B) Ümmü Gülsüm

C) Aişe

D) Zeynep

2. Melyik klánhoz tartozott a Prófétánk (s.a.w.)?

A) Bani Zuhra B) Banu Hasim

C) Banu Muttalib D) Khazradzs

3. Mit jelent a „Muallakat-i Szeba"?

A) Egy város neve

B) Mohammed Próféta (s.a.w.) rokonai

C) A Tudatlanság Korában a legjobbnak tartott 7 arab vers, amelyeket a Kába falára függesztettek ki

D) Egy törzs neve

4. Az alábbi Kábával kapcsolatos feladatok közül melyik jelenti a zarándokok itatását?

A) Hidzsabe B) Szidáne C) Rifáde D) Szikáje

5. Mi az a Hilful Fudul?

A) Egy törzs neve B) Egy hely, ahol a költők a verseiket felolvasták

C) Az Erényesek Egyezménye D) Egy piac neve

6. A Prófétánk (s.a.w.) Kábával kapcsolatos ítéletében mivel kapcsolatban kellett döntést hoznia?

A) A Kábával kapcsolatos feladatok elvégzésében

B) A Kába környékének rendezésében

C) Kereskedelmi küldöttségek fogadásában

D) A Fekete Kő visszahelyezésében

A Próféta

2. FEJEZET

A PRÓFÉTAI KÜLDETÉS: MEKKAI IDŐSZAK

1. A prófétai küldetés első évei
2. Az első muszlim társadalom összetartása és kapcsolatai
3. A Prófétánk (s.a.w.) ellen felhozott kifogások, reakciók és a Kegyes Korán válaszai
4. A muszlimok üldözése és elnyomása, menekülés Abesszíniába
5. Az Éjszakai Utazás (Iszra)
6. Találkozás a medinaiakkal és az Akaba egyezmény
7. Hidzsra Medinába

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

Ebben a fejezetben a prófétai küldetés mekkai időszakáról lesz szó.

Beszélünk a Prófétánkhoz (s.a.w.) érkezett első kinyilatkoztatásról, és Mohammed Próféta (s.a.w.) állapotáról a kinyilatkoztatásban beálló szünet alatt, a kinyilatkoztatás újrakezdődéséről. Szó lesz arról, hogy hogyan lettek muszlimok olyan fontos személyek, mint Hz. Hamza vagy Hz. Omár. Megismerjük azt az első időszakot, amely megvetette a prófétaság alapjait.

A társadalom nem egykönnyen fogadta el Mohammed Próféta (s.a.w.) prófétaságát. Ezt megakadályozták a szokások, hagyományok és a társadalmi gyakorlat. Ezért számtalan kifogást hoztak fel a prófétai küldetés ellen. Üldözték és elnyomták őt magát, és mindazokat, akik hittek benne. Miután ezeket az eseményeket megtárgyaljuk, kitérünk az üldözött emberek számára remény fényét elhozó Hidzsra témájára is.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megismerjük a prófétai küldetés első éveit.
2. Megismerjük Prófétánk (s.a.w.) ellen felhozott kifogásokat, reakciókat és a Kegyes Korán válaszait ezekre.
3. Megtudjuk, hogyan üldözték és kínozták az első muszlimokat, és ők milyen hősiesen kitartottak mindezzel szemben.
4. Megismerjük a Mohammed Próféta (s.a.w.) és az első muszlimok lelkivilágában oly fontos változást jelentő Éjszakai Utazás, az Iszra csodáját.
5. Megtudjuk, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) a körülötte élő embereken kívül megismerkedett Medina lakosaival is, és egyezményt (az Akabai Egyezményt) is kötött velük.
6. Megismerkedünk a Medinába irányuló hidzsrával, és az ottani eseményekkel.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. Folyamatosan gondolkodj azon, hogy sikerült-e elérni a fejezet elején kitűzött célokat! Ha úgy gondolod, hogy egy célt nem sikerült elérned, akkor olvasd el még egyszer az azzal kapcsolatos témákat!
2. Ne érd be ezzel a könyvvel a tanulásban! A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.
3. A témával kapcsolatos multimédiás anyagok, filmek segítségével szélesítheted tanulási környezetedet.

1 A prófétai küldetés első évei

Az első kinyilatkoztatás

A Hira hegy

A kinyilatkoztatás azt jelenti: az igazság sugalmazása a szívbe, kinyilvánítás, sorozatosan és gyorsan érkező jelek, de ez egy olyan fogalom, ami sokkal bonyolultabb annál, hogy egyértelműen meg lehetne magyarázni. A kinyilatkoztatáson azt értjük, amikor a Mindenható Allah híreket, üzenetet küldött a prófétáknak.

Szeretett Prófétánk (s.a.w.) az első kinyilatkoztatást Ramadán hónapjában, a Hira hegy barlangjában kapta meg. 35 éves korától vált szokásává, hogy minden Ramadánban visszavonult a Hira hegy mélyén lévő barlangba, hogy Allahról elmélkedjen, és istenszolgálatot végezzen. A 610. év Ramadán hónapjában, amikor 40 éves volt, szintén elvonult a barlangba elmélkedés és istenszolgálat céljából, de ekkor olyasmi történt vele, ami korábban még soha, és természetfeletti eseményeket élt át, amit ő maga így beszélt el:

„Olyasvalaki jött hozzám, aki azt mondta, hogy ő egy angyal, Gábriel, és azért küldetett hozzám, hogy elmondja, hogy engem a Hatalmas Allah prófétának választott ki. Megtanította nekem, hogyan végezzem el a vudut, és amikor a testem teljesen megtisztult, felszólított, hogy olvassak. Mondtam neki, hogy nem tudok olvasni. Akkor a karjai közé vett és erősen összeszorította a testemet, majd azonnal elengedett, és megismételte a felszólítást, hogy olvassak. Megismételtem, hogy nem tudok olvasni.

Ismét megszorított, és felszólított, hogy olvassak. Megismételtem, hogy nem tudok, erre megint megszorított, majd amikor elengedett, így szólt hozzám: (Hamidullah, Islam Peygamberi, I, 80):

„Olvass, Urad nevében, Aki teremtett! Megtapadt rögből teremtette az embert. Olvass! És Urad a Legkegyelmesebb, Aki a toll által tanított, megtanította az embernek, amit nem tudott." (96:1-5)

Gondolkodjunk el!

Hogyan értékelitek azt, hogy a Prófétánkhoz (s.a.w.) eljött első kinyilatkoztatás az olvasással, tudással, tollal kapcsolatos?

Mindezek az események a Prófétánkat (s.a.w.) félelemmel és csodálkozással töltötték el. Reszketve tért haza házába, és csak annyit tudott mondani Hz. Khadidzsának: „Takarj be, takarj be!"

Mikor kicsit megnyugodott, elmondta feleségének mindazt, ami történt, és az ezzel kapcsolatos aggodalmait is.

Hz. Khadidzsa így felelt neki:

„Te mindig is bőkezű és nagylelkű ember voltál! Mindig jót cselekszel, segítesz a szegényeknek és a rászorulóknak. Biztos, hogy Allah nem fogja hagyni, hogy a Sátán megtévesszen téged!"

Hz. Khadidzsa a nagybátyjához, Varaka ibn Navfalhoz vitte a Pófétát (s.a.w.), aki ismerte a zsidó és a keresztény vallást, olvasta a Tórát és az Evangéliumot is. Amikor Varaka végighallgatta Mohammed Próféta (s.a.w.) elbeszélését, azt mondta neki:

„Akit láttál, az a Námusz (Gábriel) volt, akik Allah Mózes prófétához is elküldött. Bárcsak még fiatal lennék amikor hívni kezded a népedet! Bárcsak élnék még, amikor a néped majd elűz a szülőföldedről!" (lásd: Tabari, Tarih, II, 298-299; lásd még: Ibn Sad, at-Tabakat, I, 195)

Hz. Khadidzsa volt az egyik legelső ember, aki hitt Mohammed Prófétának (s.a.w.). Rögtön hitt abban, hogy a férje próféta, mindent megerősített, amit Allah neki küldött, és minden ügyében mellette állt és segítette. Hz. Ali, aki akkor még csak 10 éves volt, szintén az elsők között lett hívő. Zaid ibn Harith is az első hívők között volt. Zaid Allah Küldötte (s.a.w.) házában élt. Eredetileg rabszolga volt, egy kereskedő hozta Szíriából még gyerekkorában, Hz. Khadidzsa megvásárolta, és a férjének ajándékozta. Allah Küldötte (s.a.w.) később felszabadította őt, és még a prófétai küldetés kezdete előtt a fiává fogadta. Rajtuk kívül még Allah Küldötte (s.a.w.) legközelebbi barátja, Hz. Abu Bakr is az első hívők között volt.

Most te jössz!

Hz. Khadidzsa azonnal hitt a férjének, amikor az a kinyilatkoztatás eljöveteléről beszélt. Ebből kiindulva szerintetek milyen kapcsolatnak kell lennie a házastársak között?

Szünet a kinyilatkoztatásokban

Miután Mohammed Próféta (s.a.w.) kinyilatkoztatásként megkapta az Alaq szúra első öt áját, egy ideig nem érkezett hozzá több kinyilatkoztatás. Ezt az időszakot, amikor szünet állt be a kinyilatkoztatásban, Fetret-i Vahí néven is nevezzük.

A szünet a kinyilatkoztatásban csaknem 3 évig tartott. Ez a szünet megdöbbentette és elszomorította a Prófétánkat (s.a.w.). Ebben az időben gyakran kiment a városból, kihalt vidékeken bolyongott, magas sziklákra mászott fel, remélve, hogy megpillantja a kinyilatkoztatás angyalát.

Gondolkodjunk el!

Vajon mi lehet a jelentése annak, hogy az első kinyilatkoztatás után sokáig nem érkezett másik?

Ez alatt az idő alatt a környezetében többen azt állították, hogy Allah elhagyta őt, és gúnyolódni kezdtek vele. Azonban Mohammed Próféta (s.a.w.) ekkor megkapta a következő kinyilatkoztatást:

„A délelőttre, és az éjszakára, mikor elsötétül, nem hagyott el téged az Urad, és nem gyűlöl. És a Túlvilág jobb neked, mint az első, És Urad hamarosan adni fog neked, és elégedett leszel. Nem találť-e téged árvának, és adott menedéket? És nem talált-e elveszettnek téged, és vezetett? És nem talált-e szegénynek, és meggazdagított? Ezért az árvát ne nyomd el, és a kérőt ne űzd el, és Urad kegyességét beszéld el!” (93:1-11)

Ezek az áják már minden kétség felett nyilvánvalóvá tették számára a kinyilatkoztatás valóságát, és azt, hogy Allah prófétának választotta ki őt. Így Allah Küldötte (s.a.w.) szívét nyugalom töltötte el, és teljes bizonyossággal megértette, hogy Allah nem neheztel rá, és nem hagyta el őt.

A kinyilatkoztatás megosztása közvetlen környezetével, és az első muszlimok

A kinyilatkoztatás ájái: „Te, aki betakaródzol! Kelj fel, és figyelmeztess! És magasztald Uradat, és tisztítsd meg a ruhádat. És kerüld a tisztátalanságot.” (74:1-5) azzal is megbízták a Prófétát (s.a.w.), hogy adja át a kinyilatkoztatás üzenetét másoknak is. Ezek az első áják, amelyek arra hívták, hogy az Iszlám tanításait ossza meg másokkal.

Mohammed Próféta (s.a.w.) a tanítást azzal kezdte, hogy egyes embereket hívott az iszlámra. A hívást először a saját családja körében kezdte. Ez a hívás még titokban történt, és általában a kiválasztott személyekkel kapcsolatban nem merült fel kétség, hogy felveszik-e az Iszlámot. Ez a hívás addig tartott, amíg Allah Küldötte (s.a.w.) nem kapott rá utasítást, hogy a közeli rokonaival kezdje el a tanítást: „És figyelmeztesd a

legközelebbi rokonaidat!" (26:214)

Ez a parancs magába fordulásra késztette a Prófétát (s.a.w.). Nagyon is tisztában volt a feladat nehézségével. Végül ennivalót készített a rokonainak, és meghívta őket magához. A vendégség során elmondta, hogy a Mindenható Allah nehéz feladattal bízta meg őt, és azt is elmondta, mi ez a feladat. Az egyik nagybátyja, Abu Lahab, aki szintén jelen volt, durvasággal reagált, és gúnyolódva, lenézően mondta neki: „Hát csak ezért hívtál meg minket?"

Most te jössz!
Te kinek mondod el először a gondolataidat egy nagyon fontos témával kapcsolatban? Miért?

Az üzenet széles körű hirdetése

Ezt követően a Prófétánk (s.a.w.) azzal bízatott meg, hogy már ne csak titokban és egyes embereknek, hanem a társadalom egészének hirdesse Allah üzenetét. Ezért felment a Kába közelében lévő Szafa dombra, és hogy a mekkai kurajs törzs tagjait az Iszlámra hívja, az egész város népéhez szólott. Azt mondta nekik:

• Ha azt mondanám nektek, hogy innen a domb mögül egy olyan sereg közeledik, amely el akarja pusztítani a várost, hinnétek nekem?

• Soha nem mondtál még hazugságot, mindent elhiszünk, amit mondasz! – válaszolták a többiek erre.

• Akkor hát Allahra esküszöm: ahogy lefekszetek aludni, úgy fogtok meghalni is egy napon, és ahogy reggel felébredtek az álmotokból, úgy fogtok majd feltámadni, hogy elszámoljatok a cselekedeteitekkel! Tudjátok meg, hogy létezik az örökké tartó Paradicsom és Pokol. A halál után a jók a Paradicsomba, a rosszak a Pokolba kerülnek. Az a feladatom, hogy megvédjelek benneteket az előttünk álló Ítéletnap kínjaitól. Akik hisznek Allah egyedülvalóságában és az én prófétaságomban, azok megmentik magukat a büntetéstől, de akik nem hisznek, azoknak fájdalmas büntetésben lesz részük • mondta nekik Allah Küldötte (s.a.w.), és arra hívta őket, hogy erősítsék meg Allah egyedülvalóságát és az ő prófétaságát. (lásd: Ibnul-Esir, al-Kamil, II, 60-61)

Ebben az időszakban Allah Küldötte (s.a.w.) azért fáradozott, hogy az Allahtól kapott kinyilatkoztatást a társadalom minden tagjának eljuttassa. Arra hívta az embereket, hogy javítsák ki a hitüket Allahban, ami az arabok között az idők során megromlott, maradjanak távol a társítástól és bálványimádástól, és egyedül Allahban higgyenek, mutassanak Iránta tiszteletet, egyedül csak Őt szolgálják, és viselkedjenek erkölcsösen.

Most te jössz!
Szerinted milyen nehézségekkel találkozhatott Mohammed Próféta (s.a.w.) a kinyilatkoztatás hirdetése során? Miért?

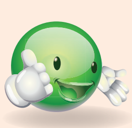
Hz. Hamza és Hz. Omár muszlim lesz

Miután Allah Küldötte (s.a.w.) elkezdte nyíltan hirdetni az Iszlámot, a kurajs bálványimádók minden területen kezdték kimutatni ellenségességüket. Ezzel nehéz napok köszöntöttek be a muszlimok számára. Ebben a nehézségekkel teli időszakban lett muszlim két kiváló harcos, Hamza ibn Abdulmuttalib és Omár ibn Al-Khattab is, ami fordulópontot jelentett, és bátorságot öntött a muszlimok szívébe.

Hz. Hamza Mohammed Próféta (s.a.w.) nagybátyja volt, és néhány évvel idősebb volt nála. Hz. Hamza megharagudott Abu Dzsehilre, aki üldözte unokaöccsét, kiállt Mohammed Próféta (s.a.w.) mellett, és muszlim lett. Az, hogy Hz. Hamza muszlim lett, rengeteg erőt adott a Prófétánknak (s.a.w.) és a többi hívőnek. A bálványimádók ezek után egy kicsit kevésbé voltak erőszakosak és kegyetlenek a muszlimokkal szemben.

Omár ibn Al-Khattab a kurajs törzs Banu Adij klánjából származott. Hz. Hamzához hasonlóan ő is híresen jó harcos volt. Kezdetben Hz. Omár volt az Iszlám egyik legnagyobb ellensége. Egy napon fogta a kardját, és elindult Erkam házába, ahol akkoriban Allah Küldötte (s.a.w.) a társait tanította – azzal a szándékkal, hogy megölje a Prófétát (s.a.w.). Út közben találkozott Nuaim ibn Abdullah-val, aki muszlim volt. Amikor Nuaim megkérdezte, hogy hová megy, Hz. Omár azt felelte: „Gyökerestül ki akarom irtani ezt az új vallást, ezért megyek, és megölöm Mohammedet, aki ellenségeskedést szított a kurajs törzsben, és meghazudtolja az isteneinket!" Nuaim azt felelte: „Te Omár, saját magadat csapod be! Csak nem gondolod, hogy ha megölöd Mohammedet, akkor Abdulmanaf népe majd békén hagy téged? Inkább előbb a saját családodban nézz körül, és őket térítsd észhez!" – azzal elmondta neki, hogy a húga, Fatima és a férje is muszlim lett.

Omár nagyon feldühödött, és azonnal a húga házához ment. Ekkor éppen ott volt náluk Habbab ibn Arat, és a Koránt tanította nekik. Amikor Omár nagy haraggal berontott, és nekitámadt a húgának és a férjének, ő elbújt egy sarokban. Fatima közölte Omárral, hogy semmiképpen nem fognak visszatérni vallásukról, és felszólította Omárt, hogy ő is legyen muszlim. Ekkor Omár azt követelte, hogy mutassák meg neki is, hogy mit olvastak. Odahozták neki azt a lapot, amire a Ta Ha szúra első ájái voltak írva, és Omárnak nagyon tetszett. Ekkor Habbab ibn Arat is előjött rejtekhelyéről. Omár azt kérte, hogy vigyék őt Mohammed Próféta (s.a.w.) elé, és el is vitték Erkam házába. Amikor az ott lévő muszlimok látták a karddal felfegyverkezett Omárt, először nem akartak ajtót nyitni neki, azonban Hz. Hamza azt mondta: „Ha jó szándékkal jött, nem utasítjuk vissza, ha pedig rossz szándékkal, a saját kardjával fogjuk megölni!" Kinyitották az ajtót, és megkérdezték Omárt, hogy miért jött. Amikor elmondta, hogy muszlim akar lenni, nagy volt az öröm. Az, hogy Hz. Omár muszlim lett, nemcsak spirituális értelemben volt nagy segítség a muszlimoknak, hanem erejével is támogatta őket.

Most te jössz!

Miért volt fontos a muszlimok számára az, hogy Hz. Hamza és Hz. Omár muszlim lett?

2 Az első muszlim társadalom összetartása és kapcsolatai

Kezdetben Mohammed Próféta (s.a.w.) óvatosságra és titoktartásra intette az őt követőket, arra figyelmeztette őket, hogy ne beszéljenek nyíltan az Iszlámról. Ezért, ha istenszolgálatot akartak végezni, ezt valami titkos helyen tették, hogy távol legyenek a figyelő tekintetektől.

Miután Allah Küldötte (s.a.w.) nyíltan kezdte hirdetni az Iszlámot, a bálványimádók kezdték súlyos fenyegetésként látni, és nőtt az ellenségességük. Minden lehetséges módon próbálták megakadályozni, hogy az Iszlámra hívja az embereket: kigúnyolták őt és a muszlimokat, egyeseket közülük kínoztak, másokat meg is öltek. Különösen azok a muszlimok voltak üldöztetésnek vagy kínzásoknak kitéve, akik rabszolgák voltak, vagy nem volt senki, aki a védelmébe vegye őket.

A nehéz körülmények között élő muszlimok a legnagyobb összetartással élték életüket, azok a muszlimok, akiknek anyagi lehetőségeik jobbak voltak, próbálták megvásárolni a muszlim rabszolgákat és rabszolganőket a tulajdonosaiktól, és felszabadították őket.

3 A Prófétánk (s.a.w.) ellen felhozott kifogások, reakciók és a Kegyes Korán válaszai

A Prófétánkat (s.a.w.) azzal gyanúsították, hogy őrült, jövendőmondó, varázsló vagy költő

Miután az emberiség utolsó prófétája, Mohammed Musztafa (s.a.w.) elkezdte másoknak is hirdetni az Allahtól kapott kinyilatkoztatásokat, a hitetlenek számtalan gyanúsítással és váddal illették őt. A tagadók elsősorban azzal a váddal illeték, hogy őrült. A Kegyes Korán az effajta kitalációkra a következő ájákban hívja fel a figyelmet, s egyben elutasítja ezeket a vádakat:

„És azt mondják: „Te, akihez az emlékeztető leküldetett! Bizony, te őrült vagy! Miért nem hozod nekünk az angyalokat, ha az igazak közé tartozol?" Nem küldjük le az angyalokat, csak az igazsággal, és akkor csak a várakozás maradna (a büntetésre)." (15:6-8)

„Vagy azt mondják: „Őrültség van benne!"? Az igazságot hozta el nekik, de a legtöbben gyűlölik az igazságot." (23:70)

„Bizony, ők, amikor azt mondták nekik: „Nincs más isten, csak Allah!", fennhéjázók voltak. És azt mondják: „Hát hagyjuk el az isteneinket egy őrült költőért?" Nem! Ő az igazsággal jött el, és megerősítette a Küldötteket." (37:35-37)

„De Ura kiválasztotta őt, és az igazak közül valóvá tette. És azok, akik hitetlenek, csaknem a földre sújtanak tekintetükkel, amikor az Emlékeztetőt hallják, és azt mondják: „Bizony, ez őrült!" De ez nem más, mint emlékeztető a világoknak." (68:50-52)

„Nún. A Tollra, és amit leírnak. Urad kegye által, nem vagy te őrült. És meg nem szűnő jutalmad lesz neked. És bizony, nagyszerű a te jellemed. Hát meg fogod látni és ők is meg fogják látni, hogy melyikőtök az őrült. Bizony, Urad a legjobb Tudója annak, hogy ki tévelyedett el az Ő útjáról, és kik a vezetettek." (68:1-7)

Más rágalmazások azt állították, hogy jövendőmondó, varázsló vagy költő:

„De ha azt mondod: „Bizony, fel lesztek támasztva a halál után!", azok, akik hitetlenek, bizonnyal azt mondják: „Nem más ez, mint nyilvánvaló varázslat!" És ha késleltetjük tőlük a büntetést egy meghatározott ideig, azt mondják: „Mi késlelteti azt?" Kétségtelen, a Napon eljön hozzájuk, nem lesz elfordítva tőlük, és körbeveszi majd őket az, amin gúnyolódtak." (11:7-8)

„De nem! Esküszöm arra, amit láttok, és arra, amit nem láttok, hogy ez egy nemes Küldött szava, és nem egy költő szava – milyen kevéssé hisztek! És nem egy jövendőmondó szava – milyen kevéssé emlékeztek meg! Kinyilatkoztatás ez a Világok Urától. És ha ő kitalált volna Nekünk tulajdonítva valamilyen mondást, megragadtuk volna a jobb kezénél, aztán bizonnyal elvágtuk volna a fő ütőerét, és egyikőtök sem tudta volna megelőzni ezt. És ez emlékeztető az istenfélőknek." (69:38-48)

Azt híresztelték, hogy a Prófétánk (s.a.w.) által olvasott áják emberi alkotások

A tagadók egyik fő rágalma az volt, hogy a Kegyes Korán emberi alkotás, egy emberi lény szava. Hatalmas Könyvünk, a Kegyes Korán így felel ezekre a vádakra:

„És amikor a Mi ájáink nyilvánvaló bizonyítékként olvastatnak nekik, azok, akik nem remélik a Velünk való találkozást, azt mondják: „Hozz nekünk egy másik Koránt, ezen kívül, vagy változtasd meg!" Mondd: „Nem való az nekem, hogy megváltoztassam a saját elhatározásomból. Csak azt követem, ami leküldetett nekem. Bizony, ha engedetlen lennék Uram iránt, félném egy Hatalmas Nap büntetését!" (10:15)

„Vagy azt mondják: „Kitalálta!" Mondd: „Ha kitaláltam, akkor nincs hatalmatok, hogy segítsetek engem Allah ellen!" Ő tudja legjobban, hogy mit mondotok vele kapcsolatban. Elegendő Ő Tanúként köztem és köztetek, és Ő a Megbocsátó, az Irgalmas." (46:8)

„Azt mondta: „Nem más ez, mint utánozott varázslat!" „Nem más ez, mint egy emberi lény szava!" Hamarosan kényszerítjük, hogy belépjen a Szaqarba (Tűzbe)." 74:24-26)

„Nem! Azt mondják: „Zavaros álmok! Nem, ő csak kitalálta mindezt! Nem, ő költő! Hozzon hát nekünk olyan jelet, mint azok, amik a korábbiakhoz küldettek!" Egyetlen város sem hitt előttük, amelyet elpusztítottunk, hát ők hinni fognak-e?" (21:5-6)

Úgy gondolták, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) nem rendelkezik egy prófétához illő tulajdonságokkal

Amikor a bálványimádók megismerkedtek a Kegyes Koránnal, egyik sokat hangoztatott vádjuk az volt, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) nem rendelkezik egy prófétához illő tulajdonságokkal.

„És mi más akadályozta meg az embereket abban, hogy higgyenek, amikor a vezetés eljött hozzájuk, kivéve az, hogy azt mondták: „Vajon Allah egy emberi lényt küldött el Küldöttként?" (17:94)

„És azt mondják: „Ez a Küldött miért eszik ételt, és miért jár a piacokon? Miért nem küldetik le hozzá egy angyal, hogy figyelmeztető legyen vele? Vagy adatik neki egy kincs, vagy van egy kertje, amiből ehet?" És a bűnösök azt mondják: „Nem követtek mást, mint egy megbabonázott embert!" (25:7-8)

„És azt mondják: „Miért nem küldetett le ez a Korán egy nagy embernek a két városból?" Talán ők osztják el Urad kegyelmét? Mi osztjuk el közöttük a megélhetésüket az evilági életben, és Mi emelünk közülük egyeseket fokozatokkal mások fölé, hogy egyesek közülük a szolgálatukra vehessenek másokat. De Urad kegyelme jobb, mint amit felhalmoznak." (43:31-32)

„És amikor látnak téged, nem tesznek mást, mint gúnyolódnak veled: „Hát ez az, akit Allah Küldöttként küldött el?" (25:41)

Azt várták el tőle, hogy ha próféta, akkor tegyen csodákat

A tagadók úgy is próbálták gyengíteni a Prófétánkat (s.a.w.), hogy természetfeletti cselekedeteket követeltek tőle. A Kegyes Korán ezzel kapcsolatban is tájékoztat minket:

„És azt mondják: „Nem fogunk hinni neked, amíg nem fakasztasz nekünk egy zubogó forrást a földből, vagy kertjeid lesznek datolyából és szőlőből, és folyókat fakasztasz bennük bőséggel. Vagy megteszed, hogy az ég ránk szakadjon darabokban, ahogy állítottad, vagy idehozod elénk Allahot és az angyalokat! Vagy lesz egy aranyból épült házad, vagy felmégy az égbe. És még így sem fogunk hinni a felmeneteledben, amíg le nem hozol nekünk egy könyvet, amit olvashatunk." Mondd: „Magasztaltassék Uram! Mi más vagyok én, mint emberi Küldött?" (17:90-93)

„És azt mondják: „Miért nem küldetik le hozzá egy jel az Urától?" Mondd: „A Láthatatlan egyedül Allahé. Hát várjatok, bizony, én is veletek vagyok azok közt, akik várnak!" (10:20)

„És azt mondják: „Te, akihez az emlékeztető leküldetett! Bizony, te őrült vagy! Miért nem hozod nekünk az angyalokat, ha az igazak közé tartozol?" Nem küldjük le az angyalokat, csak az igazsággal, és akkor csak a várakozás maradna." (15:6-8)

„És azt mondják: „Miért nem küldetnek le hozzá jelek az Urától?" Mondd: „A jelek egyedül Allahnál vannak. És én csak nyilvánvaló figyelmeztető vagyok. És vajon nem elegendő nekik az, hogy leküldtük neked a Könyvet, amit recitálnak nekik? Bizony, ebben kegyelem van, és emlékeztető azoknak, akik hisznek." (29:50-51)

„És semmi nem tartott vissza attól, hogy jeleket küldjünk, csak az, hogy a korábbi generációk tagjai tagadták azokat. És Thamúdnak megadtuk a nőstényteve̋t látható jelként, de igazságtalanul bántak vele. És nem küldtük a jeleket másért, csak azért, hogy félelmet keltsünk általuk." (17:59)

Most te jössz!

Szerinted van-e kapcsolat a Prófétánkról (s.a.w.) terjesztett rágalmak és az akkori arab társadalomban uralkodó szociális és gazdasági állapotok között?

4 A muszlimok üldözése és elnyomása, menekülés Abesszíniába

Amikor a kegyelem és szeretet prófétája, Mohammed Próféta (s.a.w.) elkezdte nyíltan hirdetni az Iszlámot, megszaporodtak a muszlimok elleni támadások is. Különösen a mekkai vezetők viselkedtek agresszívan. A kurajs törzs vezetői nem elégedtek meg azzal, hogy ellehetetlenítsék, szembeszálljanak vele és meghazudtolják, hanem üldözték és kínozták a muszlimokat, és próbálták az életet minél nehezebbé tenni számukra. Amikor a kurajs törzs tagjai látták, hogy mindezek ellenére egyre több ember hallgat a kegyelem prófétájának hívására, még tovább fokozták a nyomást. A mekkai vezetőket különösen aggasztotta az, hogy főként az elnyomottak, szegények és kisemmizettek találtak megnyugvásra a Próféta (s.a.w.) üzenetében. Ezért erőszakosan próbálták eltéríteni őket a hitüktől. Embertelen módon kínozták meg azokat, akik kiszolgáltatottak és magányosak voltak, például Ammart, az édesapját Jászirt, az édesanyját, Szumejját, vagy Bilált, az abesszín rabszolgát és Habbab ibn Eretet.

Ebben az időszakban maga Allah Küldötte (s.a.w.) is nyomásnak és üldöztetésnek volt kitéve. Akkoriban a tanításai helyszínéül egyik fiatal Társa, Erkam házát választotta ki. Ez a ház a Kábához közel, a Szafa hegy lábánál volt, és itt feltűnés nélkül tudtak kapcsolatot teremteni azokkal, akik a zarándoklatra érkeztek. Mohammed Próféta (s.a.w.) itt tanította azokat, akik muszlimok lettek, a Kegyes Korán ájáit tanította nekik, az Iszlámra hívta az embereket, és a többi muszlimmal közösen végezték az istenszolgálatot.

A mekkai bálványimádók látták, hogy hiába próbálják megakadályozni, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) az Iszlámra hívja az embereket, ezért a nagybátyjához, Abu Tálibhoz mentek, hogy vonja meg tőle a védelmét.

Azt mondták Abu Tálibnak: „Az unokaöcséd az isteneink ellen támadt, rosszat mond a vallásunkról, és azt mondja, hogy mi tudatlanok vagyunk, az apáink pedig rossz úton jártak. Vagy akadályozd meg ebben, vagy pedig vond meg tőle a védelmedet!"

Erre Abu Tálib behívta az unokaöccsét is, s elmondta neki, hogy mit akarnak a kurajs tagjai. Figyelmeztette őt, hogy hagyjon fel a hirdetéssel, mert a helyzet lassan olyan súlyossá válik, hogy már ő sem tud segíteni rajta.

„Nagybátyám! Hát már te is el akarsz hagyni engem? Allahra esküszöm, Aki az életemet a kezében tartja: ha a jobb kezembe adnák a Napot, és a bal kezembe adnák a Holdat, akkor sem mondanék le arról, hogy ezt az Allahtól való küldetést véghezvigyem! Elegendő nekem Allah, az én Uram!" – válaszolt Mohammed Próféta (s.a.w.), és kiment a gyűlésteremből. Ezt látván Abu Tálib hazaküldte a kurajs küldöttséget, és egészen haláláig soha többé nem kérte unokaöccsét arra, hogy mondjon le küldetéséről. (Ibnul-Esir, el-Kamil, II, 63-64)

Gondolkodjunk el!

Prófétánk (s.a.w.) melyik tulajdonságait bizonyítja a nagybátyjának adott válasz?

Mivel a bálványimádók így nem értek célt, ezért másfajta ajánlatokkal próbálták eltántorítani Prófétánkat (s.a.w.) a küldetése teljesítésétől. Egyik vezetőjük, Utba ibn Rabia elment hozzá, és azt mondta neki:

„Mohammed! Téged mindig is okos, jó szándékú és nyíltszívű embernek ismertünk. Soha nem láttuk, hogy rosszat tettél volna bárkinek is, és nem kell megismételnem, hogy micsoda felfordulást okozott a városban az, amibe kezdtél. Mondd meg nekem őszintén, mi a célod és szándékod mindezzel! Pézhez akarsz jutni? Akkor megígérem, hogy összegyűjtünk a város lakóitól, amennyit csak akarsz, és megkapod. Vagy asszonyokat szeretnél? Válaszd a város legszebb leányait, és hozzád adjuk őket feleségül! Vagy a királyunk akarsz lenni? Rendben, akkor a királyunkká választunk, egy feltétellel: ne szólj többet a vallásunk és az értékeink ellen, ne támadd többé ezeket! Soha többet ne mondd, hogy a bálványok, amelyeket apáink imádtak, és amelyeket mi is imádunk, a Pokol tüzére lesznek vetve!"

Majd pedig szavait ezekkel a csípős mondatokkal zárta:

„Ha pedig betegnek érzed magad, csak szólj, és a legjobb gyógyítókat hozom el neked, akik meggyógyítják a testedet és a lelkedet. A lényeg az, hogy nem akarunk ellenségeskedést és zavart ennek a városnak a népében!"

Válaszul Allah Küldötte (s.a.w.) a Kegyes Korán ájáit olvasta:

„Há Mím. Kinyilatkoztatás a Kegyelmestől, az Irgalmastól. Egy Könyv, amelynek az ájái részletesen meg vannak magyarázva, arab nyelvű Korán, egy népnek, amely tud, örömhír hozója és figyelmeztető. De a legtöbben elfordulnak, ezért nem hallanak. És azt mondják: „A szívünk be van borítva az ellen, amire hívsz minket, és a fülünkben süketség van, és köztünk és közted függöny van. Cselekedj hát, bizony, mi is cselekszünk. Mondd: „Én csak emberi lény vagyok, mint ti! Ki lett nyilatkoztatva nekem, hogy az istenetek Egyetlen Isten, viselkedjetek hát egyenesen vele, és kérjétek az Ő bocsánatát!" És jaj azoknak, akik társítanak Mellé, és nem adják meg a zakátot, és nem hisznek a Túlvilágban! Bizony, azok, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, nekik vég nélküli jutalom jár. Mondd: „Valóban nem hisztek abban, Aki megteremtette a földet két nap alatt, és egyenlőket állítotok mellé?

Ez a Világok Ura! Aztán létrehozott azon szilárdan rögzített hegyeket felette, és megáldotta, és meghatározta az ellátását négy egyenlő hosszúságú nap alatt, azoknak, akik kérdeznek. Aztán az ég felé fordult, amikor az még füst volt, és azt mondta annak és a földnek:

„Jöjjetek készségesen, vagy akaratotok ellenére!" Mindketten azt mondták: „Készségesen jövünk!" Aztán befejezte őket hét égként két nap alatt, és kinyilatkoztatta minden égben az ügyét. És a legalsó eget lámpásokkal díszítettük fel, és védelemként. Ez a Mindenható, a mindent Tudó rendelése. De ha elfordulnak, akkor mondd: „Figyelmeztetlek benneteket egy villámcsapással kapcsolatban, mint a villámcsapás, ami Ádot és Thamúdot érte!" (41:1-13)

Gondolkodjunk el!

A Prófétánk (s.a.w.) a Kegyes Korán ájáival válaszolt Utba ibn Rabia javaslataira. Mi a legfontosabb üzenete ezeknek az ájáknak?

Utba ibn Rabia nagyon elcsodálkozott, mikor ezeket az ájákat hallotta, és felszólította a Prófétát (s.a.w.), hogy hagyja abba az olvasást. Majd visszament oda, ahol a kurajs törzs tagjai vártak rá, és azt mondta nekik: „Tegyetek, amit akartok, mert ez az ügy olyasmi, amit én nem tudok megoldani…" (Hamidullah, Islam Peygamberi, I, 109-111)

Mivel a zsarnokság, kínzások és társadalmi nyomás nem szűnt meg, és Mohammed Próféta (s.a.w.) sem tudta megakadályozni, hogy a muszlimok mindezek áldozataivá váljanak, azt mondta a hívőknek: „Ha akarjátok, és képesek vagytok rá, meneküljetek Abesszíniába! Ott egy olyan király uralkodik, aki soha nem igazságtalan senkivel, az ott az igazság földje, menjetek, és lakjatok ott, amíg Allah könnyebbséget nem ad a dolgainkban!" (Hamidullah, age, I, 117)

Tanácsát megfogadva a muszlimok egy csoportja úgy döntött, hogy Abesszíniába menekülnek. Az első csoport a prófétai küldetés 5. évében, Redzseb hónapjában (615) ment Abesszíniába, és 4 nőből és 11 férfiból állt. A csoport tagjai között volt Hz. Oszmán és Mohammed Próféta (s.a.w.) lánya, Rukija is.

Amikor a hitetlenek zsarnoksága és kínzásai még tovább fokozódtak, az első csoportot egy második is követte, egy év múlva Dzsafar ibn Abu Tálib vezetésével 82 férfi és 18 nő végezte el a második hidzsrát Abesszíniába.

A mekkaiak nagyon feldühödtek azon, hogy a muszlimok elhagyták Mekkát. Kinevezték követeiknek Amr ibn al-Aszt és Abdullah ibn Abu Rabiát, és Abesszíniába küldték őket, hogy hozzák vissza a menekülteket. Bőséges ajándékokat küldtek az abesszin királynak, hogy adja ki nekik a menekülteket. Az uralkodó azonban nem volt hajlandó átadni nekik őket. A későbbiek során a muszlimok saját döntésük nyomán, kisebb csoportokban visszatértek Mekkába és Medinába. Az utolsó csoport a hidzsra 7. évében (628) érkezett meg Medinába.

Mekka népe bojkott alá veszi a hívőket

Az emberiség utolsó prófétája, Mohammed Próféta (s.a.w.) a hitetlenek minden erőfeszítése ellenére sem mondott le prófétai küldetése teljesítéséről. A muszlimok sem voltak hajlandó elhagyni hitüket, és visszatérni a bálványimádásra, és az abesszin király sem adta ki a hozzá menekült hívőket. Ezért a mekkai bálványimádók úgy döntöttek, hogy más módszerekkel próbálják lehetetlenné tenni Mohammed Próféta (s.a.w.) küldetését. Ezért kiközösítették Allah Küldötte (s.a.w.) klánját, és bojkottot vezettek be ellenük.

Úgy döntöttek, hogy megtiltják a mekkaiaknak, hogy a Banu Hasim klán tagjaival beszéljenek, találkozzanak, házasodjanak vagy kereskedjenek, ezen kívül azt is megígérték, hogy ha átadják nekik Mohammed Prófétát (s.a.w.), akkor békét kötnek velük és a védelmükbe veszik őket. Ezt a döntésüket írásba is foglalták, és kifüggesztették a Kába falára.

E súlyos döntés miatt Mohammed Próféta (s.a.w.) maga mellé vette családját, és Abu Tálib lakhelyére költözött, gondolván, hogy itt nagyobb biztonságban lesznek. Abu Lahab családját kivéve Allah Küldötte (s.a.w.) klánjának tagjai, akár muszlimok voltak, akár hitetlenek, mind ezen a helyen gyűltek össze. A társadalomtól elvágott, kirekesztett, társadalmi és gazdasági bojkott alatt lévő emberek nagy nehézségek

közepette éltek itt. A mekkai hitetlenek folyamatosan azon ügyködtek, hogy az általuk hozott döntést betartassák. Szigorú ellenőrzés alatt tartották a környéket, ahol a Banu Hasim tagjai éltek. A klán tagjai a sérthetetlen hónapokban (amikor a harc tilos volt, ezek a Zulkada, Zulhidzsa, Redzseb és Muhammar hónapok) zarándoklatra érkezőktől próbáltak élelmet szerezni. A mekkaiak között is voltak olyanok, akik sajnálták a muszlimokat, és próbáltak nekik élelmet bejuttatni arra a területre, ahol éltek. Ilyen ember volt Hisam ibn Amr is, aki nem tudta elfogadni azt az igazságtalanságot és elnyomást, ami Allah Küldöttét (s.a.w.) és a társait érte, ezért elment Zuhair ibn Abu Umajjához, és azt követelte, hogy a blokádot oldják fel. Végül ők ketten egyezséget kötöttek, hogy figyelmen kívül hagyják a kurajs döntését, és másokat is próbálnak maguk mellé állítani. Mutim ibn Adij, Abul Buhtari ibn Hisam és Zema ibn Aszvad is melléjük állt. Másnap Zuhair a Kábához ment, és fennhangon felszólította a kurajs törzs népét, hogy vessenek véget a bojkottnak. Annak ellenére, hogy Abu Dzsehil és több hozzá hasonló ember mindent megtett, hogy szembeszálljon velük, végül ezeknek az embereknek a segítségével a 616-ban kezdődött, és akkor már 3 éve tartó társadalmi, lelki és gazdasági bojkott a muszlimok ellen véget ért.

Gondolkodjunk el!

Szerintetek kedvező vagy kedvezőtlen hatásai voltak a muszlimok elleni bojkottnak? Miért?

A bojkott vége és a Szomorúság Éve

619-ben vége lett a 616-ban kezdődött bojkottnak, amely csaknem 3 évig tartott. Rövid idővel azután, hogy a kurajs megszüntette a muszlimok kirekesztését, a Prófétát (s.a.w.) mindig mindenben támogató nagybátyja, Abu Tálib, és a mellette minden körülmények között kitartó felesége, Hz. Khadidzsa, akivel nagyon szerették egymást, meghalt. A két haláleset között nagyon rövid idő telt el, és mindkettő mélyen lesújtotta Allah Küldöttét (s.a.w.). Azt az évet, amelyben ez a két haláleset bekövetkezett, a Szomorúság Évének nevezzük az Iszlám történelemben.

Utazás Taifba

A Próféta (s.a.w.) helyzete ezek után sokkal nehezebbé vált Mekkában. Miután Abu Tálib és Hz. Khadidzsa meghalt, a mekkai hitetlenek fokozták a muszlimokra gyakorolt nyomást. Ilyen körülmények között Allah Küldötte (s.a.w.) úgy döntött, hogy Mekkán kívül próbál menedéket keresni. Elsősorban Taif városára gondolt. Néhány fontos különbségtől eltekintve Taif olyan volt, mintha Mekka másolata lett volna kicsiben. Kereskedelmi központ volt, elsősorban jemeni kapcsolatokkal. A levegője egészséges, a földje termékeny volt. Taif a szakif törzs otthona volt. Sok gazdag mekkainak Taifban is voltak földjei, amelyeket nyári pihenőhelynek használtak. Allah Küldötte (s.a.w.) családjának, a Banu Hasim klánnak is szoros kapcsolatai voltak Taiffal.

Abu Tálib halála után, mivel a mekkaiak támadásai egyre fokozódtak ellene, Allah Küldötte (s.a.w.) a prófétai küldetés 10 évében (620), Savval hónapjában, Taifba ment, hogy védelmezőket és támogatókat keressen maguknak. Titokban hagyta el Mekkát, és gyalog indult a légvonalban mintegy 65 kilométernyire lévő Taifba. Útjára elkísérte nevelt fia, Zaid ibn Hárisz is. Taifi utazása során a Próféta három taifi vezetővel találkozott, akik a rokonai is voltak.

A taifi vezetők erős ellenérzéssel fogadták, mikor elmondta, hogy próféta. Olyannyira, hogy azonnal kiutasították a városból, és igencsak megalázó módon beszéltek vele. A városi csőcselék kövekkel dobálta meg, hogy kikergessék Taifból. Allah Küldötte (s.a.w.) több sebből vérezve menekült egy Taifon kívül álló házba, amely mekkaiak tulajdonában volt. Itt barátságosa, jó szívvel fogadták. Miután megpihent ebben a házban, útnak indult vissza Mekkába. Fáradtan érte el a Mekka környéki hegyeket. Ekkorra már Abu Lahab kihirdette Mekkában, hogy nem engedi őr vissza Mekkába, ezért a Prófétának (s.a.w.) egy védelmezőt, támogatót kellett keresnie a városban, akinek a védelme alatt beléphet. Mutim ibn Adij vette őt védelmébe, aki már a bojkott során is kiállt mellette. Most is maga mellé vette fiait, és elindult, hogy a városon kívül találkozzon a Prófétával (s.a.w.).

Kutassunk – tanuljunk!

Nézzetek utána, hogy hogyan reagált a Prófétánk (s.a.w.) a taifi kedvezőtlen fogadtatásra! Ez milyen erkölcsi tulajdonságaira utal?

Miután belépett Mekkába, Allah Küldötte (s.a.w.) a Kábához ment, elvégezte a tavafot, imádkozott két rakát, majd hazament a családjához.

5 Az Éjszakai Utazás (Iszra)

Mióta Allah Küldötte (s.a.w.) nyíltan kezdte hirdetni az Iszlámot, nagyon sok negatív reakcióval találkozott. Újra és újra komoly nehézségeket kellett megélnie. A három éven keresztül tartó bojkott után még az őt mindig segítő nagybátyját, Abu Tálibot is elvesztette. Szomorúsága csak mélyült, mikor szeretett felesége, Hz. Khadidzsa is meghalt. Ezek után még a taifiak is kiűzték városukból.

Azonban ezen sok nehézséggel és szomorúsággal teli napok egyikén a Mindenható Allah éjszaka a Sérthetetlen Mecsetből a Távoli Mecsetbe vitte őt. Ezt az éjszakai utazást nevezzük „Iszra” néven, ahogy a Kegyes Koránban az ezt az eseményt említő szúra címe is „Iszra”.

„Magasztos Ő, Aki a szolgáját éjszakai utazásra vitte a Sérthetetlen Mecsetből az al-Aqsza mecsetbe, amelynek a környékét megáldottuk, hogy megmutathassuk neki a jeleink egy részét. Bizony, Ő mindent hall, mindent tud." (Korán, 17:1)

Ahogy azt a forrásaink megerősítik, ezen az éjszakán történt Mohammed Próféta (s.a.w.) felemelkedése is az égbe (Miradzs), és a Miradzs során lett a napi öt ima kötelezővé téve.

Most te jössz!

Miért adta ezeket az eseményeket a Mindenható Allah a Prófétánknak (s.a.w.)?

6 Találkozás a medinaiakkal és az Akaba egyezmény

Mohammed Próféta (s.a.w.) minden nehézség ellenére tovább folytatta küldetését, és az Iszlámra hívta az embereket. Azért, hogy a Mekkán kívül eső területekre is ellátogathasson, próbált védelmi egyezséget kötni. 15 különböző törzs képviselőivel is találkozott e célból, de egyikük sem fogadta el a javaslatot. A prófétaság 11. évében a Mekkába érkező zarándokokkal találkozott, hogy idegen küldöttségekkel is megismerkedjen. A 620. évben, a zarándoklat időszakában ismerkedett meg a Mekkától nem messze lévő Akaba kisvárosban a Jaszribból (a mai Medinából) érkező khazradzs törzsbeli hat zarándokkal. Beszélt nekik az Iszlámtól, és hívta őket, hogy muszlimok legyenek. Ők pedig hallgattak a hívására.

Ez a hat ember Aszad ibn Zurara, Auf ibn Hárisz, Rafi ibn Malik, Ukba ibn Amr és Dzsábir ibn Abdullah volt.

Szavukat adták a Prófétának (s.a.w.), hogy a rákövetkező évben, szintén a zarándoklat idején visszatérnek, és ugyanazon a helyen találkoznak. Majd pedig visszatértek Medinába, és hívni kezdték a népüket az Iszlámra.

A rákövetkező évben (621) vissza is jöttek Akabába, és magukkal hoztak még 12 embert, akik közül 10 a khazradzs, 2 az ausz törzsből származott. Ez a 12 ember hűséget esküdött Allah Küldöttének (s.a.w.), megesküdtek, hogy Allahon kívül nem imádnak mást, nem fognak lopni és paráználkodni, nem ölik meg a gyermekeiket, nem rágalmaznak, és engedelmeskednek Mohammed Próféta (s.a.w.) parancsainak. Ezt a találkozót és egyezséget nevezzük „első Akaba szerződésnek".

A Prófétánk (s.a.w.) ezzel a csoporttal együtt elküldte Medinába Muszab ibn Umairt, aki nagyon jól ismerte a Kegyes Koránt. A következő évre Muszab erőfeszítéseinek eredményeképpen jelentősen növekedett a muszlimok száma, szinte már minden medinai klánban voltak muszlimok. A 622. év zarándoklatának idején Medinából

500 fős karaván kelt útra a mekkai zarándoklatra. Ebben a karavánban már 75 muszlim volt, 73 férfi és 2 nő. Ők is találkoztak Mohammed Prófétával (s.a.w.) Akabánál, a szálláshelyükről kis csoportokban távoztak, hogy ne keltsék fel a többiek figyelmét. Allah Küldötte (s.a.w.) a nagybátyjával, Abbasszal együtt várt rájuk. Abbasz akkoriban még nem volt muszlim, de szerette unokaöccsét, és a köztük lévő rokoni kapcsolat miatt védelmezte. Ezen a találkozón szóba került az is, hogy a Mekkában nehéz helyzetben lévő muszlimok elvégezzék a hidzsrát Medinába.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta a medinaiaknak:

• Adjátok a szavatokat, hogy a városotokban minden tekintetben segíteni és támogatani fogtok engem, és úgy védelmeztek, ahogy az asszonyaitokat és a gyermekeiteket is megvéditek!

• Igen, esküszünk Allahra, Aki elküldött téged az igaz vallással, hogy amitől az asszonyainkat és a gyermekeinket megvédjük, mindattól téged is meg fogunk védeni! – felelték a medinaiak. (lásd: Ibn Hisham, II, 54,55,56,57)

Ez a csoport nemcsak arra esküdött meg, hogy engedelmeskednek a Prófétának (s.a.w.) és követik őt, hanem arra is, hogy nehéz időkben az oldalán fognak küzdeni. Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta nekik, hogy válasszanak ki maguk közül 12 embert, akik a vezetőik lesznek. Ők kiválasztottak 3 embert az ausz, és 9 embert a khazradzs törzsből. Végül is ezen a „második Akaba szerződés" néven ismert találkozón egyeztek meg a Medinába való menekülés (hidzsra) kérdéséről is. Még ha a kurajs törzs hallott is valamit az ellenséges szemmel nézett találkozóról, akkor sem tudták pontosan, hogy mi zajlott le közöttük. Ezt követően Allah Küldötte (s.a.w.) kezdte arra bátorítani a Társait, hogy végezzék el a hidzsrát Medinába.

Medinát Jaszribnak hívták az előtt, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) a hidzsrát elvégezte volna. Ezt követően kezdték Medinatun-Nabi (a Próféta városa) néven emlegetni, majd röviden Medinának.

Jaszrib lakói akkoriban az Arábia déli részéről származó arab törzsek, az ausz és a khazradzs, valamint a kurajza, kajnuka és nadir zsidó törzsek lakhelye volt.

7 Hidzsra Medinába

Miután a 622. év Zulhidzsa hónapjában megegyeztek a medinaiakkal, hogy a mekkai muszlimok elvégzik a hidzsrát Medinába, a mekkai muszlimok kis csoportokban kezdtek útra kelni. Rövid időn belül Mekkában nem maradtak más muszlimok, csak Allah Küldötte (s.a.w.), Hz. Abu Bakr és az ő családjaik, Hz. Ali, és az a néhány muszlim, akik valamilyen okból nem voltak képesek a hidzsrát elvégezni.

A mekkai hitetlen vezetők egy csoportja gyűlést szervezett, hogy megtárgyalják a muszlimok Medinába költözését, és azt, hogy mit tehetnének a Próféta (s.a.w.) ellen. A kurajs törzs tagjainak nagyon nem tetszett, hogy a muszlimok elhagyták a várost. Az a gondolat pedig, hogy ha Allah Küldötte (s.a.w.) is Medinába megy, akkor az ő vezetésével ott egy jelentős erőt képviselő muszlim közösség alakulhat ki, még jobban aggasztotta őket. A gyűlésen többféle javaslatot is felvetettek, és megtárgyalták ezek stratégiai előnyeit és hátrányait. Úgy látták, hogy ha engednék, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) is Medinába menjen, és ott támogatókat gyűjtsön maga köré, az igencsak nehéz helyzetbe hozná a mekkaiakat. Végül is Abu Dzsehil javaslatát fogadták el: hogy gyűjtsenek össze egy csoportot, amelyben legyen egy fiatalember minden mekkai klánból, és ezek mind együtt támadjanak a Prófétára (s.a.w.), és egyszerre sújtsanak rá a kardjukkal – így, mivel nem lehet tudni, hogy melyikük ölte meg, nem kell félniük Allah Küldötte (s.a.w.) klánjának vérbosszújától.

A Próféta megölésére vonatkozó döntésüket meghallotta Allah Küldötte (s.a.w.) egyik nagynénje, Rakika is, és elmondta neki a hírt. Allah Küldötte (s.a.w.) azonnal Abu Bakr házába ment, és elmondta neki, amit a tervezett gyilkosságról hallott, és azt is, hogy úgy döntött, elhagyják a várost. Abu Bakr már korábban felkészült az indulásra. Ezért az éjszaka sötét óráiban a Mekkán kívül eső Szaur barlanghoz mentek, és mindketten elrejtőztek benne, hogy majd onnan induljanak útnak. Hz. Abu Bakr megegyezett egy hitetlen, de megbízható sivatagi vezetővel és tevepásztorral, hogy kalauzolja majd őket az úton.

Most te jössz!

Soroljátok fel azok az okokat, amelyek miatt a muszlimoknak Medinába kellett menekülniük!

Utazás Medinába

Allah Küldötte (s.a.w.) a saját ágyába fektette Hz. Alit, hogy a mekkaiak azt higgyék, hogy ő alszik ott, és észrevétlenül kisurrant a házából, és Abu Bakr házába ment. Éjfélkor együtt indultak a Mekkától 5 kilométernyire északkeletre, a Szaur helyen található barlangba. Azért választották ezt a stratégiát, mert Medina délre fekszik Mekkától, így tudták, hogy a hitetlenek a déli utakon fogják keresni őket. Három napon keresztül rejtőzködtek a barlangban.

A kurajs törzs tagjai csak reggelre kelve vették észre, hogy Hz. Ali fekszik a Próféta (s.a.w.) ágyában, ami megdöbbentette és fel is dühítette őket. Mindenfelé keresni kezdték, és még 100 teve jutalmat is kitűztek annak, aki megtalálja. Egész Mekkát és a környékét tűvé tették érte, egy csoport még addig a barlangig is eljutott, amelyben Hz. Abu Bakrral rejtőztek. Hz. Abu Bakr meg is ijedt, de Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta neki: „Ne legyél szomorú! Allah velünk van." (Korán, 9:40)

A Kegyes Korán így beszéli el Hz. Abu Bakr félelmét és a Mindenható Allah segítségét:

„Ha nem segítitek őt, hát bizony, Allah megsegítette őt, amikor azok, akik hitetlenek, elűzték őt Mekkából, amikor mindketten a barlangban voltak, azt mondta a társának, a másodiknak a kettő közül: „Ne legyél szomorú! Allah velünk van." Aztán Allah leküldte neki a Tőle származó nyugalmat, és megerősítette őt seregekkel, amelyeket nem láttatok, és a hitetlenek szavát tette a legalacsonyabbá, Allah Szavát pedig a legmagasabbá. És Allah Mindenható, Bölcs." (Korán, 9:40)

Három napon és három éjszakán keresztül, amíg a hitetlenek fel nem hagytak a keresésükkel, ebben a barlangban rejtőztek. A három nap leteltével Hz. Abu Bakr pásztora, Amir ibn Fuhayra és a vezetőjük, Abdullah ibn Urajkit a barlanghoz jöttek két tevével, és az így négy fősre bővült kis karaván elindult Medina felé. Medinába nem a fő útvonalon, hanem kis mellékutakon, csak kevesek által ismert ösvényeken mentek.

Az első mecset

Allah Küldötte (s.a.w.) és a többiek Rabiul-Avval hónap 12. napján (622. szeptember 24.) értek a Medinától 3 mérföldre található Kuba kisvárosba, ami akkoriban még külön település volt. Itt már várt rájuk a medinai muszlimok egy csoportja, akik nagy örömmel köszöntötték őket. Négy napot maradtak Kubában, az Amr ibn Auf klánjához tartozó Kulszum ibn Himd látta őket vendégül a házában. Ez alatt az idő alatt felépítették a rendkívül egyszerű, de első mecsetként ismert kubai mecsetet. Ezalatt utolérte őket Hz. Ali is, aki később kelt útra Mekkából.

Az első péntek és az első hutba

Szeretett Prófétánk (s.a.w.) és a kíséretében lévők a 4 napos pihenés után pénteken keltek útra Medinába. Útközben, Ranuna völgyében tartották meg az első pénteki imát, és mondta el Allah Küldötte (s.a.w.) az első pénteki hutbát is:

„Emberek! Mindenek előtt gondoljatok a saját lelketekre. Tudnotok kell, hogy ha valaki meghal közületek, és pásztor nélkül hagyja a nyáját, és tolmács és elválasztó nélkül találkozik Urával, Ő meg fogja kérdezni tőle: „Hát nem jött el hozzád az Én Küldöttem? Nem adtam-e neked bőséges vagyont? Akkor hát te mivel jöttél most elém?"

És akkor az ember a jobb oldalára néz, majd a bal oldalára néz (hogy talál-e valamit, ami megmenthetné), de nem lát semmit, és akkor előre néz, és látja a Pokol tüzét maga előtt. Ezért hát ha valakinek csak egy datolyája van, és védeni akarja magát a Tűztől, adja adományba. Aki pedig nem talál semmit, amit adományba adhatna, az legalább egy jó szót szóljon, mert Allah minden jótettért tízszerestől hétszázszorosig terjedő jutalmat ad. Allah békéje legyen veletek!" (Ibn Hisham, II, 107-108; Hamidullah, age, I, 190)

A pénteki ima után folytatták útjukat Medinába, és hamarosan meg is érkeztek.

Most te jössz!

Milyen alapvető elvekről szólt az első hutba?

A hidzsra társadalmi, kulturális és történelmi hatása

A hidzsra, amikor a muszlimok Mekkából Medinába költöztek, fordulópontot jelentett az Iszlám és az emberiség történelmében egyaránt.

A hidzsra által a muszlimok megszabadultak az elnyomástól és üldöztetéstől, és egy függetlenebb, szabad társadalomban kezdtek élni. A céljai megvalósításáért küzdő muszlim társadalom akadályokkal szembesült, ezért mindenüket, amijük csak volt, hátrahagyták, és elkötelezettségüket bizonyítva tovább haladtak a történelem alakításának útján, és sikert értek el.

Mohammed Próféta (s.a.w.) életében a hidzsra egy teljesen új korszak kezdetét jelentette, egy új fázisba lépett, melynek során üzenetét már az egész emberiségnek hirdethette.

A muszlimok részére új korszak kezdetét jelentő hidzsra dátumát Hz. Omár kalifátusának idején a muszlim időszámítás kezdetévé tették meg.

Most te jössz!

Beszéljétek meg, hogy miért annyira fontos esemény a hidzsra, hogy később a muszlim időszámítás kezdetévé tették!

A fejezet összefoglalása

A kinyilatkoztatás azt jelenti: az igazság sugalmazása a szívbe, kinyilvánítás, sorozatosan és gyorsan érkező jelek. A kinyilatkoztatáson azt értjük, amikor a Mindenható Allah híreket, üzenetet küldött a prófétáknak.

Mohammed Próféta (s.a.w.) az első kinyilatkoztatást 40 éves korában, egy Ramadán során kapta a Híra barlangban.

Mohammed Próféta (s.a.w.) a tanítás azzal kezdte, hogy egyes embereket hívott az Iszlámra, titokban. A hívást először a saját családja körében kezdte. A hívására először a felesége Hz. Khadidzsa hallgatott, aki már az első kinyilatkoztatásban is hitt, valamint a nagybátyja fia, Hz. Ali, és Zaid. Utánuk a legközelebbi barátja, Hz. Abu Bakr fogadta el a hívását.

Egy idő után a Prófétánk (s.a.w.) azzal bízatott meg, hogy már ne csak titokban és egyes embereknek, hanem a társadalom egészének hirdesse Allah üzenetét. Ebben az időszakban az emberek hitét próbálta kiigazítani, arra hívta őket, hogy forduljanak el a bálványimádástól és társítástól, egyedül Allahban higgyenek, és Őt féljék, csak Allahot szolgálják, és legyen jó erkölcsűek.

Miután Allah Küldötte (s.a.w.) nyíltan kezdte hirdetni az Iszlámot, a bálványimádók kezdték súlyos fenyegetésként látni, és nőtt az ellenségességük. Minden lehetséges módon próbálták megakadályozni, hogy az Iszlámra hívja az embereket: kigúnyolták őt és a muszlimokat, egyeseket közülük kínoztak, másokat meg is öltek. Különösen azok a muszlimok voltak üldöztetésnek vagy kínzásoknak kitéve, akik rabszolgák voltak, vagy nem volt senki, aki a védelmébe vegye őket.

Miután az emberiség utolsó prófétája elkezdte másoknak is hirdetni az általa kapott kinyilatkoztatásokat, a hitetlenek számtalan gyanúsítással és váddal illették őt. A tagadók elsősorban azzal a váddal illeték, hogy őrült. A többi vád az volt, hogy jövendőmondó, varázsló vagy költő.

Mivel a zsarnokság, kínzások és társadalmi nyomás nem szűnt meg, és Mohammed Próféta (s.a.w.) sem tudta megakadályozni, hogy a muszlimok mindezek áldozataivá váljanak, azt mondta a hívőknek: „Ha akarjátok, és képesek vagytok rá, meneküljetek Abesszíniába! Ott egy olyan király uralkodik, aki soha nem igazságtalan senkivel, az ott az igazság földje, menjetek, és lakjatok ott, amíg Allah könnyebbséget nem ad a dolgainkban!"

Tanácsát megfogadva a muszlimok egy csoportja elvégezte a hidzsrát Abesszíniába.

Eközben a mekkaiak Allah Küldötte (s.a.w.) családja, a Banu Hasim klán ellen bojkottot vezettek be, továbbra is üldözték és elnyomták őket. Rövid idővel azután, hogy a kurajs megszüntette a muszlimok 3 évig tartó kirekesztését, a Prófétát (s.a.w.) mindig mindenben támogató nagybátyja, Abu Tálib, és a mellette minden körülmények között kitartó felesége, Hz. Khadidzsa, akivel nagyon szerették egymást, meghalt. A két haláleset között nagyon rövid idő telt el, és mindkettő mélyen lesújtotta Allah Küldöttét (s.a.w.). Azt az évet, amelyben ez a két haláleset bekövetkezett, a Szomorúság Évének nevezzük az Iszlám történelemben.

A sok nehézséggel és szomorúsággal teli napok egyikén a Mindenható Allah éjszaka a Sérthetetlen Mecsetből a Távoli Mecsetbe vitte őt. Ezt az éjszakai utazást nevezzük „Iszra" néven, ahogy a Kegyes Koránban az ezt az eseményt említő szúra címe is „Iszra". Ezen az éjszakán történt Mohammed Próféta (s.a.w.) felemelkedése is az égbe (Miradzs), és a Miradzs során lett a napi öt ima kötelezővé téve. Az Iszra egy rendkívül különleges esemény és élmény volt a Prófétánk (s.a.w.) számára. Azzal, hogy a legnagyobb szomorúság közepette ezt a különleges ajándékot megadta neki, a Mindenható Allah megmentette őt a mély szomorúságból.

Allah Küldötte (s.a.w.) a legnagyobb nehézségek közepette folytatta a tanítást. A prófétai küldetés 11. évében idegen törzsekkel próbált kapcsolatba kerülni, Mekkába érkező zarándokokkal ismerkedett meg. A 620. év zarándoklatának idején, amikor az Iszlámot magyarázta a Mekkába érkezőknek, a jaszribi (medinai) khazradzs törzs 6 tagjával ismerkedett meg, akik hallgattak a hívására, és muszlimok lettek.

A medinai muszlimok a következő évben ismét visszatértek zarándoklatra, egy éjszaka

találkoztak a Prófétával (s.a.w.), és szerződést kötöttek vele. Az egyik fontos döntésük az volt, hogy a nehéz helyzetben lévő muszlimok elvégezzék a hidzsrát Medinába. A második akabai szerződés során egyeztek meg a Medinába való menekülés (hidzsra) részleteiről. Még ha a kurajs törzs hallott is valamit az ellenséges szemmel nézett találkozóról, akkor sem tudták pontosan, hogy mi zajlott le közöttük.

Miután a 622. év Zulhidzsa hónapjában megegyeztek a medinaiakkal, hogy a mekkai muszlimok elvégzik a hidzsrát Medinába, a mekkai muszlimok kis csoportokban kezdtek útra kelni.

A Szevr hegy

Rövid időn belül Mekkában nem maradtak más muszlimok, csak Allah Küldötte (s.a.w.), Hz. Abu Bakr és az ő családjaik, Hz. Ali, és az a néhány muszlim, akik valamilyen okból nem voltak képesek a hidzsrát elvégezni.

Látva ezt a helyzetet, a mekkai hitetlen vezetők egy csoportja gyűlést szervezett, hogy megtárgyalják a muszlimok Medinába költözését, és azt, hogy mit tehetnének a Próféta (s.a.w.) ellen. Ezen a gyűlésen eldöntötték, hogy meggyilkolják Allah Küldöttét (s.a.w.), döntésüket azonban meghallotta Allah Küldötte (s.a.w.) egyik nagynénje, Rakika is, és elmondta neki a hírt. Allah Küldötte (s.a.w.) azonnal Abu Bakr házába ment, és elmondta neki, amit a tervezett gyilkosságról hallott, és azt is, hogy úgy döntött, elhagyják a várost. Abu Bakr már korábban felkészült az indulásra.

A kurajs törzs tagjai csak reggelre kelve vették észre, hogy Hz. Ali fekszik a Próféta (s.a.w.) ágyában, ami megdöbbentette és fel is dühítette őket. Mindenfelé keresni kezdték, és még 100 teve jutalmat is kitűztek annak, aki megtalálja. Egész Mekkát és a környékét tűvé tették érte, egy csoport még addig a barlangig is eljutott, amelyben Hz. Abu Bakrral rejtőztek. Hz. Abu Bakr meg is ijedt, de Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta neki: „Ne legyél szomorú! Allah velünk van."

Allah Küldötte (s.a.w.) és a többiek Rabiul-Avval hónap 12. napján (622. szeptember 24.) értek a Medinától 3 mérföldre található Kuba kisvárosba, ami akkoriban még külön

település volt. Itt már várt rájuk a medinai muszlimok egy csoportja, akik nagy örömmel köszöntötték őket. Négy napot maradtak Kubában, az Amr ibn Auf klánjához tartozó Kulszum ibn Himd látta őket vendégül házában. Ez alatt az idő alatt felépítették a rendkívül egyszerű, de első mecsetként ismert kubai mecsetet. Ezalatt utolérte őket Hz. Ali is, aki később kelt útra Mekkából. Szeretett Prófétánk (s.a.w.) és a kíséretében lévők a 4 napos pihenés után pénteken keltek útra Medinába. Útközben, Ranuna völgyében tartották meg az első pénteki imát, és mondta el Allah Küldötte (s.a.w.) az első pénteki hutbát is. A pénteki ima után folytatták útjukat Medinába, ahol nagy örömmel fogadták őket.

A hidzsra, amikor a muszlimok Mekkából Medinába költöztek, fordulópontot jelentett az Iszlám és az emberiség történelmében egyaránt.

A hidzsra által a muszlimok megszabadultak az elnyomástól és üldöztetéstől, és egy függetlenebb, szabad társadalomban kezdtek élni. A céljai megvalósításáért küzdő muszlim társadalom akadályokkal szembesült, ezért mindenüket, amijük csak volt, hátrahagyták, és elkötelezettségüket bizonyítva tovább haladtak a történelem alakításának útján, és sikert értek el.

Mohammed Próféta (s.a.w.) életében a hidzsra egy teljesen új korszak kezdetét jelentette, egy új fázisba lépett, melynek során üzenetét már az egész emberiségnek hirdethette.

A muszlimok részére új korszak kezdetét jelentő hidzsra dátumát Hz. Omár kalifátusának idején a muszlim időszámítás kezdetévé tették meg (17/638).

Tekintsük át a fejezetet!

1. Milyen nehézségekkel találkozott a Prófétánk (s.a.w.) a prófétai küldetés első éveiben?
2. Milyen kifogásokat, vádakat hoztak fel azok, akik nem akartak hinni Allah Küldöttének (s.a.w.), és hogyan válaszol ezekre a Kegyes Korán?
3. Kik voltak az első muszlimok, akik hittek a Prófétában (s.a.w.)?
4. Milyen elnyomással és üldöztetéssel találkoztak az első muszlimok, és hogyan reagáltak erre?
5. Milyen feltételekkel végezték el a hidzsrát?
6. Milyen jelentőséggel bír a hidzsra a muszlimok szempontjából?

Értékelő kérdések

1. Mi a neve annak a barlangnak, ahol Allah Küldötte (s.a.w.) az első kinyilatkoztatást kapta?

A) Hira
B) Ranuna
C) Ebva
D) Szaur

2. Mit jelent a „Fetret-i vahí"?

A) A kinyilatkoztatás helye
B) Az első kinyilatkoztatás
C) A kinyilatkoztatásban beállt szünet
D) A kinyilatkoztatás angyala

3. Melyik szúrában vannak az első áják, amelyek megparancsolják a Prófétának (s.a.w.) az Iszlám hirdetését?

A) A megtapadt rög
B) A betakaródzó
C) A toll
D) A megnyitó

4. Mi az a „Darul-Erkam"?

A) Erkam háza
B) Erkam törzse
C) Egy Erkam nevű Társ
D) Az első mecset

5. Az alábbiak közül mivel rágalmazták a bálványimádók a Prófétát (s.a.w.)?

A) Hogy költő
B) Hogy jövendőmondó
C) Hogy varázsló
D) Mindhárommal

6. Hová irányult az első hidzsra?

A) Medina
B) Taif
C) Abesszínia
D) Irán

7. Melyik nagybátyja védelmezte Allah Küldöttét (s.a.w.), amíg csak életében tehette?

A) Abu Lahab
B) Zubair
C) Abdulmuttalib
D) Abu Tálib

8. Melyik volt a „Szomorúság Éve”?

A) A hidzsra éve.
B) Amelyikben a bálványimádókkal háborúztak.
C) Amelyikben Allah Küldötte (s.a.w.) elvesztette a nagyapját.
D) Amelyik év során Hz. Khadidzsa és Abu Tálib meghalt.

9. Hová vitetett Allah Küldötte (s.a.w.) az „Iszra” (Éjszakai Utazás) során?

A) Az al-Aksza mecsetbe
B) A Sérthetetlen Mecsetbe
C) Taifba
D) Abesszíniába

10. Ki kísérte el a Prófétát (s.a.w.) a Medinába való hidzsra során?

A) Hz. Ali
B) Hz. Oszmán
C) Hz. Abu Bakr
D) Hz. Omár

3. FEJEZET

A Próféta

A PRÓFÉTAI KÜLDETÉS: MEDINAI IDŐSZAK

1. Mohammed Próféta (s.a.w.) első cselekedetei Medinában
2. Kapcsolatok a bálványimádókkal
3. Kapcsolatok a zsidókkal
4. Kapcsolatok a keresztényekkel
5. Mekka meghódítása
6. A globális üzenet követei
7. Az Utolsó Zarándoklat, az utolsó hutba és a globális üzenet
8. Mohammed Próféta (s.a.w.) halála

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

Ebben a fejezetben a prófétai küldetés hidzsra utáni szakaszáról lesz szó.

Elmondjuk, hogy milyen volt a helyzet a hidzsra előtt Medinában, és hogy Allah Küldötte (s.a.w.) mit tett, miután Medinába érkezett.

A fejezetben szó lesz a bálványimádók elleni harcokról és a Hudajbija Egyezményről is. A zsidókkal és keresztényekkel való kapcsolatok tárgyalása után rátérünk az Iszlám terjedését nagyban felgyorsító fordulópontra, Mekka meghódítására is.

Mekka elfoglalása (8/630) és egy nagyon erős törzs, a havazin törzs muszlimmá válása után a hidzsra 9. évében a tabuki hadjárat segítségével Arábia északi része is muszlim fennhatóság alá került, és Arábia minden részéből kezdtek Medinába seregleni a muszlimok. A hidzsra 9. évében rengeteg küldöttség érkezett Medinába, ezért ezt az évet a Küldöttségek Évének (Szenetul-Vufud) is nevezzük.

A fejezet utolsó témái Allah Küldötte (s.a.w.) utolsó zarándoklata és halála. Mohammed Próféta (s.a.w.) a hidzsra 10. évében (632) végezte el a zarándoklatot. Mivel ekkor búcsúzott el Társaitól, és többé nem látogatta meg a Kábát, ezt Utolsó Zarándoklatnak nevezzük. Itt tartotta az Iszlám töréntetének legfontosabb beszédét, utolsó hutbáját. A zarándoklat befejezte után, Zulhidzsa hónap 29. napján (632. március 26.) visszatért Medinába. Nem sokkal később megbetegedett, és rövid betegség után meghalt.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megtudjuk, milyen szeretettel és tisztelettel fogadták a Prófétát (s.a.w.) Medinában.
2. Megtudjuk, hogy az istenszolgálat mellett milyen oktatási és társadalmi funkciókat töltött be a medinai mecset.
3. Megértjük, hogy mennyire fontos volt a testvériség köteléke a mekkai és medinai muszlimok között az együttműködés és kölcsönös szeretet szempontjából.
4. Felismerjük, hogyan jelent meg az emberség, egyenlőség, igazságosság, testvériség és hasonló értékek Mohammed Próféta (s.a.w.) utolsó zarándoklatán és hutbájában.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. Folyamatosan gondolkodj azon, hogy sikerült-e elérni a fejezet elején kitűzött célokat! Ha úgy gondolod, hogy egy célt nem sikerült elérned, akkor olvasd el még egyszer az azzal kapcsolatos témákat!
2. Ne érd be ezzel a könyvvel a tanulásban! A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.
3. A témával kapcsolatos multimédiás anyagok, filmek segítségével szélesítheted tanulási környezetedet.
4. A zarándoklat témájával kapcsolatban beszélgess el olyanokkal, akiknek személyes tapasztalatuk is van ezen a téren!

1 Mohammed Próféta (s.a.w.) első cselekedetei Medinában

A medinai helyzet a hidzsra előtt, és Allah Küldötte (s.a.w.) fogadása

Medina régi neve Jaszrib volt, és a Hidzsaz területének egyik fontos városa volt. Lakói a Bani Kurajza, Bani Kajnuka és Bani Nadir zsidó törzsek, és a Dél-Arábiából érkezett Ausz és Khazradzs arab törzsek voltak.

Az Ausz és Khazradzs törzsek, akik később érkeztek és telepedtek le, életmódjukat tekintve a régebben ott lakó zsidó törzseket követték. Ki voltak téve a zsidó törzsek nyomásának és támadásainak, ezért rokonaiktól, a gasszániaktól kértek segítséget, és hamarosan vezető pozícióba kerültek Medinában. Azonban egy idő múlva a két arab törzs között is ellenségeskedés tört ki, és harcok robbantak ki. A buaszi csata is egy volt ezek közül. A csata azért kezdődött, mert az Ausz törzs egy tagja a Khazradzshoz menekült, akik azonban megölték őt. A harc az Ausz törzs győzelmével végződött, a hidzsra előtt 5 évvel. Miután a medinaiak megkötötték a Prófétával (s.a.w.) az Akabai Szerződést, Medinában emelkedett a muszlimok száma, és újabb csoportok érkeztek hozzájuk, miután megszületett a döntés a hidzsra elvégzésére. Utolsó lépésként pedig maga Mohammed Próféta (s.a.w.) is megérkezett Medinába.

A medinaiak megtudták, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) elindult Mekkából, és minden nap kimentek házaikból, és a mekkai út melletti magas hegyre felmászva várták, hogy megpillantsák őt a távolban. Ennek a helynek a neve Szenijjetul-Veda hegy volt. Hosszú ideig várakoztak, és már éppen hazaindultak volna, mikor megérkezett a hír, hogy valaki meglátta az érkező Prófétát (s.a.w.). A hazaindulók is visszatértek, és nagy örömmel közösen ünnepelték megérkezését. Ezt a dalt énekelték:

A Szenijjetul-Veda felett felkelt a telihold ránk,

Allahnak adunk hálát, s dicsérjük Őt,

Allah hozzánk elküldött Küldötte!

Elhoztad nekünk az isteni parancsot.

A gyerekek és az asszonyok dobokat ütöttek, úgy énekelték a dalt. Minden muszlimot a legnagyobb boldogság töltött el, s mindannyian a saját házukban akarták vendégül látni Allah Küldöttét (s.a.w.). Ő azonban azt mondta nekik: „Hagyjátok a maga útján menni a tevémet, mert ebben az ügyben ő a megbízott!" A teve pedig egy üres telekre ment, amely két árva gyermek tulajdona volt, és ott letérdelt. A teve kijelölte helyhez Abu Ajjub al-Anszari lakott a legközelebb, ő vitte házába Allah Küldötte (s.a.w.) holmiját, aki nála lakott hét hónapig, amíg az üres telken fel nem építették a mecsetet.

Most te jössz!

Szerinted van kapcsolat Medina kulturális berendezkedése és aközött, hogy a medinaiak ilyen lelkesedéssel fogadták Allah Küldöttét (s.a.w.)?

A Próféta Mecsetének építése és társadalmi szerepe

Medinában először is egy mecset felépítése mellett döntöttek. Mint fentebb is említettük, Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta a fogadására sietőknek, hogy hagyják a tevéjét a maga útján menni, mert olyan helyen fog megállni, amivel a Mindenható Allah elégedett. A teve egy telken térdelt le, amelynek két árva testvér volt a tulajdonosa, akik ingyen oda akarták adni földjüket, de Allah Küldötte (s.a.w.) nem fogadta el tőlük. A területet Hz. Abu Bakr vásárolta meg tőlük, és azonnal meg is kezdték a mecset építését.

Tudtad-e?

A mecset építésén Allah Küldötte (s.a.w.) és a többi muszlim közösen dolgoztak.

A mecset padlója homok volt, falait napon szárított agyagtéglákból építették. Az oszlopok datolyatörzsekből voltak, és a tetőt is datolyalevelekkel fedték be. Kezdetben még Jeruzsálem felé volt a mecset imairánya, amit egy imafülke, mihrab jelzett, és a déli, keleti és nyugati oldalon egy-egy ajtó volt. A déli fal mentén egy „szuffa", vagyis pad néven nevezett árnyékos terület volt. Ezt a helyet napközben iskolának használták, este pedig ezt volt a szálláshelye azoknak a magányos, nincstelen muszlimoknak, akik Medinába menekültek, és se családjuk, se házuk vagy vagyonuk nem volt. Az itt lakókat nevezzük Pad Népe, vagy Aszhab al-Szuffa néven. A Pad Népe szegény volt, Allah Küldötte (s.a.w.) nagy gondot fordított az ellátásukra, és gyakran hívta fel a gazdagabb muszlimok figyelmét arra, hogy segítsenek nekik.

Amikor az imairány Jeruzsálemről Mekkára változott, a mecset déli kapuját lezárták, és az északi oldalon nyitottak helyette egy másikat. Ekkor a Szuffát is a déli oldalról az északira helyezték át.

A mecset alig volt embermagasságnál magasabb. A Meszdzsid al-Nebevi (A Próféta Mecsete) néven is ismert mecset építésének befejeztekor Allah Küldötte (s.a.w.) kiköltözött Hz. Abu Ajjub házából, ahol addig lakott, és ettől kezdve azokban a lakrészekben élt, amelyeket közvetlenül a mecset mellé emeltek feleségei számára.

A Próféta Mecsete számos közösségi funkciót is ellátott. Használták imahelyként, itt gyűltek össze a muszlimok a napi öt imára és a pénteki imára is. Ugyanakkor Allah Küldötte (s.a.w.) itt tanította a Társait is, és itt tartották a tanácskozásokat, amelyeken minden fontosabb döntést meghoztak, és itt fogadta a hozzá küldött követeket is.

A mecset építésének befejeztekor azon is elgondolkodtak, hogy hogyan adhatnák a muszlimok tudtára, hogy eljött a kötelező imák ideje, és jöjjenek a mecsetbe az imára. Allah Küldötte (s.a.w.) a Társaival tanácskozott a témában, akik különböző ötletekkel álltak elő, de egyik sem nyerte el a Próféta (s.a.w.) tetszését. Egyik Társa, Abdullah ibn Zaid (r.a.) álmában hallotta az imára hívás, az ezan szövegét, és amikor elbeszélte, a Próféta (s.a.w.) ezt jónak találta, és megtanította Hz. Bilálnak. Így kezdték el a máig is jól ismert imára hívással szólítani a hívőket a mecsetbe. A medinai mecsetben is kialakítottak egy külön helyet, ahonnan az imára hívást mondták.

Most te jössz!

Az Iszlám melyik tulajdonságára utal az, hogy a mecset építésekor a tanulás céljára is különítettek el egy helyet?

Testvéri kapcsolat a muszlimok között

A hidzsra után 5 hónappal Allah Küldötte (s.a.w.) gyűlést hirdetett, amelyen részt vettek a Mekkából érkezett muhadzsirek és a medinai anszárok családjainak vezetői is. A gyűlés célja az volt, hogy a Mekkából Medinába menekült muszlimok számára megoldást találjanak arra, hogy Medinában anyagi és spirituális értelemben is nyugodt és elfogadható életet élhessenek. Allah Küldötte (s.a.w.) az őszinte együttműködésre bátorította a mekkai és medinai muszlimokat. Testvérpárokat hozott létre a muhadzsirek és anszárok között. Az így kijelölt testvérpárok megegyeztek abban, hogy együtt fognak dolgozni, megosztják a bevételüket, sőt, még egymás örökösei is lesznek. Azonban az így kijelölt testvérpárok közötti öröklést a badri csata után leküldetett ája eltörölte:

„De azok, akik vérrokonok, közelebb vannak egymáshoz Allah Könyvében.” (8:75)

Az érintettek tetszéssel fogadták ezt a javaslatot, és számos mekkai és medinai család között alakult ki testvéri kapcsolat ilyen módon.

Ennek segítségével a Mekkában mindent hátrahagyó, és teljesen nincstelenül Medinába menekülő muhadzsirek anyagi terhei egy kicsit könnyebbedtek, és fontos lépést tettek afelé, hogy nyugalomban és biztonságban élhessenek. Az anszárok és a muhadzsirek a testvéri kapcsolatnak köszönhetően tovább erősödtek.

A társadalmi rendeződés és a béke megalapozása

Miután Allah Küldötte (s.a.w.) elvégezte a hidzsrát Medinába, az alábbiak szerint alakult ki a medinai társadalom felépítése:

1. *A muhadzsirek: a Mekkából Medinába bevándorolt muszlimok.*

2. *Anszárok: a Medinában lakó, az Iszlámot felvevő Ausz és Khazradzs törzs tagjai.*

3. *A zsidók: a Medinában lakó Bani Kajnuka, Bani Nadir és Bani Kurajza zsidó törzsek.*

4. *A még nem muszlim arab törzsek.*

Allah Küldötte (s.a.w.) a testvérpárok kijelölésével egységet hozott létre a muszlimok között, de azt akarta, hogy a városban élő zsidókkal és nem muszlim arabokkal is egyezségre jussanak, és békességben élhessenek egymás mellett a városban. Ezért több tárgyalást tartott Társaival és Medina nem muszlim lakóival is. Ezek eredményeként megegyeztek, hogy egy városállamot hoznak létre. Egy írott szerződést, alkotmányt készítettek, amelybe belefoglalták az együttélés szabályait, amelyekben megállapodtak. Ez a társadalmi szerződés tartalmazta a belső és az idegenekkel való kapcsolatok szabályait, a vezetéssel és a jogrendszerrel kapcsolatos előírásokat, a társadalom

tagjainak személyes és vallásszabadságra vonatkozó jogait és kötelességeit.

A szerződés tartalmazta azt is, hogy a medinai zsidók nem segíthetik a mekkai muszlimok ellenében, és ha bárki megtámadná Medinát, a muszlimoknak és zsidóknak közösen kell védeniük a várost. Ez a szerződés megint csak megerősítette a muszlimok társadalmi és jogi jelenlétét, és garantálta a zsidók vallásszabadsága mellett életük és vagyonuk biztonságát is. Így alapozták meg a társadalmi békét Medinában.

Most te jössz!

Mi volt az alapvető célja Allah Küldötte (s.a.w.) a muszlimok és a Medinában élő egyéb csoportok között végzett tevékenységének?

2 Kapcsolatok a bálványimádókkal

Csaták a bálványimádókkal

Badr

A muszlimok és a mekkai hitetlenek között vívott első csata Badr mellett zajlott. Badr Medinától körülbelül 160, a Vörös-tengertől 30 kilométer távolságban fekszik. A Mekkát és Medinát összekötő, a karavánok által egészen Szíriáig használt út mellett fekszik. Ezért a karavánok Badr kútjait itatóhelynek használták.

A badri csata oka az volt, hogy a hidzsra után a mekkai hitetlenek meg akarták támadni Medinát. A mekkai muszlimokra nehezedő nyomás, az őket ért támadások, melyek keretében még magát Allah Küldöttét (s.a.w.) is meg akarták ölni, arra kényszerítették a muszlimokat, hogy elhagyják városukat. A hitetlen kurajs törzs azonban még Medinában sem hagyott nekik békét, úgy érezték, hogy fenyegetést jelentenek az ő vallásukra és kereskedelmi tevékenységükre, ezért megoldást akartak találni a problémára. A muszlimok is igyekeztek kialakítani egy olyan stratégiát, amellyel megvédhették magukat a mekkaiakkal szemben.

Abu Szufian levelet írt a medinaiaknak, amelyben elítélte azt a döntésüket, hogy megvédik a Prófétát (s.a.w.). Bizonyos gazdasági intézkedéseket is életbe léptettek a medinaiak ellen, Allah Küldötte (s.a.w.) tudatában volt mindennek, és úgy döntött, hogy megvédi mindazt, amit Medinában már létrehoztak. Ezért a hidzsra után egy évvel egy sereget küldött a mekkaiak ellen, hogy megakadályozza azt, hogy karavánjaik a muszlimok lakta földön haladjanak át. Több kisebb sereget küldött ki a mekkaiak elleni portyákra, amelyek már kisebb fegyveres harcokba is bocsátkoztak velük.

A hidzsra második évében a kurajs törzs egy hatalmas karavánt küldött Szíriába Abu

Szufian vezetésével. Amikor Allah Küldötte (s.a.w.) hallott erről, összehívta a Társait, elmondta nekik, hogy a karaván visszatértében Badr felé haladhat, ahol elfoghatják őket. Felszólította Társait, hogy készüljenek fel a harcra.

Amikor Allah Küldötte (s.a.w.) hírt kapott a karaván visszatértéről, a hidzsra második évében, Ramadán 2-án (624. március 9.) elindult Medinából Badr felé. Medinában Abdullah ibn Umm Makhtumot tette meg kormányzónak távollétében. A 305 fős muszlim seregnek 70 tevéje és 2 lova volt. Eközben Abu Szufian is megtudta, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) elindult Medinából. Egy Damdam ibn Amr nevű emberét Mekkába küldte segítségért. Ő maga, hogy a karavánt megmentse, mégsem Badr felé ment, hanem egy nagyon ritkán használt tengerparti utat választott, és így tért vissza Mekkába.

A mekkaiak rövid időn belül kiállítottak egy ezerfős sereget Abu Dzsehil vezetésével, és elindították Badrba. A seregnek 6-700 tevéje is volt.

Később Abu Szufian üzenetet küldött nekik, hogy sikerült a karavánt megmentenie, és térjenek vissza Mekkába. Abu Dzsehil viszont úgy döntött, hogy nem térnek haza. A két sereg Badr közelébe ért úgy, hogy egyik sem tudott a másikról. A Kegyes Korán így utal erre:

„Amikor a közelebbi oldalon voltatok, és ők (a hitetlenek) a távolabbi oldalán voltak, és a karaván lejjebb volt nálatok. Ha megegyeztetek volna, hogy mikor találkoztok, akkor bizonnyal elmulasztottátok volna a találkozót, (de megtörtént a találkozó), hogy Allah beteljesíthessen egy már elrendelt dolgot, hogy el lehessenek pusztítva azok, akiknek a nyilvánvaló bizonyíték után el kellett pusztulniuk, és élhessenek azok, akiknek élniük kellett nyilvánvaló bizonyíték után." (8:42)

Ramadán 17-én (624. március 14.), pénteken reggel mindkét sereg Badrba ért. A muszlimok előbb érkeztek Badr kútjaihoz. Egy kút kivételével az összeset homokkal temették be. A harcra való felkészülés után Allah Küldötte (s.a.w.) így fohászkodott:

„Uram! Bizony, a kurajs törzs büszkén és fennhéjázva jött ide, Hozzád intéztek kihívást, és meghazudtolják a Prófétádat is. Uram! Tőled kérem, hogy teljesítsd be az ígéretedet, amelyet a Prófétáidnak tettél, és add meg nekünk a győzelmet. Uram! Ha most elpusztítod a muszlimokat, nem lesz a földön senki, aki Téged imád!" (Ibn Kathir, el-Kamil, II, 122-123)

Az arab hagyományoknak megfelelően a harc a mubaraze néven ismert párharcokkal kezdődött. Aztán a két sereg egymásra támadt. A csata 4-5 órán keresztül tartott, és a muszlimok győzelmével zárult. A kurajs törzsből 70 ember halt meg, és körülbelül ugyanennyit foglyul ejtettek a muszlimok. A muszlim seregből 14 harcos halt hősi halált.

Annak ellenére, hogy a mekkai sereg sokkal nagyobb volt, a muszlimok rövid idő alatt megnyerték a csatát türelmüknek, elszántságuknak, taktikájuknak és az Allah által küldött angyalok segítségének köszönhetően. A Kegyes Korán így szól erről:

„Bizony, Allah már megsegített benneteket Badrnál, amikor gyengék voltatok. Féljétek hát Allahot, hogy hálásak lehessetek! És amikor azt mondtad a hívőknek: „Nem elegendő nektek az, hogy Uratok megerősít benneteket háromezer leküldött angyallal?” (3:123-124)

A csata után összegyűjtötték a hadizsákmányt, és a foglyokkal együtt visszatértek Medinába. Allah Küldötte (s.a.w.) megparancsolta, hogy a hadifoglyokkal bánjanak jól, és saját maga vette védelmébe az életüket. A tárgyalásokat követően a foglyokat váltságdíj ellenében szabadon engedték. De azoktól, akik tudtak írni-olvasni, nem kértek váltságdíjat, csak azt, hogy fejenként 10-10 muszlimot tanítsanak meg írni-olvasni.

A badri csata volt a muszlimok első és leghősiesebb csatája a hitetlenek ellen. Ez a győzelem még jobban megerősítette őket.

Uhud

A badri csatában vereséget szenvedett és számos rokonukat elvesztett mekkaiakat eltöltötte a bosszúvágy. Abu Szufianhoz fordultak, és felajánlották, hogy a karavánból szerzett bevételüket felajánlják a muszlimok elleni harcra. Abu Szufian is hasonlóan érzett, így elfogadta javaslatukat. A mekkai hitetlenek nemcsak Badr miatt akartak bosszút állni, hanem a számukra elengedhetetlenül fontos szíriai kereskedelmi útvonalat is biztosítani akarták.

A mekkai bálványimádók seregük megerősítése érdekében a környező sivatagi törzsekből is béreltek fel zsoldosokat. Végül Abu Szufian parancsnoksága alatt 3000 fős hadsereg gyűlt össze, 200 lóval, 3000 tevével, és 700 páncélossal. Amikor Allah Küldötte (s.a.w.) hírét vette, hogy a hatalmas sereg Medina felé tart, tanácskozásra hívta Társait, hogy megbeszéljék, milyen stratégiát alkalmazzanak a támadók ellen. Voltak, akik azt javasolták, hogy maradjanak Medina falain belül, és innen vegyék fel a harcot az ellenséggel, mások szerint jobb lett volna kivonulni Medinából, és nyílt terepen összecsapni velük. Allah Küldötte (s.a.w.) arra hajlott volna, hogy maradjanak a városon belül, de a nagybátyja, Hamza és azok a fiatalok, akik a badri csatában nem vehettek részt, határozottan kiálltak a nyílt harc mellett. Végül a többség akarata szerint a nyílt terepen való harc mellett döntöttek. Allah Küldötte (s.a.w.) is felöltötte páncélját, felövezte kardját, fejére tette sisakját. Ismét Abdullah ibn Umm Makhtumot nevezte ki helyettesének, és 1000 fős seregével útnak indult. Seregébe nem fogadta el az őt megölni akaró 600 fős zsidó egységet. Abdullah ibn Ubajj is útra kelt a sereggel, de aztán út közben kijelentette: „én ellene voltam a nyílt harcnak, de Mohammed a rokonai szavára hallgatott, ahelyett, hogy a mi szavunkra hallgatott volna!”, és 300 emberével visszatért Medinába.

A muszlimok a hidzsra 3. évében, Sevval hónap 11-én (625. január 25) érték a Medinától egyórányi útra északra fekvő Uhud hegyhez.

A muszlimok úgy helyezkedtek el, hogy hátukat védje Uhud hegye. Allah Küldötte (s.a.w.) csatarendbe állította seregét, a zászlót Muszab ibn Umairnak adta. Zubair ibn Avvamot nevezte ki a páncélosok, Hz. Hamzát pedig a többi katona élére. Abdullah ibn Dzsubair vezetésével 50 íjászt állított az Uhud hegy Ajnejn hágójára, nekik kellett megakadályozniuk, hogy az ellenség hátba támadja a muszlim csapatokat. Szigorúan meghagyta nekik, hogy bármi történjék, akár győzne, akár veszítene az ellenség, semmiképpen ne hagyják el a helyüket, amíg tőle magától nem kapnak rá parancsot.

Az íjászok dombja

A csata első felében a muszlimok legyőzték a hitetleneket. Azonban a muszlimok ekkor úgy érezték, hogy már megnyerték a csatát, és a harccal felhagyva nekiálltak összegyűjteni a hadizsákmányt. Az Ajnejn hágót védelmező íjászok pedig azt gondolták, hogy a csatának vége, és a határozott parancs ellenére elhagyták helyüket. Az ellenséges lovasság vezére, Khalid ibn Valid felismerte a lehetőséget a muszlimok hátba támadására, rendezte sorait, és lecsaptak Abdullah ibn Dzsubairra, aki 10, hűségesen a helyén maradt emberével már nem tudta tartani a hágót, és mind hősi halált haltak. Khalid ibn Valid pedig csapatával a hadizsákmányt gyűjtő muszlimokra támadt. A helyzetet látva a menekülő hitetlenek visszafordultak, és támadásukkal két tűz közé szorították a muszlimokat. A muszlim sereg nehéz helyzetbe került. Vahsi ibn Harb lándzsájával lesből támadva megölte Hz. Hamzát. Egy Ibn Kamia nevű hitetlen pedig kardjával megsebezte Mohammed Próféta (s.a.w.) arcát. Csapásától a Próféta (s.a.w.) sisakja kettéhasadt, acélgyűrűi az arcába nyomódtak. Egy elhajított kő eltalálta az alsó ajkát és kitörte egy fogát. A muszlimok pánikba estek, amit még fokozott az, hogy Abdullah ibn Kamia összekeverte Muszab ibn Umairt a Prófétával (s.a.w.), és amikor megölte őt, így kezdett kiabálni: „Megöltem Mohammedet!” Ez a hír teljesen kétségbe ejtette a muszlim sereget. Ám később, mikor megértették, hogy a hír nem igaz, ismét nyugalom töltötte el őket.

A kiürült csatatérre érkezett Abu Szufian felesége, Hind, és parancsot adott a rabszolgájának, Vahsinak, hogy vágja ki Hz. Hamza máját, és egy darabot megrágott belőle, de lenyelni nem tudta. Ennek ellenére Allah Küldötte (s.a.w.) soha nem felejtette el, hogy Vahsi ölte meg mélyen szeretett nagybátyját, Hamzát, és még később is, mikor Vahsi muszlim lett, igyekezett távol maradni tőle.

Végül ebben a rendkívül nehéz csatában a muszlimok közül 70 harcos halt hősi halált, míg a hitetlen seregből 23 embert öltek meg.

A mekkai hitetlenek nem voltak túlzottan kitartóak ebben a csatában. Végül Abu Szufian is bejárta a csatateret, és ő maga is visszavonult.

Miután a muszlimok eltemették mártírjaikat, még aznap visszatértek Medinába. Azonban tartottak attól, hogy mivel a hitetlenek a szó szoros értelmében nem nyerték meg a csatát, esetleg visszatérhetnek. Ezért egy 500 fős sereg visszatért a Medinától 16 kilométerre lévő Hamraul-Aszad településig, és öt napon keresztül ott állomásozott.

Több tucat tüzet raktak, hogy éjszaka úgy tűnjön, hogy a sereg létszáma sokkal nagyobb a valóságosnál. Végül a hitetlenek nem támadtak újra, így visszatértek Medinába.

Az Árok Csatája

A hitetlenekkel vívott csaták sorában a következő az Árok Csatája. Azért nevezzük így, mert a muszlimok Medina falain kívül egy körülbelül 5 kilométer hosszú árkot ástak, hogy az ellenség ne tudja lerohanni a várost. Mivel több csoport egyesült abból a célból, hogy a muszlimokat megtámadja, azt a csatát a Szövetségesek Csatájának is szokták nevezni.

Az Árok Csatájának hátterében az állt, hogy a medinai zsidók azt tanácsolták a mekkai hitetleneknek, hogy harcoljanak a muszlimokkal. Mint azt korábban már említettük, a hidzsra után Allah Küldötte (s.a.w.) szerződést kötött a medinai zsidó törzsekkel, megállapodtak abban, hogy nem támogathatják a bálványimádókat, és részt vesznek Medina védelmében. A Bani Nadir és Bani Kajnuka törzs rövid időn belül megszegte ezt a szerződést, szövetséget kötöttek a mekkai bálványimádókkal, és a Bani Nadir gyilkosságot is megkísérelt Allah Küldötte (s.a.w.) ellen. Ezért a Bani Nadir és a Bani Kajnuka törzseket száműzték Medinából. Egy részük ezután Khaibarban telepedett le. a Bani Nadir törzs vezetői, akik sereget akartak szervezni a muszlimok ellen, Mekkába mentek, ahol hadba szólították a hitetleneket. Abu Szufian örömmel fogadta javaslatukat. Ezt követően felkerestek több hitetlen arab törzset, a Gatafan, Szulajm, Aszad, Fezare, Murra és Eszdzsa törzseket, és különböző ígéretekkel rávették őket a szövetkezésre.

Végül a zsidók, a kurajs és más arab törzsek közös szövetségbe tömörültek a muszlimok ellen, Mekkából és környékéről 4.000 fős sereget gyűjtöttek, amely a környékről csatlakozókkal együtt tízezer fősre nőtt, mire Medinába értek.

Eközben Allah Küldötte (s.a.w.) értesült a helyzetről, mert szövetségeseik, a Mekka környékén élő Huzaa törzs tagjai tájékoztatták. Ekkor összehívta Társait, hogy

megtárgyalják, milyen harci taktikát kövessenek. Medinában maradjanak, és városi harcot vívjanak, vagy vonuljanak ki, és nyílt terepen ütközzenek meg az ellenféllel? Végül az uhudi csata taktikájától eltérően most a védekezés mellett döntöttek.

A perzsa származású Szelman Fariszi azt javasolta, hogy a Medinától északra fekvő részen ássanak egy mély és széles árkot. Elmondta, hogy a hazájában nemcsak a városokat fenyegető éjszakai, váratlan támadások kivédésére, hanem az ellenség lovascsapatainak távol tartására is árkokat ásnak a városok körül. A javaslatot jónak találták, és azonnal megkezdték a munkát.

A árok 5,5 kilométer hosszú, 9 méter széles és 4,5 méter mély lett.

Mire az ellenséges erők Medina közelébe értek, az árok elkészült. A hitetlenek nagyon meglepődtek, mikor meglátták. Még ha néhány emberüknek sikerült is átmásznia az árkon, utána a muszlimok védvonalába ütköztek, amin már nem tudtak áthatolni, mert azok alaposan őrizték az árkot. Az ostrom nagyon elhúzódott. A hitetlen sereg élelme fogytán volt, egyre nehezebb helyzetbe kerültek. Ezért többen közölték, hogy haza akarnak térni. Ez pedig zavart keltett a sereg soraiban. Másik részük azt akarta, hogy keressék tovább a módot az árkon való átjutásra, és a Medinában élő Bani Kurajza zsidó törzs segítségével szorítsák két tűz közé a muszlimokat. A zsidók egyike, aki Medina ostromát is kitervelte, Hujaj ibn Ahtab, a Bani Kurajza vezetőjéhez, Káb ibn Aszadhoz ment, és próbálta rávenni őt, hogy csatlakozzon a hitetlenekhez, és a város falain belülről támadja hátba a muszlimokat.

Káb ibn Aszad először elutasította a javaslatot, arra hivatkozva, hogy szerződést kötött a Prófétával (s.a.w.), de végül nem bírt ellenállni a nyomásnak, és széttépte a szerződést. Ilyen módon a muszlimok nehéz helyzetbe kerültek. Amikor Allah Küldötte (s.a.w.) megtudta, hogy a Bani Kurajza felrúgta a szerződést, egy csoportot küldött az ügy kivizsgálására, akik között ott volt Szád ibn Muaz és Szád ibn Ubada is. Arra szólították fel a Bani Kurajza törzset, hogy újítsák meg a megszegett szerződést, ők azonban nem voltak erre hajlandók. Tudatták ezt a Prófétával (s.a.w.), aki erre óvintézkedésekbe kezdett, hogy a Bani Kurajzától megvédjék magukat.

Ebben a nehéz helyzetben a remény sugara is felfénylett a muszlimok előtt: a hitetlenek soraiban harcoló Eszdzsa törzs vezetője, Nuaim ibn Maszud úgy döntött, hogy felveszi az Iszlámot, és titokban a Prófétához (s.a.w.) ment. Elmondta, hogy a többi hitetlen nem tud arról, hogy ő muszlim lett, így segíthet a muszlim seregnek. Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta neki, hogy tartsa titokban, hogy muszlim lett: „Menj el közülünk, mert a háború megtévesztés" – mondta neki, és miután kidolgoztak egy tervet, visszaküldte őt a hitetlenekhez.

Nuaim elment a Bani Kurajza törzshöz, és azt mondta nekik: „Ha a kurajs bármi okból visszatér Mekkába, a muszlimok bizony nagyon szigorúan meg fogják büntetni a népeteket!" Hozzátette, hogy a kurajs törzs biztosan cserben fogja hagyni őket, és azt javasolta, hogy ennek kivédésére kérjenek tőlük túszokat.

Ezt követően Nuaim egyenesen a kurajs törzshöz ment, és azt mondta nekik: tudomására jutott, hogy a Bani Kurajza titokban szövetséget kötött a muszlimokkal, és túszt próbálnak szerezni a kurajs törzsből. Azt tanácsolta nekik, hogy maradjanak távol a zsidóktól.

Nem kellett hozzá sok idő, és tényleg megjelentek a Bani Kurajza követei, akik egy magas rangú túszt kértek a kurajs törzstől, mintegy igazolva Nuaim szavait. A kurajs tudatta, hogy soha nem lesznek hajlandók túszt adni nekik. Ezért a Banu Kurajza azt hitte, hogy a kurajs törzs nem őszinte velük, és valóban megszegik az egyezségüket.

Mindkét csoport árulással vádolta a másikat. Így a hitetlenek és a zsidók szövetsége felbomlott. Ekkor éppen elmúlt Zulkada hónapja, amely a tiltott hónapok közé tartozik. Mekka környékén piacokat állítottak fel, és elkezdődött a zarándoklat időszaka. Ezért a kurajs törzs úgy döntött, hogy visszatérnek Mekkába. Emellett hirtelen vihar is tört rájuk, ami megijesztette és összezavarta őket. A Kegyes Korán így szól erről:

„Ti hívők! Emlékezzetek Allah kegyességére irántatok, amikor a seregek ellenetek jöttek, és szelet küldtünk rájuk, és seregeket, amelyeket nem láttatok. És Allah mindent lát, amit tesztek." (33:9)

Az erős szél teljesen felforgatta a hitetlenek táborát, és Abu Szufian közölte velük, hogy felhagynak az ostrommal, és visszatérnek Mekkába. Amikor a hitetlenek felhagytak az ostrommal, Allah Küldötte (s.a.w.) is engedélyt adott a muszlim harcosoknak, hogy hazatérjenek otthonaikba.

A hidzsra 5. évében, Sevval 7-én (627. január 1.) kezdődött ostrom 23 napon át, Zulkada 1-ig (január 24.) tartott.

Az Árok Csatája a hitetlen seregek visszavonulásával végződött. A csatában 6 muszlim halt hősi halált, a hitetlenek közül 3 ember esett el.

A kurajs és szövetségesei legyőzve és dühösen tértek haza, ami nagyon fontos szerepet játszott abban, hogy az Iszlám az arab törzsek között tekintélyt szerzett és terjedni kezdett.

A csatában ismét megnyilvánult Allah Küldötte (s.a.w.) kivételes politikai és hadvezéri tehetsége.

Most te jössz!

Milyen alapelveket követett Allah Küldötte (s.a.w.) a hitetlenekkel vívott háborúkban?

A béke időszaka: a Hudajbija egyezmény

Hónapokkal az Árok Csatája után, a hidzsra 6. évében Allah Küldötte (s.a.w.) azt látta álmában, hogy körbejárja a Kábát. Álmát elbeszélte Társainak is, és megtette az előkészületeket, hogy elvégezze az umrát.

A hidzsra 6. évében, Zulkada hónapjában végeztek az előkészületekkel, és útra keltek. Allah Küldötte (s.a.w.) Abdullah ibn Umm Makhtumot tette meg helyettesének Medinában, és mintegy 1500 Társával kelt útra. A céljuk kizárólag az volt, hogy a Kábát meglátogassák. Hogy ezt a szándékukat kimutassák, már Medina közelében felöltötték az ihramot, az úthoz elengedhetetlenül szükséges fegyvereken kívül mást nem vittek magukkal, és 70 áldozati tevét is hajtottak maguk előtt.

A mekkaiak egyáltalán nem örültek a helyzetnek, és gyanakvás töltötte el őket a látogatással kapcsolatban. Még az előtt vissza akarták fordítani a muszlimokat, hogy elérték volna Mekkát. Ezért Khalid ibn Validot és Ikrima ibn Abu Dzsehilt küldték ki egy lovascsapattal, hogy a muszlimok csapatát megállítsák. A muszlimok azonban elkerülték a lovasok által megszállt utat, és egy másik úton a Mekkától 17 kilométerre lévő Hudajbijáig jutottak.

Mindkét fél követet küldött a másikhoz, hogy a problémát megoldják. A kurajs vezetői, hogy a muszlimok szándékát megismerjék, a Huzaa törzsből egy csoporttal elküldték Budail ibn Barkát követségbe. Allah Küldötte (s.a.w.) elmondta nekik, hogy nem harcolni, hanem a Kábát meglátogatni jöttek, és kérte, hogy ezt az üzenetet adják át a kurajs törzsnek. Ő maga pedig Mekkába küldte követként Hirasz ibn Umejját, hogy mondja el: csak az umra miatt jöttek, ha meglátogatták a Kábát, békében hazatérnek. A mekkaiak azonban nem fogadták szívesen a követet, és rosszul bántak vele, ő pedig ezt elmesélte a Prófétának (s.a.w.).

Allah Küldötte (s.a.w.) ekkor Hz. Omárt akarta követségbe küldeni Mekkába. Omárnak azonban nem voltak olyan rokonai Mekkában, akik megvédhették volna, és a kurajs törzs számon tartotta velük szembeni ellenségességét és kemény viselkedését, ezért ő nem akart menni, és inkább Hz. Oszmánt javasolta saját maga helyett. Allah Küldötte (s.a.w.) pedig elküldte Oszmánt Mekkába. A mekkaiak elmondták, hogy nem adnak engedélyt arra, hogy a muszlimok Mekkába lépjenek, de tiszteletük jeleként felajánlották Oszmánnak, hogy ő egyedül elvégezheti a tavafot. Oszmán azonban nem fogadta el az ajánlatukat, amin a mekkaiak megsértődtek, és foglyul ejtették őt. Allah Küldötte (s.a.w.) azonban azt a téves hírt kapta, hogy Oszmánt megölték. A történtek fényében Allah Küldötte (s.a.w.) úgy döntött, hogy tudatja a Társaival: a hitetlenek nem fogják engedni, hogy harc nélkül térjenek vissza Medinába. Hudajbijában, ahol letáboroztak, volt egy hatalmas fa. Ez alatt hívta össze Társait, és megeskette őket, hogy harcolni fognak a halálukig, vagy amíg sikert érnek el. Ezt az esküt nevezzük Bejatur-Ridvan néven. A Kegyes Korán így ír róla:

„Allah kétségkívül elégedett volt a hívőkkel, amikor hűséget esküdtek neked a fa alatt És tudta, hogy mi volt a szívükben, és leküldte rájuk a nyugalmat, és közeli győzelemmel jutalmazta őket, és bőséges hadizsákmánnyal, amit szerezni fognak. És Allah Mindenható, Bölcs." (48:18-19)

A mekkaiak tudomást szereztek erről az esküről, és félelem töltötte el őket. Azonnal

szabadon engedték Hz. Oszmánt, és egy háromfős követséget küldtek békeajánlattal Hudajbijába. A küldöttség tagjai Szuhail ibn Amr, Huvajtib ibn Abduluzza és Mikraz ibn Hafsz voltak. A kölcsönös tárgyalások alapján létrejött a Hudajbija egyezmény. A szerződés a következőket tartalmazta:

1. A muszlimok ebben az évben a Kába meglátogatása nélkül térnek haza. De a következő évben három napon keresztül elvégezhetik a látogatást. Három napot tölthetnek Mekkában, ez idő alatt egyetlen mekkaival sem fognak találkozni, mert ők kiürítik a várost. A látogatás során kizárólag az utazáshoz elengedhetetlenül szükséges fegyvereiket tarthatják maguknál.
2. Bármely arab törzs saját döntése szerint köthet szövetséget akár a kurajs törzzsel, akár Mohammed Prófétával (s.a.w.).
3. Ha egy medinai muszlim Mekkába menekülne, nem küldik őt vissza, de ha a mekkaiak közül valaki muszlim lesz, és Medinába menekül, vissza kell őt küldeni Mekkába.
4. Akik a hadzs vagy umra miatt, illetve Jemen vagy Taif felé tartva jönnek Mekkába, biztonságban lesznek, és akik Szíriába vagy keletre tartanak, biztonságban lesznek Medinában.
5. Ez a szerződés 10 évre érvényes, ez idő alatt a kurajs sem támadhatja meg a muszlimokat, és a muszlimok sem támadhatják meg őket, és ez érvényes mindkét fél szövetségeseire is.

A szerződés szövegének megírása után, az aláíráskor vita tört ki a felek között. Allah Küldötte (s.a.w.) úgy íratta alá a szerződést: „Mohammed, Allah Küldötte", a kurajs törzsnek azonban ez nem tetszett, és követelték, hogy javítsák ki arra: „Mohammed ibn Abdullah" (Mohammed, Abdullah fia). Allah Küldötte (s.a.w.) elfogadta a követelésüket, és a neve így került rá a szerződésre.

A másik probléma az volt, hogy a szerződés elejére kerülő „Biszmilláhirrahmanirrahím" (Allah, a Kegyelmes, az Irgalmas nevében" kifejezést is meg akarták változtatni, a „Biszmikellahumme" (A Te nevedben, Allah) kifejezésre. Mivel ez nem volt ellentétes a tevhid alapelveivel, Allah Küldötte (s.a.w.) sem emelt kifogást ellene.

Alig írták alá a szerződést, mikor a kurajs küldöttség vezetőjének, Szuhail ibn Amrnak a fia, aki már korábban muszlim lett, és családja ezért börtönbe zárta, megszökött, és a muszlimokhoz menekült. Azonban ekkor már érvényben volt a szerződés, ezért ki kellett adniuk őt az apjának.

A Társak közül sokaknak nem tetszettek a szerződés feltételei: hogy a Kába meglátogatása nélkül kellett hazatérniük, hogy az Allah Küldötte kifejezést kihúzták a szövegből, a menekültek egyoldalú visszaszolgáltatása. Allah Küldötte (s.a.w.) elmagyarázta nekik, hogy a szerződéssel nem vesztenek semmit, de hosszú távon az előnyükre fog majd szolgálni. És valóban, bár első pillantásra azt mondhatnánk, hogy a Hudajbija Egyezmény a muszlimok ellen szólt, valójában nagyban hozzájárult az Iszlám terjedéséhez.

A muszlimok körülbelül 10 napot töltöttek Hudajbijánál, majd visszatértek Medinába.

A rákövetkező évben 2000 muszlim zavartalanul látogathatta meg a Kábát.

3 Kapcsolatok a zsidókkal

A muszlimok és zsidók közötti társadalmi, politikai és kulturális kapcsolatok akkor kezdődtek, amikor a muszlimok Mekkából Medinába költöztek. Allah Küldötte (s.a.w.) ezt követően szerződést kötött a Medinában élő, jelentős számú zsidóval, és ezzel vetette meg a muszlimok és zsidók közötti társadalmi béke alapjait.

A zsidók már nagyon régen éltek a Medinát Damaszkusszal összekötő út mentén fekvő egyes településeken. Magasabb rendűnek gondolták magukat annál a népnél, amelynek körében letelepedtek, részben gazdagságuk, a földművelés, művészet és kereskedelem terén szerzett jártasságuk miatt, részben pedig azért, mert hittek egy isteni írásban, és várták egy próféta eljövetelét. Ezért mindig úgy tettek, mintha felsőbbrendűek lennének, mint a város népe, ahol letelepedtek.

Alighogy Allah Küldötte (s.a.w.) megérkezett Medinába, szövetséget kötött velük, biztosította vallásszabadságukat és alapvető jogaikat. Az Ausz és Khazradzs törzzsel kötött béke feltételeit meghagyta: egyik fél sem követhetett el árulást, nem segíthette a másik ellenségét, és nem sérthette meg senki jogait. Azonban a zsidókat aggasztotta az, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) Medinába érkeztével az Iszlám terjedni fog, és kezdtek félni az új vallástól. Attól is féltek, hogy elveszítik a szerződés által korábban biztosított jogaikat.

Allah Küldötte (s.a.w.) időről időre hívta őket az Iszlámra, de ők elutasították a hívását, és kezdték szívből gyűlölni a Prófétát (s.a.w.). Ezért titkos cselszövésbe kezdtek a muszlimok ellen.

Az első zsidó törzs, amely megszegte a muszlimokkal kötött szerződést, a Bani Kajnuka volt. Miután a muszlimok megnyerték a badri csatát, ők hamis propagandát kezdtek terjeszteni arról, hogy a győzelem apró és jelentéktelen, és valójában csak a kurajs törzs taktikai hibájának köszönhető.

Az anszárok közül egy asszony vásárolni ment a Bani Kajnuka piacára. Egy zsidó a boltban észrevétlenül megoldotta az asszony szoknyáját, így mikor felkelt, a szoknya a földre csúszott, az asszony pedig ott állt csupaszon. Ijedtében felsikoltott, és egy arra járó muszlim a segítségére sietett, verekedésbe keveredett az asszonyt megtámadó zsidóval, és megölte őt. A jelenlévők rárontottak, és megölték a muszlimot is.

A zsidók bejelentették, hogy a szerződést semmisnek tekintik, és készülődni kezdtek a harcra. Allah Küldötte (s.a.w.) beszélt velük, és figyelmeztette őket, hogy a dolognak nem lesz jó vége, de ők figyelmen kívül hagyták a figyelmeztetést.

Ezért a zsidók árulása miatt a hidzsra 2. évének Sevval hónapjában (624. március-április) a muszlimok megtámadták a Bani Kajnuka törzset. A Bani Kajnuka visszavonult váraikba. Az ostrom 15 napig tartott, míg Kajnuka népe feladott minden reményt.

Végül elégedetten Allah Küldötte (s.a.w.) döntésével, feladták váraikat, kivonultak és megadták magukat. Régi szövetségesük, Abdullah ibn Ubaj azt kérte a Prófétától (s.a.w.), hogy bocsásson meg nekik. Allah Küldötte (s.a.w.) úgy döntött, hogy el kell hagyniuk Medinát. Kajnuka népe átadta a fegyvereit és vagyonát, és kivonultak Medinából. A Szíria irányában fekvő Ezriat városban telepedtek le.

A muszlimok és zsidók között érvényben lévő szerződés szerint a feleknek kölcsönösen anyagilag is támogatniuk kellett egymást, ha a másik fél erre rászorult. Egy muszlim nem szándékosan, tévedésből két ember halálát okozta, és az érvényes törvények szerint vérdíjat kellett fizetnie értük. Allah Küldötte (s.a.w.) a szerződés értelmében megkérte a Bani Nadir zsidó törzset, hogy ők is járuljanak hozzá a vérdíj összegéhez. A tárgyalások miatt Allah Küldötte (s.a.w.) a Bani Nadir lakhelyére látogatott, akik kezdetben jól viselkedtek vele, megígérték, hogy kisegítik a muszlimokat a vérdíj megfizetésében, és kérték őt, hogy egy kicsit pihenjen meg náluk. Allah Küldötte (s.a.w.) Társaival együtt egy fal árnyékába ült le pihenni, ám ekkor a zsidók a fal tetejéről egy hatalmas követ dobtak rá, hogy megöljék. Allah Küldötte (s.a.w.) azonban időben észrevette a gyilkossági kísérletet, felkelt, és a kő csak a helyére zuhant. Ezt követően Társaival együtt távozott a helyszínről.

Hazatérve elmondta a muszlimoknak, hogy a Bani Nadir meg akarta ölni őt, és felszólította Társait, hogy készüljenek fel a harcra. Mohammed ibn Meszlemét elküldte követségbe a törzshöz, és megüzente nekik, hogy árulásuk miatt 10 napon belül el kell hagyniuk Medinát. A Bani Nadir már felkészült a kivándorlásra, de Abdullah ibn Ubaj titokban ígéretet tett nekik, hogy támogatni fogja őket a muszlimok ellen, így felhagytak a készülődéssel, és úgy döntöttek, hogy ha harc árán is, de maradnak. Allah Küldötte (s.a.w.) a hidzsra 4. évében, Rabiulavval hónap 18. napján (625. június 29.) megindult ellenük, de támadás előtt még felszólította őket a békés megegyezésre. A zsidók azonban nem fogadták ezt el, nyilakkal és kövekkel kezdték lőni a muszlimokat. Az ostrom 15 napig tartott. Abdullah ibn Ubaj nem váltotta be ígéretét, és nem segítette őket, ezért végül a Bani Nadir belenyugodott, hogy távozzon Medinából.

Szerződést kötöttek a muszlimokkal, melynek értelmében a fegyvereiken kívül mindent magukkal vihettek, amit a tevéikre fel tudtak málházni. Vagyonukkal és családjukkal elhagyták Medinát. Legtöbbjük Khaibarban telepedett le, egy részük pedig Szíriába ment. A vezetőjük, Hujaj ibn Ahtab Khaibarban hagyta a családját, majd Mekkába ment, hogy a mekkai hitetlenekkel kössön szövetséget a muszlimok ellen. Ennek a szövetségnek a következménye volt az Árok Csatája.

Miután a Bani Kajnuka és a Bani Nadir elhagyta Medinát, a zsidó törzsek közül már csak a Bani Kurajza maradt Medinában. Az Árok Csatája során a Bani Kurajza titokban szövetkezett a Bani Nadir vezetőjével, Hujaj ibn Ahtabbal, és a legnehezebb pillanatban árulták el a muszlimokat. Miközben a csata során a muszlimok mindent megtettek, hogy a várost a hitetlenektől megvédelmezzék, a dolgukat még inkább megnehezítette a belső árulás. Amikor Allah Küldötte (s.a.w.) megtudta, hogy mi történt, küldöttséget küldött a Bani Kurajzához, hogy az ügyet kivizsgálják, és felszólítsák őket,

hogy hagyjanak fel az árulással. A törzs vezetője, Káb ibn Aszad azonban kigúnyolta a muszlim küldöttséget, és elüldözte őket.

Az Árok Csatája után Allah Küldötte (s.a.w.) azonnal megindult a Bani Kurajza ellen, és megostromolta lakhelyüket. A törzs tagjai visszavonultak a váraikba, az ostrom elhúzódott. A muszlimok hívták őket az Iszlámra, ám ők elutasították a hívást. Végül a Bani Kurajza megadta magát azzal a feltétellel, hogy volt szövetségesük, az azóta muszlimmá lett Szád ibn Muaz döntsön a sorsukról.

Szád úgy döntött, hogy a felnőtt férfiakat ki kell végezni háborús bűneik miatt, a nőket és gyerekeket foglyul kell ejteni, a vagyonuk pedig hadizsákmány legyen.

A hidzsra 5. évének Zulkada hónapjában (627. január-február) zajlott, Bani Kurajza elleni hadjárat ezzel a döntéssel zárult.

A Bani Kurajza félreállításával Medina városa megmenekült a szerződéseiket megszegő zsidók jelentette fenyegetéstől, de ez nem azt jelenti, hogy a továbbiakban nem jelentettek veszélyt a muszlimok számára.

Amikor a khaibari zsidók megtudták, hogy mi lett a Bani Kurajza sorsa, a khaibari, tejmai, fedeki és vadil-kurai zsidók szövetkeztek egymással, és úgy döntöttek, hogy megtámadják Medinát. Allah Küldötte (s.a.w.) azonban hírt kapott a tervükről, és a hidzsra 6. évében Abdullah ibn Ravaha vezetésével küldött Khaibarba. A küldöttség megerősítette, hogy a hír igaz. Allah Küldötte (s.a.w.) 2000 fős sereget készített fel, és a hidzsra 7. évének Muharram hónapjában útra kelt Medinából. Háromnapos menetelés után érték el a 150 kilométerre fekvő Khaibart. Allah Küldötte (s.a.w.) felszólította a zsidókat, hogy vagy vegyék fel az Iszlámot, vagy kössenek békeszerződést a muszlimokkal. Ők azonban egyik javaslatot sem fogadták el. A 20 napon át tartó ostrom során a zsidók védték váraikat, de ellenállásukat lassan felmorzsolták, s végül Khaibar elesett.

Allah Küldötte (s.a.w.) meghagyta a khaibariak földjeit azzal a feltétellel, hogy tovább művelik őket, és a termés felét beszolgáltatják a muszlimoknak. Ez igencsak megerősítette a muszlimok gazdasági helyzetét.

A csata végeztével a muszlimok néhány napig még Khaibarban maradtak. Ez idő alatt a zsidók ismét merényletet kíséreltek meg a Próféta (s.a.w.) ellen. A zsidó törzs vezetője, Harisz lánya, Zajnab akarta megmérgezni őt. A kísérlet azonban nem sikerült.

A khaibari hadjáratban a muszlimok jelentős mennyiségű hadizsákmányt és foglyokat szereztek. A foglyok között ott volt a zsidó törzsfő, Hujaj ibn Ahtab lánya, Szafija is, akit Allah Küldötte (s.a.w.) felszabadított, majd feleségül vett.

A khaibari győzelmet követően Allah Küldötte (s.a.w.) elfoglalt egy másik, központi zsidó települést, Vadil-Kurát is. Velük is abban állapodott meg, hogy a lakhelyeiken maradhatnak, de a termés felét be kell szolgáltatniuk a muszlimoknak.

Khaibar eleste után a másik fontos zsidó település, Fedek lakói békeszerződést kértek a muszlimoktól. Ilyen módon a zsidó törzsek erőit teljesen felőrölték.

4 Kapcsolatok a keresztényekkel

A muszlimok már az első napoktól fogva kapcsolatban álltak a keresztényekkel. Az első esemény azonban, amikor a muszlimok és a keresztények szembekerültek egymással, az volt, amikor Allah Küldötte (s.a.w.) elküldte a bizánci Buszra kormányzójához Harisz ibn Umair al-Azdit. A követet egy másik bizánci kormányzó, Surah ibn Amr al-Gasszani megölte Mutában.

Allah Küldötte (s.a.w.) azonnal sereget állított ki, és a 3000 fős sereg parancsnokainak Zaid ibn Hariszát, Dzsafar ibn Abu Tálibot és Abdullah ibn Ravahát nevezte ki. A bizánci kormányzó, Surah ibn Amr is készülődésbe kezdett, és a rómaiak támogatásával mintegy százezer fős hadsereget gyűjtött. A muszlimok a Jeruzsálemtől mintegy 35-40 kilométerre lévő Muta közelében pillantották meg a százezer főnyi ellenséget.

A muszlimok minden erejükkel küzdöttek az ellenfél ellen. A sereg mindhárom parancsnokát, Zaid ibn Hariszát, Dzsafar ibn Abu Tálibot és Abdullah ibn Ravahát egymás után megölte az ellenség. Új vezérüknek Khalid ibn Validot választották meg, aki összegyűjtötte a szétszóródóban lévő muszlimokat, és hősiességével megfutamította az ellenséget. Éjszakára a harcnak vége lett, másnap reggel pedig a hatalmas túlerőt látva Khalid ibn Valid más taktikát választott. Terve szerint a sereg bal-és jobbszárnya, valamint az elővéd és az utóvéd helyet cserélt egymással. Így az ellenség új, addig ismeretlen katonákat látott maga előtt, és azt hitték, hogy a muszlimok az éjszaka során erősítést kaptak. Khalid ibn Valid célja az volt, hogy az ellenfél harci kedvét letörje, egy erős támadással megfutamítsa őket, és ezzel megakadályozza a muszlim sereg pusztulását, és épségben hazavigye embereit. És minden a tervei szerint történt. Egy elszánt támadás után a muszlimok visszavonultak, az ellenséges katonáknak pedig nem volt bátorságuk követni őket. A muszlim sereg visszatért Medinába. Allah Küldötte (s.a.w.) emiatt a siker miatt adta Khalid ibn Validnak a „Szejfullah” (Allah Kardja) nevet. A csata a hidzsra 8. évében (629.) történt.

Mescid-i Nebevî

A tabuki hadjáratban szintén a keresztényekkel kerültek szembe a muszlimok. Ez a csata Taif ostroma után történt.

Egyes Szíriából érkező kereskedők a bizánci birodalom keresztény arab törzseinek támogatásával háborúra készültek a muszlimok ellen. Mikor Allah Küldötte (s.a.w.) hírt kapott erről, ő maga is hadi készülődésbe kezdett. 30 ezer főből álló sereget készített elő, s bár általában az volt a szokása, hogy az utolsó pillanatig titokban tartotta a hadjáratok célját, most előre megmondta, hogy a bizánciak ellen vonulnak. Nem éppen harcra alkalmas időszakban történt mindez: egyrészt rendkívül forró volt az idő, másrészt éppen a szüret ideje lett volna. Ezért ezt a hadjáratot a „Gazvetul-Uszra" (a Nehézség Hadjárata) néven is szokták emlegetni.

A nehéz körülmények között felkészülő sereg a hidzsra 9. évében, Allah Küldötte (s.a.w.) vezetésével indult meg Szíria felé. A muszlimok a Medinától 778 kilométerre, a Szíriába vezető út mentén fekvő Tabuknál táboroztak le. 20 napig maradtak Tabukban, de az ellenség nem jelent meg. Megértették, hogy a hírek, melyek szerint sereget készítettek fel ellenük, hamisak voltak.

A tabuki hadjárat keretében azonban sikerült szerződést kötni több szomszédos országgal is. A főként keresztények, de kisebb részben zsidók is lakta Dzserba, Ajla, Azruh, Makna és Maan területére követeket küldtek, és az Iszlámra hívták az ott lakókat. Azok ugyan nem fogadták el az Iszlámot, de abba beleegyeztek, hogy adót, dzsizját fizessenek a muszlimoknak, ezzel elismerve fennhatóságukat.

Az Arab-félszigeten Nedzsran térségében élt a legnagyobb számú keresztény. A hidzsra 9. évében, amelyet a történészek a „Küldöttségek Évének" (Szenetul-Vufud) is neveznek, Allah Küldötte (s.a.w.) levelet küldött a nedzsrani keresztényeknek, akik válaszul egy hatvanfős küldöttséget küldtek Medinába. Allah Küldötte (s.a.w.) levelében arra hívta őket, hogy legyenek muszlimok, vagy ha ezt nem akarják, fizessék meg a dzsizját, különben pedig hadat indít ellenük.

A nedzsrani küldöttség a délutáni ima idejében érkezett a medinai mecsethez. A muszlimok ekkor már elvégezték a délutáni imát. Mivel a keresztények számára is eljött az istenszolgálat ideje, ők is imádkozni akartak. Voltak a muszlimok között, akik meg akarták ezt akadályozni, de Allah Küldötte (s.a.w.) leintette őket, és engedélyt adott a keresztényeknek. Később az Iszlámra hívta őket. A keresztények azt felelték: mi már előtted muszlimok voltunk, majd elmondták, hogy három dolog tartja vissza őket az Iszlámtól: nem akartak lemondani a sertéshúsról, nem akarták elvégezni a zarándoklatot, és hittek abban, hogy Istennek fia van.

„Bizony, Jézus példája olyan Allah előtt, mint Ádámé. Őt porból teremtette, aztán azt mondta neki: Legyél! És ő lett." (3:59)

Erre a keresztények megkérdezték: „Akkor Jézus apja ki?" Allah Küldötte (s.a.w.) nem válaszolt erre a kérdésre, csak hallgatott. Ekkor küldetett le az Imrán családja (3.) szúra

körülbelül 80 ájája, amelyek a keresztényekkel kapcsolatosak, és a fentebb idézett 59. ája meg is felelt a kérdésükre.

„Aztán, ha valaki vitatkozik veled ezzel kapcsolatban, miután a tudás eljött hozzád, mondd: „Gyertek, hívjuk a mi fiainkat és a ti fiaitokat, a mi asszonyainkat és a ti asszonyaitokat, minket és benneteket, és fohászkodjunk alázatosan, és kérjük Allah átkát a hazugokra!" (3:61)

Miután az áját olvasta nekik, Allah Küldötte (s.a.w.) a 61. ájának megfelelően arra hívta fel őket, hogy kölcsönösen átkozzák meg maguk közül a hazugokat (Mubahele).

A felhívásra a nedzsariak engedélyt kértek, hogy a hallottakat maguk között vitathassák meg. végül úgy döntöttek, hogy nem merik megkockáztatni a kölcsönös átkot. Beleegyeztek az adófizetésbe azzal a feltétellel, hogy a saját vallásukon maradhatnak. Allah Küldötte (s.a.w.) elfogadta kérésüket, és békeszerződést írtak alá, melynek értelmében a nedzsariak évente kétszer – Redzseb és Szefer hónapokban – kétezer rend ruhával tartoztak a muszlimoknak.

Most te jössz!

Milyen alapelveket követett Allah Küldötte (s.a.w.) a zsidókkal és keresztényekkel való együttélés kialakításában?

5 Mekka meghódítása

A Hudajbija szerződés megkötésétől még 2 év sem telt el, mikor a hitetlenek megszegték azt. A muszlimokkal az egyezmény létrejötte után szövetséget kötött Huzaa törzs és a hitetlenekkel szövetséges Bakr törzs között már régebbre visszanyúló ellenségeskedés állt fenn.

A Bakr törzs egy csoportja a hidzsra 8. évében, Saban hónapban egy éjszaka váratlanul lerohanta a Huzaa törzset, és 23 embert megöltek közülük. A kurajs törzs fegyvereket adott nekik, hogy a támadást végre tudják hajtani.

A támadást követően a Huzaa törzs Amr ibn Szalim vezetésével küldöttséget küldött Medinába, és tájékoztatta Allah Küldöttét (s.a.w.) a történtekről. Allah Küldötte (s.a.w.) levelet küldött a kurajs törzsnek, amelyben felszólította őket, hogy vagy bontsák fel szövetségüket a Bakr törzzsel, vagy pedig fizessék meg a megölt emberek vérdíját a Huzaa törzsnek. Azt is közölte, hogy ha egyiket sem teszik meg, hadat indít ellenük. A kurajs vezetői elutasították mindkét javaslatot, és visszaküldték a követet. Később azonban megbánták válaszukat, félni kezdtek, és Abu Szufiant elküldték Medinába, hogy újítsa meg a Hudajbija egyezményt a muszlimokkal. Allah Küldötte (s.a.w.) kedvesen fogadta Abu Szufiant, de a javaslatot visszautasította. Abu Szufian hazatért Mekkába.

Miután Abu Szufian távozott Medinából, úgy döntöttek, hogy Mekka ellen indulnak. Titokban meg is kezdték az előkészületeket. Üzenetet küldtek a Medina környéki törzseknek, és Ramadán elejére Medinába hívták őket.

A harci előkészületeket a legnagyobb titokban tartották. Nagyon fontos volt, hogy a kurajs törzs ne értesüljön semmiről. Azonban az egyik muhadzsir, Hatib ibn Beltea titokban egy levelet adott át egy asszonynak, amelyben tudatta a mekkaiakkal, hogy mire készülnek a muszlimok. miután a levél vivőjét elfogták, és a levelet elvették tőle, felelősségre vonták Hatibot, aki bocsánatot kért. Miután kikérdezték, megbocsátottak neki.

Ramadán első napjaira mindennel elkészültek. A hidzsra 8. évében, Ramadán 10. napján (630 január 1.) Allah Küldötte (s.a.w.) tízezer fős sereggel indult el Mekka felé.

A sereg a Mekkától 16 kilométerre lévő Merruz-Zahran nevű völgyben táborozott le. Amikor este sötét lett, Allah Küldötte (s.a.w.) megparancsolta nekik, hogy gyújtsanak tábortüzeket. A mekkaiak látták a tüzeket, de el sem tudták képzelni, hogy kik gyújthatták azokat, így Abu Szufiant és két társát küldték, hogy tudják meg. A muszlimok elfogták és Mohammed Próféta (s.a.w.) elé vitték őket. Abu Szufian hosszas habozás után felvette az Iszlámot.

A muszlimok négy oldalról vonultak be Mekkába. Allah Küldötte (s.a.w.) megbízott egy embert, aki kihirdette a mekkaiaknak:

„Aki Abu Szufian házába megy, biztonságban van. Aki a saját házában marad, s az ajtaját magára zárja, biztonságban van. Aki a Sérthetetlen Mecsetbe megy, biztonságban van."

Allah Küldötte (s.a.w.) mindenképpen el akarta kerülni a vérontást. A mekkaiak pedig megadták magukat. A muszlimok végre körüljárhatták a Kábát, és ledöntötték a bálványokat.

Allah Küldötte (s.a.w.) így szólt a Kábánál összegyűlt emberekhez:

„Nincs más istenség Allahon kívül, Ő az Egyedülvaló. Nincs Neki társa, és Ő valóra váltotta ígéretét, megsegítette szolgáját, s egymagában legyőzte az összes csapatot! Mindenféle megkülönböztetés, vérbosszú és anyagi követelés eltöröltetik mostantól. Megmarad Allah Háza őrzésének és a zarándokok itatásának joga.

Ti kurajs népe! Allah megtiltotta nektek, hogy fennhéjázók legyetek, és az őseiteket imádjátok, ahogy a Tudatlanság Korában tettétek. Minden ember Ádámtól származik, Ádám pedig földből lett teremtve:

„Ti emberek! Bizony, egy férfiból és egy nőből teremtettünk benneteket, aztán népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerhessétek egymást. Bizony, a legnemesebb Allah előtt közületek az, akik a legistenfélőbb. Bizony, Allah mindent Tudó, bensőségesen Ismerő." (49:13)

„Ti kurajs népe! Mit mondtok most, mit fogok tenni veletek" –kérdezte tőlük, mire a kurajs törzs tagjai egy emberként válaszolták:

„A legjobbnak ismerünk téged, legnemesebb testvérünk és legnemesebb rokonunk vagy!”

„Menjetek hát, mind szabadok vagytok!” – felelte nekik a Próféta (s.a.w.). (Imadüddin Halil, Muhammed Aleyhisselam, p. 253)

Allah Küldötte (s.a.w.) általános bocsánatot hirdetett Mekkában, csupán 17 ember volt, akikre ez nem vonatkozott, őket elfogatta, de közülük is a legtöbbnek később megkegyelmeztek.

Mekka elfoglalása rendkívül felgyorsította az Iszlám terjedését, és fontos fordulópontot jelentett az Iszlám történetében.

Most te jössz!

Napjainkban milyen fontossággal bír Allah Küldötte (s.a.w.) Mekka elfoglalásakor mondott beszéde?

6 Az univerzális üzenet követei

Miután Mekkát a hidzsra 8. évében (630) elfoglalták, és az egyik nagyon erős arab törzs, a Havazin is muszlim lett, és a hidzsra 9. évében a tabuki hadjárat révén Észak-Arábia is muszlim fennhatóság alá került, Arábia többi részéből is kezdtek küldöttségek érkezni Medinába. A hidzsra 9. évében olyan sok küldöttség érkezett, hogy ezt az évet a Küldöttségek Évének (Szenetul-Vufud) is nevezik. Csaknem 70 törzs küldött küldöttséget Medinába.

Allah Küldötte (s.a.w.) kedvesen fogadta ezeket a küldöttségeket, melyek közül a legtöbb célja az volt, hogy bejelentsék: az ő törzsük is muszlim lett. Ezek a törzsek tanulni akartak az Iszlámról, így azt kérték, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) küldjön hozzájuk tanítókat, akik a vallást megtanítják nekik. De, ahogy korábban már említettük, voltak olyanok, akik azért jöttek, hogy elismerjék a muszlimok fennhatóságát, és adót fizessenek nekik. Ez utóbbiak között volt a nedzsrani keresztények küldöttsége is.

Allah Küldötte (s.a.w.) a legnagyobb vendégszeretettel viselkedett a küldöttségekkel, tájékoztatta és tanította őket. A küldöttségeket Társai házában, a Szuffában, vagy a mecset mellett felállított, vendégháznak használt sátorban szállásolták el.

Amikor a hidzsra 6. évében békeszerződést kötöttek a kurajs törzzsel, Allah Küldötte (s.a.w.) előtt remek lehetőség nyílott, hogy az Iszlámra hívja az embereket. A Hudajbija egyezmény megkötése után alig tértek vissza Medinába, rögtön követeket és leveleket küldött az Arab-félsziget vezetőihez, törzsfőihez, királyaihoz. Az Iszlámra hívta őket és alattvalóikat, és ismertette velük az Iszlám alapelveit. Dihje ibn Khalifa al-Kalbi a

bizánci királynak, Amr ibn Umajja ad-Darimi az abesszin királynak, Abdullah ibn Huzajfa asz-Szahmi a perzsa császárnak, Hatib ibn Abu Beltea a római császárnak vitt levelet. Ezen kívül az arab törzsek vezetőinek, híres és befolyásos személyeknek, a keresztényeknek, zsidóknak és tűzimádóknak is küldött levelet, és az Iszlámra hívta őket.

Az üzenetet vivő követeket néhol jól, néhol rosszul fogadták. A következő esetek jó példaként szolgálnak mindkettőre.

Hérakleitosz akkor Jeruzsálemben tartózkodott, és ott fogadta Mohammed Próféta (s.a.w.) követeit. Kedvesen bánt velük, és ajándékokat is küldött, de az Iszlámot nem fogadta el.

Abesszínia királya, jól fogadta a hozzá küldött Amd ibn Umajját. Egyes elbeszélések szerint még muszlim is lett. Az országában élő muhadzsireknek egy hajót adott, hogy Medinába mehessenek.

A perzsa császár, Huszrev Perviz felolvastatta magának az Abdullah ibn Huzafa által hozott levelet, és felháborodva azon, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) neve az ő neve előtt szerepel a levélben, összetépte azt, a követet pedig kiűzte országából.

Az egyiptomi király, Mukavkisz jól fogadta Hatib ibn Abu Belteát, de nem fogadta el az Iszlámra hívást. Ezzel együtt ajándékokat küldött vele Medinába, többek között egy Mária nevű rabszolgalányt is. Allah Küldötte (s.a.w.) feleségül vette Máriát, és született egy Ibrahim nevű kisfiuk is, aki azonban még kiskorában meghalt.

Az uralkodóknak küldött levelek a legmélyebb bölcsességgel és udvariassággal voltak megfogalmazva.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt írta a bizánci császárnak, Hérakleitosznak:

„Allah, a Kegyelmes, az Irgalmas nevében.

Mohammedtől, Allah szolgájától és küldöttétől Hérakleitosz bizánci császárnak.

Allah áldása legyen azokon, akik az igaz utat követik! Az Iszlámra hívlak téged. Fogadd el az Iszlámot, és sikerre jutsz. Allah kétszeresen adja majd meg a jutalmadat. Ha nem fogadod el a hívást, téged terhel majd a néped tévelygése is. „Könyv Népe! Gyertek egy olyan szóra, amely megegyezik közöttünk! Hogy nem szolgálunk mást, csak Allahot, és nem állítunk Mellé társakat, és nem veszünk másokat urainknak Allahon kívül!" Aztán, ha elfordulnak, mondd: „Tanúsítsátok, hogy muszlimok vagyunk!"

A perzsa császárnak pedig azt írta:

„Allah, a Kegyelmes, az Irgalmas nevében.

Allah áldása legyen azokon, akik az igaz utat követik, akik hisznek Allahban és a Küldöttében, nem vesznek maguknak más isteneket Allahon kívül, és tanúsítják, hogy Mohammed az Ő szolgája és küldötte! Arra hívlak téged, hogy fogadd el az Iszlámot. Mert én olyan próféta vagyok, aki minden élőhöz küldetett, hogy figyelmeztesse őket, és hogy beteljesedjék Allah szava a hitetleneken. Legyél muszlim, és megmenekülsz. De ha nem fogadod el, téged terhel minden tűzimádó bűne!"

7 Az Utolsó Zarándoklat, az utolsó hutba és a globális üzenet

Allah Küldötte (s.a.w.) a hidzsra 10. évében (632) elvégezte a zarándoklatot, hogy még egyszer meglátogassa a Kábát, és elbúcsúzzon Társaitól, ezért nevezzük ezt a zarándoklatot Búcsú vagy Utolsó Zarándoklatnak.

Allah Küldötte (s.a.w.) a hidzsra 10. évében, Zulkada hónapban felkészült a zarándoklatra, és összegyűjtötte mindazokat, akik szintén el akarták végezni. Családtagjaiva, a muhadzsirekkel, az anszárokkal és más arab törzsek tagjaival Zulkada 26-án, pénteken (632 február 22.) kelt útra. 100 áldozati tevét is vittek magukkal. Amikor elértek a Zulhulajfa nevű helyre, utazóként két raka déli imát imádkoztak, majd felöltötték az ihramot. Zulhidzsa 4-én, vasárnap reggel Allah Küldötte (s.a.w.) Kiszva nevű tevéjén ülve megérkezett Mekkába. Elvégezte a tavafot a Kába körül, két rakát imádkozott, és elvégezte a szait a Szafa és a Merve között.

Zulhidzsa 9. napján Minába ment, majd ugyanezen a napon délután a muszlimokkal együtt Arafa hegyére indult. Tevéjén ülve intézett beszédet ahhoz a közel százezer muszlimhoz, akik egészen Arafa völgyének közepéig ellepték a környéket. Az Iszlám történetének legnagyobb és legfontosabb beszédével szólt hozzájuk:

“A dicséret és a hála Allahot illeti. Neki mondunk köszönetet, csak Tőle várunk segítséget. Akit Allah vezet, azt nem viheti tévútra senki. Aki eltévelyedett, azt nem vezetheti senki. Tanúsítom, hogy nincs más istenség Allahon kívül. Egyetlen, nincs társa, nincs hozzá hasonló. És tanúsítom, hogy Mohammed az Ő szolgája és küldötte.

Emberek! Jól figyeljetek a szavaimra! Nem tudom, lehet, hogy jövőre már nem találkozunk. Emberek! Ahogy ez a mai nap sérthetetlen, ahogy ez a hónap sérthetetlen, ahogy ez a város (Mekka) sérthetetlen, az életetek, a vagyonotok és a becsületetek is ugyanúgy sérthetetlen, és erőszakkal nem támadható.

Társaim! Bizony, találkozni fogtok Uratokkal. Ő pedig megkérdez majd a cselekedeteitekről, számon kér benneteket. Miután én már eljöttem hozzátok, a régi tudatlanságotokhoz ne térjetek vissza, ne essetek egymás torkának! Azok, akik itt vannak, ezt a tanácsomat adják át azoknak, akik nincsenek itt. Lehet, hogy lesz olyan, aki most nincs itt, s azt jobban megérti.

Társaim! Akire rábíztak valamit, az adja vissza a jogos tulajdonosának! Tudjátok meg, hogy a kamat minden fajtája tiltott! Allah így írta elő. Az első kamatos ügylet, amelyet eltöröltem, Abdulmuttalib fiáé, Abbaszé (nagybátyámé). Ám a tőke titeket illet. Ne zsarnokoskodjatok, s ne hagyjátok, hogy zsarnokoskodjanak rajtatok!

Társaim! Figyeljetek oda arra, hogy az Iszlámot megelőző Tudatlanság Korának minden szokása eltöröltetett! A Tudatlanság Korából fennmaradt minden vérbosszú eltöröltetett. Az első vérbosszú, amelyet eltöröltem Abdulmuttalib unokájáé, Ijász ibn Rábiáé.

Ti emberek! Bizony, a Sátán elvesztett minden reményt, hogy ezen a földterületen őt imádják. Viszont ha apró-cseprő dolgokban rá fogtok hallgatni, annak örülni fog. Vallásotok védelmében óvakodjatok tőle!

Ti emberek! Azt tanácsolom nektek, hogy féljétek Allahot, s tartsátok tiszteletben a nők jogait! A feleségeiteket Allah rátok bízta, Allah parancsa, hogy megőrizzétek a becsületüket. Nektek is jogaitok vannak a feleségeitekkel szemben, és a feleségeiteknek is jogaik vannak veletek szemben. A ti jogotok, hogy ágyatokat ne osszák meg másokkal, és ne engedjenek be senkit a házaitokba engedélyetek nélkül... A feleségeitek joga, hogy szükségleteik szerint öltöztessétek, etessétek és itassátok őket.

Ti hívők! Két dolgot hagyok rátok, ragaszkodjatok hozzájuk, s ne térjetek el a helyes úttól! Ez a két dolog Allah Könyve, a Kegyes Korán és a Próféta szunnája. Hívők! Jól figyeljetek a szavaimra, s jól jegyezzétek meg azokat! Muszlim a muszlimnak testvére, és így az összes muszlim testvér. Egy muszlimnak nem megengedett a muszlim testvére élete és vagyona. Ha viszont szívesen ad vagyonából, az más.

Oh, emberek! A Mindenható Allah mindenkinek megadta a jogait. Meghatározta, ki mennyit örökölhet. Ehhez nincs szükség arra, hogy az örökhagyó mindenképp írjon végrendeletet. A gyerek azé, akitől született. Aki paráználkodott, megfosztható az örökrészétől.

Ti emberek! Uratok egy. Ősapátok is egy. Mind Ádám gyermekei vagyunk. Ádám földből lett teremtve. Az arab nem jobb a nem-arabnál, és a nem-arab sem jobb az arabnál, a fehérbőrű nem áll a fekete, a fekete bőrű a fehér felett. Allah előtt az a jobb, aki a legjobban féli Őt. Ha a vezetőtök egy fekete rabszolga, s titeket Allah Könyve szerint vezet, akkor hallgassatok rá, és engedelmeskedjetek neki!

Senki nem vádolható más bűnéért. Az apát a fiú, a fiút az apa bűnéért nem tehetjük felelőssé.

Ügyeljetek, hogy a következő négy dolgot ne tegyétek!

- Ne társítsatok Allah mellé senkit!

- Miután Allah megtiltotta, senkit ne öljetek meg jogtalanul!

- Ne paráználkodjatok!

- Ne lopjatok!

Emberek! Ha holnap megkérdenek titeket velem kapcsolatban, mit fogtok felelni?" A Próféta (s.a.w.) Társai egy emberként mondták:

"Tanúsítjuk, hogy Allah küldetését beteljesítetted, a kötelességedet elvégezted, és tanácsokat adtál nekünk." Erre Allah Küldötte (s.a.w.) felemelte a mutatóujját, majd az egybegyűltek felé fordult, s így szólt: -

Légy a tanú, Uram! Légy a tanú, Uram! Légy a tanú, Uram!"

Miután Allah Küldötte (s.a.w.) ezt a beszédet elmondta, elindult az Arafa hegyre. Miközben Arafán volt, leküldetett neki az az ája, amely tudatta vele, beteljesítette az

isteni üzenet átadásának kötelességét:

„A mai napon tökéletesítettem nektek a vallásotokat, és kiteljesítettem a kegyelmemet irántatok, és az Iszlámmal vagyok elégedett vallásotokként.” (5:3)

A zarándoklat rítusainak elvégzése után Allah Küldötte (s.a.w.) Zulhidzsa 29. napján (632. március 26.) visszatért Medinába.

Most te jössz!

Mi az Utolsó Hutba általános üzenete?

8 Allah Küldötte (s.a.w.) halála

Ravza-i Mutahhara

Még nem telt el sok idő a Búcsúzarándoklat óta, amikor Allah Küldötte (s.a.w.) a hidzsra 11. évében, Szafer hónap 11-én (632. május 27.) megbetegedett. Betegsége első napjaiban nagyon magas láza volt, de ez nem akadályozta meg abban, hogy azokban a pillanatokban, amikor a láza lejjebb ment, a mecsetbe menjen, és vezesse az imát. Ez így ment néhány napon keresztül, egy idő után azonban nem volt már ereje ahhoz, hogy a mecsetbe kimenjen, ezért Hz. Abu Bakrt bízta meg azzal, hogy az imát vezesse. Allah Küldötte (s.a.w.) Rabiulavval hónap 13-án (június 8.) halt meg.

A muszlimok közül sokan el sem hitték a halálhírét. Különösen Hz. Omár volt dühös mindenkire, aki azt állította, hogy a Próféta (s.a.w.) meghalt. Kivonta a kardját, és így kiáltott: „Aki azt meri mondani, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) meghalt, annak levágom a fejét! Allahra, nem halt meg, hanem ahogy Mózes visszatért a népéhez, ő is vissza fog jönni közénk, és az Ítélet Napjáig a népe körében marad!” (Ibnul-Aszir, II, 323)

Végül Hz. Abu Bakr volt az, aki Hz. Omárt és a többi muszlimot megmentette a téveszméktől. Mihelyt megkapta a szomorú hírt, azonnal a mecsetbe ment, és belépett Allah Küldötte (s.a.w.) szobájába. Nem titkolta el szomorúságát. Visszatért a mecsetbe, és ezeket a fontos szavakat intézte az emberekhez:

„Emberek! Aki Mohammedet imádta, az tudja meg, hogy Mohammed valóban meghalt.

De aki Allahot imádja, és Őt szolgálja, azt tudja meg, hogy Allah Örökkévaló, és soha nem hal meg!”

És a Kegyes Korán áját idézte:

„És Mohammed nem más, mint küldött, aki előtt más küldöttek is elmúltak. Ha meghalna, vagy megölnék, akkor visszafordulnátok? És aki visszafordul, az nem árt Allahnak semmit. És Allah megjutalmazza a hálásakat.” (3:144)

Szavai megnyugtatták a muszlimokat. Allah Küldötte (s.a.w.) hétfőn halt meg, a temetését kedden tartották. A testét Hz. Ali mosta meg és csavarta a halotti lepelbe. A muszlimok kis csoportokban léptek be a szobájába, és imám vezetése nélkül imádkozták a halotti imáját.

Több vélemény alakult ki azzal kapcsolatban, hogy hova temessék Mohammed Próféta (s.a.w.) testét. Aztán Hz. Abu Bakr emlékeztette őket a Próféta (s.a.w.) egyik mondására, amely szerint a prófétákat ott temetik el, ahol meghaltak. Így ez a kérdés is megoldódott, és Allah Küldöttét (s.a.w.) Hz. Aisa szobájában temették el, ahol meghalt.

A fejezet összefoglalása

Medina, régi nevén Jaszrib, a Hidzsaz területének egyik fontos városa volt. Miután a medinai muszlimok megkötötték az Akaba szerződést Allah Küldöttével (s.a.w.), Medinában nőni kezdett a muszlimok száma, majd amikor megszületett a döntés a hidzsráról, Mekkából is kezdtek érkezni muszlim csoportok. Végül Allah Küldötte (s.a.w.) is elvégezte a hidzsrát.

Allah Küldötte (s.a.w.) első dolga az volt, hogy egy mecsetet építsen Medinában. Allah Küldötte (s.a.w.) mecsete számos társadalmi funkciót betöltött. Ezek egyike az volt, hogy imahelynek használták, ez volt az a hely, ahol a muszlimok a napi öt imára és a pénteki imákra összegyűltek. Ugyanakkor itt folyt az oktatás, a fontos döntéseket megelőző tanácskozás, a követek fogadása is.

A Medinába való érkezés után 5 hónappal a Mekkából érkezett (muhadzsir) és a medinai (anszár) családok vezetőinek részvételével fontos tanácskozást tartottak. A tanácskozás célja az volt, hogy döntéseket hozzanak annak érdekében, hogy a Mekkából elmenekült muszlimok anyagi és spirituális értelemben véve is nyugodt és biztonságos életet élhessenek. Ennek keretében Allah Küldötte (s.a.w.) az őszinte együttműködést javasolta a mekkaiaknak és a medinaiaknak, és testvérpárokat jelölt ki közöttük.

Allah Küldötte (s.a.w.) lefektette a muszlimok közötti testvériség alapjait, azonban a városban élő zsidókkal és nem muszlim arab törzsekkel is békés egymás mellett élésre törekedett. Ennek érdekében többször tanácskozott a Társaival és a nem muszlim felekkel is. Végül megegyeztek egy városállam létrehozásában. Elkészítették annak az

alkotmánynak a szövegét, amely a medinai társadalom rendjének szabályait foglalta magába. Ez a társadalmi szerződés szabályozta az egymás közötti és idegenekkel való kapcsolatokat, a kormányzást és a jogrendszert, biztosította az egyének személyes és vallási szabadságát, jogait és felelősségeit.

Emellett fenntartották a kapcsolatot a mekkai hitetlenekkel is. Ezek a kapcsolatok időnként szerződéskötést, időnként háborút jelentettek. Ezen kívül kapcsolatban voltak zsidókkal és keresztényekkel is.

Később a muszlimok elfoglalták Mekkát. Ezt követően az egyik legerősebb arab törzs, a Havazin is muszlim lett. A hidzsra 9. évében Észak-Arábia is muszlim fennhatóság alá került, és ezután egész Arábiából özönleni kezdtek a küldöttségek Medinába.

Allah Küldötte (s.a.w.) kedvesen fogadta ezeket a küldöttségeket, melyek közül a legtöbb célja az volt, hogy bejelentsék: az ő törzsük is muszlim lett. Ezek a törzsek tanulni akartak az Iszlámról, így azt kérték, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) küldjön hozzájuk tanítókat, akik a vallást megtanítják nekik.

Allah Küldötte (s.a.w.) a legnagyobb vendégszeretettel viselkedett a küldöttségekkel, tájékoztatta és tanította őket.

Allah Küldötte (s.a.w.) a hidzsra 10. évében (632) elvégezte a zarándoklatot, hogy még egyszer meglátogassa a Kábát, és elbúcsúzzon Társaitól, ezért nevezzük ezt a zarándoklatot Búcsú vagy Utolsó Zarándoklatnak. Ennek során Allah Küldötte (s.a.w.) közel százezer muszlimhoz intézett beszédet, ezt nevezzük a Próféta (s.a.w.) Utolsó Hutbájának. Nem telt el sok idő a Búcsúzarándoklat óta, amikor Allah Küldötte (s.a.w.) a hidzsra 11. évében, Szafer hónap 11-én (632. május 27.) megbetegedett. Betegsége első napjaiban nagyon magas láza volt, de ez nem akadályozta meg abban, hogy azokban a pillanatokban, amikor a láza lejjebb ment, a mecsetbe menjen, és vezesse az imát. Ez így ment néhány napon keresztül, egy idő után azonban nem volt már ereje ahhoz, hogy a mecsetbe kimenjen, ezért Hz. Abu Bakrt bízta meg azzal, hogy az imát vezesse. Mohammed, az Utolsó Próféta (s.a.w.) Rabiulavval hónap 13-án (június 8.) halt meg.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Foglaljátok össze röviden, hogy milyen volt a helyzet Medinában a hidzsra előtt!
2. Hogyan fogadták Allah Küldöttét (s.a.w.) a medinai muszlimok?
3. Milyen céllal építették a Próféta Mecsetét?
4. Milyen intézkedésekkel segítették elő a mekkai és medinai muszlimok közötti szeretet és szolidaritás kialakulását?
5. Melyek Allah Küldötte (s.a.w.) utolsó zarándoklatán mondott beszédének leglényegesebb pontjai?

Értékelő kérdések

1) Mi volt Medina régi neve?

A) Ausz
B) Kurajza
C) Jaszrib
D) Khazradzs

2) Ki látta először vendégül Allah Küldöttét (s.a.w.) Medinában?

A) Abu Ajjub al-Anszari
B) Zaid ibn Harisza
C) Muszab ibn Umair
D) Hz. Abu Bakr

3) Mit jelent a „Szuffa"?

A) Egy mecset neve
B) Egy törzs neve
C) Allah Küldötte (s.a.w.) háza
D) A Próféta Mecsetének egy része

4) Hogy nevezzük a Mekkából Medinába menekült muszlimokat?

A) Anszár
B) Kajnuka
C) Ausz
D) Muhadzsir

5) Melyik csatát <u>NEM</u> a mekkai hitetlenekkel vívták?

A)Badr
B) Uhud
C) Kajnuka
D) Árok Csatája

6) Mikor lett muszlim Abu Szufian?

A) A badri csata után
B) Az uhudi csata után
C) Az Árok Csatája után
D) Mekka elfoglalása során

7) Allah Küldötte (s.a.w.) mikor végezte el a zarándoklatot?

A) 629
B) 630
C) 631
D) 632

A Próféta

4. FEJEZET

SZEMÉLYISÉGE ÉS PÉLDÁJA

1. Mohammed Próféta (s.a.w.) a Kegyes Koránban

2. Mohammed Próféta (s.a.w.) példája az Iszlám fényében

3. Mohammed Próféta (s.a.w.) példás erkölcse

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

Ebben a fejezetben Allah Küldötte (s.a.w.) életének több területét is megvizsgáljuk. A Kegyes Koránból kiindulva megismerjük a vele kapcsolatos információkat. Példákat hozunk fel az életéből, több forrásból is alátámasztjuk példás viselkedését.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megvizsgáljuk a Kegyes Korán azon ájáit, amelyek Allah Küldötte (s.a.w.) ember voltát hangsúlyozzák.

2. Megvizsgáljuk a Kegyes Korán azon ájáit, amelyek Allah Küldötte (s.a.w.) próféta voltát hangsúlyozzák.

3. Felismerjük Allah Küldötte (s.a.w.) emberi viselkedésének tökéletességét és kifinomultságát.

4. Megvizsgáljuk Allah Küldötte (s.a.w.) viselkedése szempontjából legfontosabb kapcsolatait.

5. Megtudjuk, miért nevezték őt „a Megbízható” néven.

6. Példákat hozunk fel Allah Küldötte (s.a.w.) türelmére.

7. Megvizsgáljuk az idő értékére vonatkozó kijelentését.

8. Megtudjuk, hogyan hozott döntéseket Allah Küldötte (s.a.w.).

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. Folyamatosan gondolkodj azon, hogy sikerült-e elérni a fejezet elején kitűzött célokat! Ha úgy gondolod, hogy egy célt nem sikerült elérned, akkor olvasd el még egyszer az azzal kapcsolatos témákat!

2. Ne érd be ezzel a könyvvel a tanulásban! A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.

3. A témával kapcsolatos multimédiás anyagok, filmek segítségével szélesítheted tanulási környezetedet.

1 Mohammed Próféta (s.a.w.) a Kegyes Koránban

Ebben a részben azzal foglalkozunk, ho

Ember volta

A Kegyes Korán hangsúlyozza Allah Küldötte (s.a.w.) ember voltát, és kijelenti, hogy a legfontosabb tulajdonság, ami a többi embertől megkülönbözteti őt az, hogy kinyilatkoztatást kapott a Mindenható Allahtól. Erre utalnak a következő áják is:

„Mi más vagyok én, mint emberi Küldött?" (17:93)

„Én csak emberi lény vagyok, mint ti. Kinyilatkoztatott nekem, hogy az istenetek Egyetlen Isten." (18:110)

Mondd: „Én csak emberi lény vagyok, mint ti! Ki lett nyilatkoztatva nekem, hogy az istenetek Egyetlen Isten" (41:6)

Gondolkodjunk el!

Miért helyez nagy hangsúlyt a Kegyes Korán Allah Küldötte (s.a.w.) ember voltára?

A Kegyes Korán elmondja, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) olyan személy, akinek megszokott emberi tulajdonságai vannak, és ember voltát tekintve a többi emberhez hasonló. Különösen minden teremtmény közös tulajdonságát, a halandóságot hangsúlyozza vele kapcsolatban is:

„És nem adtunk egyetlen embernek sem halhatatlanságot előtted. És ha te meghalsz, vajon ők örökké fognak élni? Minden lélek megízleli a halált. És próbára teszünk benneteket jóval és rosszal, próbatételként. És Hozzánk tértek vissza." (21:34-35)

„Bizony, meg fogsz halni, és bizony, ők is meg fognak halni." (39:30)

Azt, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) is ember, nem szabad összekeverni azzal a hozzáállással, amikor a hitetlenek nem hittek el, hogy próféta, és folyton azt hangoztatták, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) is csak hozzájuk hasonló emberi lény. A Kegyes Korán így szól erről a témáról:

„És mi más akadályozta meg az embereket abban, hogy higgyenek, amikor a vezetés eljött hozzájuk, kivéve az, hogy azt mondták: „Vajon Allah egy emberi lényt küldött el Küldöttként?" Mondd: „Ha angyalok volnának a földön, békességben járkálva, akkor bizonyosan egy angyalt küldtünk volna le hozzájuk az égből küldöttként!" (17:94-95)

„És azt mondják: „Ez a Küldött miért eszik ételt, és miért jár a piacokon? Miért nem küldetik le hozzá egy angyal, hogy figyelmeztető legyen vele? Vagy adatik neki egy kincs, vagy van egy kertje, amiből ehet?" És a bűnösök azt mondják: „Nem követtek mást, mint egy megbabonázott embert!" Nézd, hogyan állítanak neked hasonlatokat! De eltévelyedtek ők, és nem képesek utat találni. Áldott Ő, Aki, ha akarta volna, jobbat teremthetett volna neked, mint az: kerteket, amelyek alatt folyók folynak, és teremthetett volna neked palotákat." (25:7-10)

Most te jössz!

Az, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) is ember volt, milyen szerepet játszott abban, hogy az emberek megértsék és megéljék a Kinyilatkoztatást?

A prófétaság jellemzője

Allah Küldötte (s.a.w.) 23 éves küldetése során az Iszlámot tanította az embereknek, és személyes életével példát is mutatott gyakorlati megvalósítására. Feladata teljesítése közben számos nehézséggel és üldöztetéssel került szembe, de mindig határozottan és állhatatosan cselekedett. A prófétaság feladatának határait a Kegyes Korán is egyértelműen megfogalmazza:

„Te Küldött! Add át, ami leküldetett neked Uradtól, és ha nem teszed, akkor nem adtad át az Ő üzenetét. És Allah meg fog védelmezni téged az emberektől." (5:67)

„És nincs más felelőssége a Küldöttnek, csak az üzenet nyilvánvaló átadása." (29:18)

Ahogy ezekből az ájákból is megérthetjük, a Próféta feladata a tanítás, a hirdetés. Az a kötelessége, hogy a kapott kinyilatkoztatást az emberekkel is megismertesse.

„Te nem vagy más, csak figyelmeztető. Bizony, elküldtünk téged az igazsággal, örömhírhozóként és figyelmeztetőként. És nem volt egyetlen nép sem, amely között ne járt volna egy figyelmeztető." (35:23-24)

Allah Küldötte (s.a.w.) tehát figyelmeztető és emlékeztető volt.

„És nem küldtük előtted, csak férfiakat, akiknek kinyilatkoztattunk. Kérdezzétek hát meg az Emlékeztető népét, ha nem tudjátok. Nyilvánvaló bizonyítékokkal jöttek, és írásokkal. És leküldtük neked az Emlékeztetőt, hogy egyértelművé tehesd az emberiségnek, ami leküldetett hozzájuk, és hogy elgondolkodhassanak." (16:43-44)

Ezekből az ájákból pedig azt is láthatjuk, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) vezető, útmutató is egyben.

Ha általánosságban nézzük az ájákat, láthatjuk, hogy szeretett Prófétánk (s.a.w.) prófétai küldetésének legfontosabb jellemzője az volt, hogy vezesse az embereket, és a legszebb példával járjon elöl számukra.

A Kegyes Koránban a Mindenható Allah figyelmezteti az emberek közül kiválasztott Prófétáját (s.a.w.) arra is, hogy mire kell odafigyelnie kötelessége teljesítése közben. Például semmiféle megkülönböztetést nem alkalmazhat az emberek között, és nem szabad megbántania sem őket:

„És ne küldd el azokat, akik Urukhoz fohászkodnak reggel és este, az Ő Arcát keresve. Nem terhel téged az ő elszámolásukból semmi, és őket sem terheli a te elszámolásodból semmi. És ha elküldenéd őket, akkor az igazságtalanok közé tartoznál." (6:52)

Minden ember elszámolása saját magára tartozik. Az, hogy valaki próféta, nem azt jelenti, hogy felelős mások cselekedeteiért. Mindenki maga felelős azért, amit látott és hallott. A Kegyes Korán emlékeztet erre, és azt is tudatja, hogy bár Allah Küldötte (s.a.w.) szomorú azok miatt, akik bezárják fülüket az isteni üzenet előtt, ami természetes emberi érzés, de csupán ez nem fog segíteni rajtuk, amennyiben ők nem változtatnak hozzáállásukon és állapotukon.

Az alábbi ája is erre utal:

„De annak, aki önmagát elegendőnek gondolja saját magának, neki teljes figyelmet szentelsz. És nem a te felelősséged, ha ő nem tisztítja meg magát." (80:5-7)

Gondolkodjunk el!

Vajon mit érezhetett Allah Küldötte (s.a.w.), mikor az emberek nem hittek abban, amit elmondott nekik?

Egy másik ája azt közli, hogy a hitetlenek tagadása és lázadása Allah ájái ellen irányul, és azt tanácsolja, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) ne sértődjön meg és szomorodjon el emiatt.

„Bizony, Mi tudjuk, hogy elszomorít, amit mondanak neked. És bizony, nem téged hazudtolnak meg az igazságtalanok, hanem Allah áját utasítják el. És bizony, meghazudtoltak Küldötteket előtted is, de ők türelmesek voltak azzal kapcsolatban, hogy elutasították és bántották őket, amíg eljött hozzájuk a Mi segítségünk. És senki nem képes megváltoztatni Allah Szavát. És bizony, eljött hozzád a Küldöttek híre. És ha nehéz neked elviselni, hogy elfordulnak, akkor, ha képes vagy alagutat keresni a föld mélyébe, vagy létrát az égbe, hogy hozz nekik egy jelet. És ha Allah akarta volna, bizonnyal összegyűjtötte volna őket, hogy vezesse. Ne legyél hát a tudatlanok között." (6:33-35)

Az embereket nagyon szerető és velük rendkívül együttérző és türelmes Prófétát (s.a.w.) Allah arról is tájékoztatta, hogy nem elegendő az irántuk érzett szeretete, az embereknek saját maguknak kell felismerniük a valóságot, és saját szabad akaratukból fakadóan felelősek a hitükért és cselekedeteikért.

„Bizony, nem vezetheted azt, akit szeretsz, hanem Allah vezeti azt, akit Ő akar. És Ő a legjobb Ismerője a vezetetteknek." (28:56)

„Bizony, eljött hozzátok az egyértelmű bizonyíték Uratoktól. Ez után aki lát, az saját lelkéért teszi, és aki vak, az saját maga ellen teszi. És én nem vagyok az őrizőtök." (6:104)

„Aki jótetteket cselekszik, az saját magáért teszi, és aki rosszat tesz, az ellene teszi. És Urad nem igazságtalan a szolgáival." (41:46)

„És egyetlen teherhordó sem viszi másnak a terhét. És ha egy súlyosan megterhelt hív, hogy vigye a terhét, semmit nem fog vinni abból, még akkor se, ha közeli rokon. És csak azokat figyelmeztetheted, akik félik Urukat láthatatlanul, és megtartják az imát. És aki megtisztítja magát, hát csak saját magáért tisztul meg. És Allahhoz van a visszatérés." (35:18)

Gondolkodjunk el!

Miért hangsúlyozza a Kegyes Korán egyformán Allah Küldötte (s.a.w.) ember és próféta voltát?

2 Mohammed Próféta (s.a.w.) példája az Iszlám fényében

Mint korábban már említettük, Allah Küldötte (s.a.w.) megkülönböztető prófétai tulajdonságainak egyike az, hogy életével például szolgált az emberek számára. A Mindenható Allah Küldöttének egész életét példaként tárta az emberek elé, és azt parancsolta, hogy ezt kövessék. A Kegyes Korán ezt többféleképpen is elmagyarázza, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) példáját kövessük:

„Bizony, Allah Küldöttében szép példaképetek van, azoknak, akik reménykednek Allahban és az Utolsó Napban, és sokat megemlékeznek Allahról." (33:21)

Azt is elmondja, hogy az Allah iránti engedelmesség feltétele és jele az, hogy a Prófétának (s.a.w.) engedelmeskedünk, szeretjük és követjük őt:

Mondd: „Ha szeretitek Allahot, akkor kövessetek engem. Akkor Allah is szeretni fog benneteket, és megbocsátja nektek a bűneiteket. Allah Megbocsátó, Irgalmas." (3:31)

„Aki engedelmeskedik a Küldöttnek, az bizony Allahnak engedelmeskedett, és aki elfordul, hát nem azért küldtünk téged, hogy az őrizőjük legyél." (4:80)

Példája az istenszolgálat elvégzésében

Gondolkodjunk el!

Milyen fajta viselkedésformákat értékelhetünk istenszolgálatként?

Széles értelemben véve az istenszolgálat azt jelenti, hogy az ember az Allahtól kapott végtelen kegyekért cserébe aláveti magát Neki, elismeri hatalmát és teljesíti parancsait. Vagyis az istenszolgálat az Allahnak felajánlott, az Ő megelégedéséért végzett cselekedet.

Ezek szerint az istenszolgálat minden cselekedete azáltal nyeri el értékét, hogy egyedül a Mindenható Allah megelégedéséért végezzük. Ez pedig csak akkor lehetséges, ha az ember az egész életét a tevhid alapelvei szerint rendezi el. Vagyis a Mindenható Allah egyedülvalóságát alapul véve, mindent az Ő megelégedését szem előtt tartva kell tennünk. Az ezt mélyen átérző ember a többi emberrel és minden más teremtménnyel való kapcsolatában is Allah megelégedését tartja szem előtt.

Az alábbi áják is arra utalnak, hogy az istenszolgálat végzésekor a Mindenható Allah megelégedését kell szem előtt tartanunk:

„Bizony, igazsággal küldtük le neked a Könyvet, szolgáld hát Allahot, kizárólagos hittel Neki szentelve a vallást. Bizony, Allahé a kizárólagos, tiszta vallás. És azok, akik védelmezőket választanak Rajta kívül, azt mondják: „Csak azért imádjuk őket, hogy közelebb vigyenek minket Allahhoz!" Bizony, Allah ítélkezni fog közöttük azzal kapcsolatban, amiben különböznek. És Allah nem vezeti azt, aki hazug, hitetlen." (39:2-3)

Mondd: „Bizony, az parancsoltatott nekem, hogy szolgáljam Allahot, kizárólagos hittel Neki szentelve a vallást, és az parancsoltatott nekem, hogy az első legyek a muszlimok közül." Mondd: „Bizony, ha nem engedelmeskedem Uramnak, félem egy hatalmas Nap büntetését!" Mondd: „Allahot szolgálom, kizárólagos hittel Neki szentelve a vallásomat." (39:11-14)

Tudtad-e?

A Kegyes Korán felhívja a figyelmünket arra, hogy az istenszolgálat elvégzésének módjában, kivitelezésében és alapelveiben a Prófétánkról (s.a.w.) vegyünk példát, és Mohammed Prófétát (s.a.w.) is emlékezteti erre, és azt tanácsolja neki, hogy vezesse az embereket ebben a témában.

Az istenszolgálat fogalmat legtöbbször a rendszeresen, szabályosan végzett imára, böjtre, zakát megfizetésére használjuk, és elsősorban ezek jutnak eszünkbe, ha az „istenszolgálat" szót mondjuk. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy a Mindenható Allah megelégedéséért végzett mindenféle cselekedet és viselkedés számíthat istenszolgálatnak. A rendszeresen végzett istenszolgálat megerősíti az ember és Allah közötti köteléket, az ezt végző ember mindig tudatos, és mindig emlékezik élete céljára. A Kegyes Korán azt tanácsolja, hogy ezeknek az istenszolgálatoknak a végzésében is Allah Küldötte (s.a.w.) legyen a példa előttünk.

„És parancsold meg a családodnak az imát, és legyél benne állhatatos! Mi nem kérünk tőled ellátást – Mi látunk el téged. És a legjobb eredmény az istenfélőké lesz." (20:132)

„Olvasd, ami kinyilatkoztatott neked a Könyvből, és tartsd meg az imát! Bizony, az ima távol tart az erkölcstelenségtől és a helytelen dolgoktól. És bizony, az Allahról való megemlékezés a legnagyobb. És Allah tudja, mit tesztek." (29:45)

Példája az emberi kapcsolatokban

Allah Küldötte (s.a.w.) emberi kapcsolataiban mindig a lehető legfigyelmesebben viselkedett. Megértő, udvarias és kedves volt a körülötte élőkkel. Nem hányta az emberek szemére a hibáikat, azért, hogy ne bántsa meg őket, és ne törje össze a szívüket, inkább kerülő úton, vagy szimbolikus szavakkal magyarázta el nekik.

Az embereket nem a társadalmi vagy vagyoni helyzetük szerint nézte és értékelte, hanem Allah egyenlőnek teremtett szolgáinak látta őket. Amikor a kurajs törzs vezetői azt várták tőle, hogy ezzel ellentétesen viselkedjen, akkor küldetett le ez az ája:

„És ne küldd el azokat, akik Urukhoz fohászkodnak reggel és este, az Ő Arcát keresve. Nem terhel téged az ő elszámolásukból semmi, és őket sem terheli a te elszámolásodból semmi. És ha elküldenéd őket, akkor az igazságtalanok közé tartoznál." (6:52)

Allah Küldötte (s.a.w.) az emberi kapcsolataiban mutatott kedvességgel és toleranciával a Kegyes Korán alapelvei szerint viselkedett.

A Húd szúrában található parancsnak megfelelően: „Tarts hát ki szilárdan, ahogy az parancsoltatott neked" (11:112) az állhatatosság, az igazságban való kitartás már prófétai küldetése előtt Allah Küldötte (s.a.w.) kiemelkedő tulajdonságai közé tartozott. „Legyetek igazak, és tanácsoljátok az igazságot!" (Ibn Hanbal, IV, 231) tanácsával arra hívta fel Társai figyelmét, hogy nem elegendő az, ha ők maguk igazak, hanem egymást is támogatniuk kell az igazságban.

„Ragaszkodjatok az igazsághoz, mert az igazság jóságot eredményez. Ha egy ember mindig igazat mond, Allah az igazak közé jegyzi fel őt. És az igazság és jóság (tulajdonosai) a Kertben vannak. Tartózkodjatok a hazugságtól, mert a hazugság rosszaságot eredményez, a rosszaság pedig a Pokolba vezet." (Bukhari, Edep, 69; Muslim, Birr, 103) – mondta Allah Küldötte (s.a.w.), ezzel elénk tárva a jó és rossz viselkedés forrását, figyelmeztetett minket. Ő maga is egész életében kitartott az igazság mellett, és ebben is példát mutatott az emberiségnek.

A Kegyes Korán által tanácsolt, és a Prófétánk (s.a.w.) által mindig tanúsított másik viselkedésforma a kedvesség. Allah Küldötte (s.a.w.) így figyelmeztetett a kedvesség fontosságára: „Ha valaki megharagszik, de (nem adja át magát a haragjának, és) mégis kedvesen viselkedik, és türelmes marad, az elnyeri Allah szeretetét." (Ali Nasif, et-Tac, V, 177)

Szeretett Prófétánk (s.a.w.) azt mondta: „Allah kedves, és szereti a kedvességet minden ügyben." (Muslim, Birr, 77)

És azt is mondta: „Nem az az erős ember, aki birkózásban legyőz másokat, hanem az, aki képes magát haragjában visszafogni." (Bukhari, Edep 76; Muslim, Birr 107), ezzel felhívva a figyelmünket arra, hogy néha nehéz lehet kedvesnek és udvariasnak lenni, de ez rendkívül értékes tulajdonság, melynek megszerzéséhez az embernek uralkodnia kell alsóbb énjén.

Abban is utat mutatott, hogy mit kell tennie annak, akit eltölt a harag: „Ha valaki megharagszik, akkor ha áll, üljön le, és menten elmúlik a haragja, vagy ha nem is múlik el, de csökkenni fog." (Abu Dawud, Edeb, 4)

Az alázat Allah Küldötte (s.a.w.) viselkedésének másik alapköve volt. Azt mondta a Társainak is:

- Akinek a szívében csak egy porszemnyi arrogáns büszkeség van, az nem léphet be a Kertbe!

- Allah Küldötte, az ember azt akarja, hogy szép legyen a ruhája és a cipője! – mondta erre valaki.

- Allah szép, és szereti a szépet. Az arrogáns büszkeség azt jelenti, hogy valaki tagadja az igazságot, és lenézi az embereket. (Muslim, Iman, 147)

Vagyis az Allahtól kapott kegyeket és ajándékokat nem arra kell használni, hogy az ember felmagasztalja saját magát másokkal szemben, hanem a Mindenható Allahnak tetsző módon, alázattal kell felhasználni. Mohammed Próféta (s.a.w.) azt is mondta: „Allah a tudtomra adta, hogy alázatosnak kell lennetek! Senki ne dicsérjen senkit, és senki ne zsarnokoskodjon senkivel!" (Muslim, Cennet, 64), ezzel adva tudtunkra, hogy a dicsekvés és mások túlzott dicsérete sem helyénvaló dolog.

Azokkal a szavaival: „Akik nem irgalmasak, nem fognak irgalmat kapni" (Bukhari, Edeb 18) az irgalmasság, szeretetteljesség alapelvére figyelmeztetett minket, arra emlékeztetett, hogy emberi kapcsolatainkat tartalommal kell megtöltenünk.

A Kegyes Korán az igazságosság fontosságára és szépségére is felhívja a figyelmet:

„Ti, akik hisztek! Álljatok ki szilárdan Allahért, tanúként az igazságban. És ne hagyjátok, hogy az emberek iránti gyűlölet megakadályozzon benneteket abba, hogy igazságosak legyetek. Ez, ha így viselkedtek, közelebb van az istenfélelemhez. Bizony, Allah nagyon jól ismeri, amit tesztek." (5:8)

Prófétánk (s.a.w.) egész élete során mindezen viselkedésformákban példát mutatott a hívőknek.

Engedelmeskedve az ájának: „És ha üdvözölnek benneteket egy üdvözléssel, ti üdvözöljetek annál jobb üdvözléssel, vagy viszonozzátok." (4:86) Akár gyermekkel, akár felnőttel találkozott, köszöntötte és kedvesen üdvözölte őket, így gyakorolta példamutató módon a társadalmi élet egyik alapszabályát, az udvariasságot.

A 17. szúra 29. ájájának megfelelően: „És ne engedd, hogy a kezed a nyakadhoz legyen láncolva, és ne nyújtsd ki teljesen, hogy ott maradj vádolva, nincstelenül. " mindig mértékletes, középúton járó viselkedést tanúsított.

Kétségtelen, hogy az áják és hadíszok fényében még rengeteg példamutató tulajdonságát megismerhetjük. Ezek egy részével majd a „Mohammed Próféta (s.a.w.) példaértékű erkölcse" című fejezetben foglalkozunk.

Kutassunk – tanuljunk!

Hadíszok alapján keressük meg, hogy milyen alapelveknek tulajdonított Allah Küldötte (s.a.w.) különleges jelentőséget az emberi kapcsolatokban!

Hogyan vehetjük példának Allah Küldöttét (s.a.w.)?

Gondolkodjunk el!

Mi a különbség aközött, hogy utánzunk valakit, és hogy követjük a példáját?

Az emberi tanulás folyamatában az egyik legfontosabb dolog a példa. Az ember akkor tud hatékonyan és maradandó módon megtanulni egy viselkedésformát, ha látja, mások hogyan végzik azt.

Tudtad-e?

A példának nagyon fontos szerepe van egy viselkedésforma megerősítésében és megelőzésében is.

A Prófétánk (s.a.w.) személyisége és viselkedése példaként szolgált a saját generációja és a későbbiek számára is. Ha őt akarjuk követni, példát kell vennünk az embereket megváltoztatni és fejleszteni kívánó viselkedéséről. Az, hogy példának választjuk őt, azt jelenti, hogy a saját életünkben is megvalósítjuk szunnáját. Az, hogy a szunnáját követjük, nem azt jelenti, hogy változtatás nélkül valósítjuk meg saját, mai életünkben azokat a dolgokat, amelyek arra a korra jellemzőek, amelyben ő élt. A viselkedését formáló alapelveket, a cselekedetei hátterében álló okokat és célokat kell szem előtt tartanunk. Allah Küldötte (s.a.w.) igazságosságáról, megbízhatóságáról, szeretetteljességéről, tiszteletteljes viselkedéséről, békésségéről, toleranciájáról, kedvességéről, szorgalmasságáról, tisztaságáról és hasonló tulajdonságairól kell példát vennünk.

A Meszdzsid al-Nebevi

Az igazságosság, megbízhatóság, békés természet és a többi a világ minden táján, minden korban értékes tulajdonság. Ezt nem szabad szem elől tévesztenünk Allah Küldötte (s.a.w.) példájának követése során. Vagyis ahhoz, hogy a mondott szavait, a tanúsított viselkedését helyesen értelmezzük és alkalmazzuk,

meg kell értenünk, hogy miért tette vagy mondta azokat. Például Allah Küldötte (s.a.w.) nagyon nagy hangsúlyt helyezett a fogak tisztítására, sőt, azt is mondta, hogy ha nem okozna nehézséget az embereknek, minden ima előtt megparancsolná (Bukhari, Cuma 8; Muslim, Taharet 42). Ez is része az általános tisztaság alapelveinek, amelyeket oly fontosnak tartott. Hiszen hangsúlyozta, hogy a tisztaság a hitből fakad. De arról vajon tájékoztatott-e miket, hogy ezt a tisztaságot milyen eszközök használatával kell elérnünk? Nem! Hiszen a tisztálkodás eszközei teljes mértékben az adott társadalom kulturális és gazdasági berendezkedésétől függenek! Allah Küldötte (s.a.w.) korában a fogak tisztításának legmegfelelőbb és legelérhetőbb eszköze egy sivatagi fa ága, a miszvak volt. A mi korunkban és földrajzi környezetünkben azonban vannak a fogorvosok ajánlásai szerint tervezett és használható fogkefék, fogkrémek és hasonló fogápolási eszközök. Ezért a Prófétánkat (s.a.w.) nem a miszvak használatában, hanem általában a fogápolás fontosságának tekintetében kell példának választanunk.

Ezen kívül azt sem szabad elfelejtenünk, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) mindig azon igyekezett, hogy az istenszolgálatot és általában véve az életet megkönnyítse az emberek számára. Hangsúlyozta, hogy a Mindenható Allah nem nehézséget, hanem könnyebbséget akar szolgáinak (lásd Korán, 5:6, 22:78, 33:38), és azt tanácsolta, hogy ha választanunk kell két lehetőség között, válasszuk a könnyebbet. Egyszer, Mekka meghódítása előtt egy ember azt mondta neki: „Allah Küldötte! Ha Allah megadja a mekkai győzelmet, megfogadom, hogy a jeruzsálemi mecsetben imádkozom!" „Jobb, ha itt imádkozol" – mondta neki Allah Küldötte (s.a.w.).

A felesége, Hz. Majmuna azt mondta:

- Allah Küldötte! Ha Allah megadja a mekkai győzelmet, megfogadom, hogy elmegyek a jeruzsálemi mecsetbe imádkozni!

- Nem lesz erre elég az erőd! – felelte Allah Küldötte (s.a.w.).

- Majd úgy megyek, hogy testőrök kísérnek előttem s mögöttem! – mondta a felesége.

- Akkor sem leszel képes rá. Küldj olajat a mécsesekbe, hogy a mecsetet világíthassák velük, s akkor olyan lesz, mintha te magad is elmentél volna! – tanácsolta a Próféta (s.a.w.).

Ettől kezdve Hz. Majmuna minden évben pénzt küldött az Al-Aksza mecsetbe, hogy lámpaolajat vásároljanak belőle. (Vakidi, II, 866)

A Prófétánk (s.a.w.) azt mondta: „Amiben könnyebbség van, abban szépség van. Az a dolog, amiben nincs könnyebbség, nem lehet szép." (Muslim, Birr, 77), ezzel is a könnyebbség fontosságát hangsúlyozva.

Most te jössz!

Te Mohammed Próféta (s.a.w.) milyen viselkedéséről veszel példát?

3 Mohammed Próféta (s.a.w.) példás erkölcse

E fejezetben Allah Küldötte (s.a.w.) életéből veszünk példákat, amelyek segítségével bemutatjuk példás erkölcsét, és a megvizsgáljuk, hogyan valósíthatjuk meg napjainkban is ezeket a példákat.

Gondolkodjunk el!

Kiben, miért bízunk meg? Allah Küldötte (s.a.w.) miért kapta a megbízhatóság tulajdonságát?

Megbízhatóság

Allah Küldötte (s.a.w.) mindenekelőtt „al-Amin", a Megbízható néven volt ismert. Olyan ember volt, akiben mindenki megbízott, és ő is bízott magában (Ibn Sad, I, 156)

Amikor leküldetett az ája: „És figyelmeztesd a legközelebbi rokonaidat!" (26:214), kiment a Szafa hegyre, és így szólt: „Kurajs népe! Ha azt mondanám nektek, hogy a hegy mögül ellenség közeleg, akik el akarják pusztítani a várost, hinnétek-e nekem?" Az emberek pedig azt felelték: „Igen, hinnénk, mert még nem tapasztaltunk olyat, hogy te hazudtál volna!" – felelték az emberek.

Tudtad-e?

Hívő, hitetlen, minden ember egyetértett abban, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) igaz és megbízható ember, vagyis „amin" volt. Egész közössége legmegbízhatóbb emberének tartották. Mivel mindenki jól ismerte ezt a tulajdonságát, azok, akik messze földre utaztak, rábízták értékes vagyontárgyaikat.

Akik jó haszonra akartak szert tenni a kereskedésben, rábízták az áruikat. Hiszen ő becsületes ember volt, semmit nem tett zsebre a karavánok hasznából, hanem a hasznot teljes egészében átadta a karaván tulajdonosának (Saricam, 2003, 78).

Az Iszlám elterjedésében és megerősödésében nagy szerepe volt annak, hogy Mohammed Prófétát (s.a.w.) megbízható embernek tartották. Akiben nem bíznak meg, az nem lehet képes ennyi embert a saját oldalára állítani. Allah Küldötte (s.a.w.) ezzel a tulajdonságával is példaként szolgált az embereknek. A társadalom minden csoportjában, az élet minden területén fontos szerepet tölt be a bizalom. Az emberi kapcsolatoktól az államközi kapcsolatokig, az oktatástól a gazdaságig az emberiség a bizalom mértékében érhet el sikereket. A bizalom olyan érzés, amelyet nehéz megszerezni, de könnyű elveszíteni. Ezért nagyon értékes minden erőfeszítés, amellyel az emberek bizalmát próbáljuk megszerezni. Ezeket az erőfeszítéseket azonban folyamatosan fenn kell tartani – hiszen ha a bizalmat egyszer elvesztettük, nagyon

nehéz visszaszerezni. Ezért ebben a témában Allah Küldötte (s.a.w.) példáját kell követnünk, és minden állapotban, minden körülmények között úgy kell viselkednünk, hogy az emberek megbízzanak bennünk.

Most te jössz!

Milyen kapcsolat van Allah Küldötte (s.a.w.) megbízhatósága és az Iszlám terjedése között? Hozzatok rá példákat!

Türelem

Allah Küldötte (s.a.w.) a velünk történő események elviselésében, a helyes döntések meghozatalában is a türelem példáját állította elénk. Elmondása szerint a türelem elsősorban abban nyilvánul meg, ahogy az ember az őt érő események első pillanatában viselkedik. Allah Küldötte (s.a.w.) türelemmel kapcsolatos elbeszélésből könnyebben megérthetjük ezt:

Egyszer Allah Küldötte (s.a.w.) egy asszonyt látott, aki egy sír mellett hangosan zokogott. Azt mondta neki:

Féljed Allahot, és maradj türelmes!

Az asszony azt felelte:

Hagyj engem, mert nem téged ért az a csapás, ami engem elért!

Az asszony nem ismerte fel a Prófétát (s.a.w.). Később megmondták neki, hogy ki volt az. Ezt hallva az asszony a Próféta (s.a.w.) házához ment, és bocsánatot kért tőle.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta:

A türelmet a csapás első pillanatában kell gyakorolni! (Bukhari, Cenaiz, 32, 43).

A türelmetlen viselkedés általában a pillanat hevében történik, úgy, hogy nem is gondolkodunk azon, hogy mit csinálunk. Ha feldühödünk, kiabálunk, ha fájdalom ér minket, jajveszékelünk. A türelem lényege az, hogy az ösztönös reakciónkat legyőzve, tudatosan uraljuk a viselkedésünket. A haragját megzabolázó ember megmenekül attól, hogy olyan szavakat szóljon, amelyeket később majd megbán, vagy olyan viselkedést tanúsítson, amellyel megbánt másokat. Ezért van szükség ilyenkor a türelemre.

A düh és harag megakadályozza, hogy az ember helyesen gondolkodjon, és helyes döntéseket hozzon. Ezért ha később visszagondol első reakciójára, megbánja azt, és szégyenkezik miatta. De sokszor már nincs lehetőség visszatérni és változtatni, de még ha lenne is, sokszor bizony ugyanolyan rosszul reagálnánk. Allah Küldötte (s.a.w.) ezért mondta, hogy az az igazán erős és hősies ember, aki képes magát haragjában visszafogni (Bukhari, Edeb 76; Muslim, Birr, 107).

Prófétai küldetése során Allah Küldötte (s.a.w.) magánemberként is rengeteg fájdalmat élt meg életében. Hz. Fatimán kívül minden gyermekét elvesztette. Amikor a kisfia, Ibrahim meghalt, Allah Küldötte (s.a.w.) mély fájdalmában, könnyek között a

hegyhez szólva így adta tudtunkra, hogy mekkora türelmet tanúsított még a legnagyobb fájdalom közepette is: „Te hegy! Ha téged érne az, ami engem ért, bizony, összeomlanál. De mi, ahogy Urunk parancsolja, azt mondjuk: „Allah szolgái vagyunk, és Hozzá térünk vissza, a dicséret és a hála Allahot illeti, a Világok Urát!" (Belazuri, I, 452).

Szintén a tanítás és nevelés feladatának beteljesítéséhez tartozott az, hogy az őt érő üldöztetés és kínzások ellenére türelmes maradt, és soha nem átkozott meg senkit. Taifba tett látogatása rendkívül fájdalmas tapasztalat volt számára, de ezt követően is ahhoz méltóan viselkedett, hogy Allah a Világok Kegyelmeként küldte el őt (lásd: Korán, 21:107), és nem átkozott meg senkit.

Tudtad-e?

Allah Küldötte (s.a.w.) saját életével is bizonyította, hogy a türelem nem azt jelenti, hogy tétlenül várakozunk, hanem, hogy a körülmények javulásáért és a helyzet rendbe hozataláért őszinte erőfeszítéseket teszünk.

A Prófétát (s.a.w.) soha nem rémítették meg a körülmények, és azt tanította, hogy a türelem nehéz, de hozzájárul az ember lelki békéjéhez, és erősíti a jellemet. Ehhez folyamatosan kész kell lennünk a tanulásra, a fejlődésre. Hiszen a tudatlan ember a harag csapdájába esik, és mivel nem ismeri az események valódi természetét, a felszín mögött rejlő okokat, nem is tud helyes döntéseket hozni. Ezért ahhoz, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) példáját követhessük, meg kell ismernünk, hogy milyen nehézségeken ment át, és milyen alapelveket követett ezekben a helyzetekben.

Kutassunk – tanuljunk!

Keressetek példákat Allah Küldötte (s.a.w.) türelmére, és gondolkodjatok el az ezekkel kapcsolatos érzéseiteken!

Időbeosztás

Arról is szót kell ejtetnünk, hogy az idő megfelelő beosztásában, kihasználásában Allah Küldötte (s.a.w.) hogyan alkalmazta a Kegyes Korán alapelveit. Először azt nézzük meg, hogy mint mond ezzel kapcsolatban a Korán.

Az idő értékére az is utal, hogy a Mindenható Allah erre esküszik a Koránban:

„Az időre. Bizony, az ember veszteségben van." (103:1-2)

Az idő felbecsülhetetlen értékű erőforrás, amelyet sehogy nem lehet visszahozni. Mindenki napjában 24 óra, mindenki hetében 7 nap van. És az idő legfontosabb tulajdonsága az, hogy soha nem áll meg, folyamatosan telik. Nem lehet összegyűjteni, elraktározni, megismételni. Ezért alaposan meg kell terveznünk, hogy mivel töltjük el az időnket. A Kegyes Korán ezzel kapcsolatban is tanácsot ad közvetlenül a Prófétának (s.a.w.), és rajta keresztül az egész emberiségnek:

„És bizony, a nehézséggel könnyebbség jár, bizony, a nehézséggel könnyebbség jár. Ezért, ha befejezted (az egyik dolgot), állj fel (és kezdj egy másikba), és Uradhoz fordulj!" (94:5-8)

E tanács alapján fontos, jelentéssel bíró dolgokkal kell kitöltenünk az időnket, folyamatosan le kell foglalni magunkat, és ha egy feladattal végeztük, azonnal bele kell vágnunk a következőbe. Prófétánk (s.a.w.) nagy jelentőséget tulajdonított annak, hogy az ember az idejét minden nap jobban ossza be, és minden nap az előzőnél hasznosabban használja fel.

Most te jössz!

Az idő felhasználásával, beosztásával foglalkozó hadíszokból milyen alapelveket vezethetünk le?

Tanácskozás

Mohammed Próféta (s.a.w.) nagyra értékelte az embereket, és alkalmazta életében a Kegyes Koránnak azt az alapelvét, hogy kérje ki a muszlimok tanácsát (lásd: Korán, 42:38).

Különösen a szakértelmet igénylő területeken tulajdonított nagy értéket a szakértők véleményének, hiszen a Korán is azt mondja: Ha nem tudjátok, kérdezzétek meg azokat, akik tudnak (lásd: 16:43).

Ezzel kapcsolatban ki kell térnünk arra is, hogy mit jelent a valódi tisztelet. A tisztelet nemcsak a szavakban vagy az udvariassági formulákban mutatkozik meg. A tisztelet egy viselkedésforma is. Vagyis, ha valaki azt mondja, hogy tiszteletben tartja mások véleményét, ugyanakkor a saját véleményét tartja az egyedüli hibátlan álláspontnak, és eszerint viselkedik, az valójában nem viselkedik tisztelettudóan. A tisztelet körébe beletartozik az együttműködés, a tanácskérés, a szolidaritás is.

Allah Küldötte (s.a.w.) saját életében rendkívül fontos szerepet tulajdonított a tanácskozásnak. Ez a társadalmi élet rendje és a példamutatás szempontjából is rendkívül fontos volt

Tudtad-e?

A badri csata után Allah Küldötte (s.a.w.) tanácskozott a Társaival azzal kapcsolatban, hogy mi legyen a foglyokkal, és végül sikerült mindenki számára megfelelő megoldásra jutniuk. Mint tudjuk, a foglyokat vagy váltságdíj fejében engedték szabadon, vagy azért, ha megtanítottak írni-olvasni 10-10 muszlimot. Az Árok Csatája előtt is tanácskozással jutottak arra a megoldásra, hogy árkot ássanak Medina körül.

Abban is Allah Küldötte (s.a.w.) példáját kell követnünk, hogy hogyan kell viselkednünk tanácskozás, tanácsadás vagy tanácskérés közben. Allah Küldötte (s.a.w.) mindig kedves

és udvarias volt az emberekkel ezekben a helyzetekben, ahogy azt az ája is parancsolja:

„Allah kegyelme miatt bántál velük kedvesen. Ha durva lettél volna, vagy keményszívű, bizony, eltávolodtak volna mellőled. Ezért bocsáss meg nekik, és kérj bocsánatot a számukra, és tanácskozz velük az ügyekben. Aztán, amikor döntésre jutottál, hagyatkozz Allahra! Allah szereti azokat, akik Rá hagyatkoznak." (3:159) Kétségtelen, hogy nekünk is erről a viselkedésről kell példát vennünk.

Kötelességtudat

Mohammed Próféta (s.a.w.) attól kezdve, hogy a prófétaság feladatát megkapta, ennek a küldetésnek szentelte magát. Elkötelezettsége, kötelességtudata, felelősségtudata a küldetésébe vetett legmélyebb hitet tükrözte.

Allah Küldötte (s.a.w.) hite soha nem rendült meg küldetésében, minden körülmények között és minden helyzetben céltudatosan ragaszkodott hozzá. Még amikor a legnagyobb nehézségek sújtották, még amikor a bálványimádók elküldték hozzá a nagybátyját, és felszólították, hogy bármit megadnak neki, csak hagyjon fel a küldetésével, akkor is azt felelte: „Allahra esküszöm, Aki kezében tartja az életemet, hogy ha a Napot a jobb kezembe, a Holdat a bal kezembe adnák, akkor sem tenném meg, amire kérnek! Elegendő nekem az Uram, Allah!" (Ibn Hisam, I, 255-156), ezzel is kinyilvánítva a küldetésével kapcsolatos eltökéltségét.

A küldetésébe vetett hit volt az, ami miatt akár saját életét is feláldozta volna. Szembenézett ezen az úton minden veszéllyel, anélkül, hogy egy pillanatra is megrendült volna. Az, hogy ilyen sikereket ért el ezen az úton, főként saját elkötelezettségével, őszinteségével magyarázható. Mélyen hitt a vallásban, amelyre a többieket hívta, ezért sikereket ért el az üzenet átadásában. Ezen kívül ő maga is mindig megvalósította azt, amire az embereket hívta. Ha olyasvalamire hívunk másokat, amit mi magunk nem teszünk meg, annak vajon mekkora hatása van? Fontos példát állított nekünk azzal kapcsolatban, hogy előbb nekünk kell teljes szívünkkel hinnünk abban, amire másokat hívunk, és a saját életünkben is megvalósítanunk azt.

Ezen kívül Allah Küldötte (s.a.w.) soha nem vesztette el a reményt és soha nem volt borúlátó. Mindig türelemmel, hittel és eltökélten cselekedett. Akik róla vesznek példát, azoknak kitartóknak és eltökélteknek kell lenniük, nem szabad azonnal megadniuk magukat az erőszakkal szemben, és soha nem szabad elveszíteniük a reményt.

Most te jössz!

Gondolkodj el azon, hogy a Mindenható Allah megelégedésének elnyerésében miért fontos az állhatatosság és határozottság!

Nem tett különbséget az emberek között

Gondolkodjunk el!

Hogyan befolyásolja emberi kapcsolatainkat a diszkrimináció?

Mohammed Próféta (s.a.w.) minden emberhez prófétaként küldetett el, ahogy azt számtalan ájából, például a 34:28. ájából is láthatjuk: „És nem küldtünk másként, mint az egész emberiséghez, örömhír hozójaként, és figyelmeztetőként."

Az volt a feladata, hogy az Allahtól kapott kinyilatkoztatást átadja az embereknek. Az üzenet átadása érdekében gyűléseket szervezett, és minden lehetséges helyen és alkalommal tanította az embereket. Az üzenet átadása során soha nem tett különbséget az emberek között, és mindig egyenlően bánt velük. Akát szegény, akár gazdag, fehér vagy fekete, nő vagy férfi, szabad vagy rabszolga volt az illető, ez nem akadályozta meg Prófétánkat (s.a.w.) az üzenet átadásában.

Mindig az embert állította középpontba. Soha nem támogatta azt, hogy bárki is lenézze a többieket. Imára hívónak egy abesszin rabszolgát, Bilált nevezte ki. A muszlim seregek főparancsnokának a felszabadított rabszolgát, Zaid ibn Hariszát tette meg.

Utolsó hutbájában így szólt az emberekhez: „Ti emberek! Uratok egy. Ősapátok is egy. Mind Ádám gyermekei vagyunk. Ádám földből lett teremtve. Az arab nem jobb a nem-arabnál, és a nem-arab sem jobb az arabnál, a fehérbőrű nem áll a fekete, a fekete bőrű a fehér felett. Allah előtt az a jobb, aki a legjobban féli Őt." Ezek a szavai példaként szolgálnak az egész emberiség számára. Erre utal a Kegyes Korán ájája is: „Ti emberek! Féljétek Uratokat, aki egyetlen lélekből teremtett benneteket, és belőle teremtette meg a társát (Évát), és belőlük sok férfit és nőt sokasított." (4:1) Teremtését tekintve minden ember hasonló egymáshoz. Ezért az emberi mivoltunkhoz nem méltó az, hogy alaptalan diszkriminációval tegyünk különbséget embertársaink között. Erre már egészen fiatal koruktól meg kell tanítanunk gyermekeinket.

Kutassunk – tanuljunk!

Az Iszlám tulajdonságainak fényében gondolkodjunk el annak fontosságán, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) nem tett különbséget az emberek között!

Igazságossága

Allah Küldötte (s.a.w.) azt a parancsot kapta, hogy mindig legyen igazságos mindenkivel:

„Ezért hát erre a vallásra hívd az embereket, és tarts ki szilárdan, ahogy parancsoltatott neked, és ne kövesd a vágyaikat, hanem mondd: „Hiszek a Könyvekben, amiket Allah leküldött, és az parancsoltatott nekem, hogy igazságot tegyek köztetek." (42:15)

A társadalom nyugalma és boldogsága érdekében az igazságosság elengedhetetlenül fontos. Szeretett Prófétánk (s.a.w.) is mindig igazságos volt ügyeiben, és nem tett különbséget szegények és gazdagok között. Az igazságosságot az emberek közötti békesség legfontosabb alapelvének tartotta.

A következő elbeszélés is példázza, hogy mekkora gondot fordított Allah Küldötte (s.a.w.) az igazságos viselkedésre:

A Mahzum törzsben volt egy asszony, aki lopást követett el. Az ügyet kivizsgálták, és bebizonyosodott, hogy valóban bűnös. A törzs tagjai közül többen azt szerették volna, ha a büntetését elengedik, ezért elmentek Oszama ibn Zaidhoz, akit Allah Küldötte (s.a.w.) nagyon szeretett, és tőle kérték, hogy beszélje rá erre a Prófétát (s.a.w.). Oszama elment Allah Küldöttéhez (s.a.w.), hogy beszéljen vele az ügyről. Allah Küldötte (s.a.w.) azonban azt mondta neki: „Azért akarsz közbenjárni, hogy ne teljesítsem Allah parancsát?" Aztán a mecsetbe ment, és így szólt az emberekhez:

„Ne feledjétek el, hogy az előttetek való népek, ha a gazdagok és erősek közülük bűnt követtek el, nem büntették meg őket, de ha a szegények és a gyengék tették, őket súlyos büntetéssel sújtották. Emiatt semmisültek meg." (Bukhari, Hudud, 12; Muslim, Hudud, 8-9)

A társadalom az igazságosság által marad fenn. A Prófétánk (s.a.w.) is minden ügyben ezt vette alapul. Tiszteletben tartotta mindenki jogait, nem ártott senki életének vagy vagyonának, nem akarta, hogy őt terhelje a mások iránt elkövetett jogsértés. Például a hunaini csatában a tevéjén ülve haladt előre, amikor egy Társa túl közel jött hozzá, és a csizmája a Próféta lábához ütődött, fájdalmat okozva neki. Allah Küldötte (s.a.w.) fel akarta hívni a figyelmét erre, és az ostorával ráütött a társa csizmájára. Másnap azonban magához hívatta ezt az embert, és azt mondta neki: „Tegnap a lábamba rúgtál, és megsebezted a lábamat. Én pedig az ostorommal a lábadra ütöttem. Kárpótolni akarlak azért, amit tettem!" – és 80 juhot adott neki. (Taberi, III, 93)

Allah Küldötte (s.a.w.) mindig kiállt az igazsággal ellentétes zsarnokság ellen, és mindig az elnyomottak oldalára állt. Szavaival: „muszlim a muszlimnak testvére, nem viselkedhet vele igazságtalanul és elnyomóan" (Ibn Hanbal, II, 91) egy rendkívül fontos alapelvre hívta fel a figyelmet. Az 5:8 ája tanácsait betartva: „Ti, akik hisztek! Álljatok ki szilárdan Allahért, tanúként az igazságban. És ne hagyjátok, hogy az emberek iránti gyűlölet megakadályozzon benneteket abban, hogy igazságosak legyetek.", ezen a területen is példát mutatott az emberiségnek, és hangsúlyozva, hogy a zsarnokság és a jó erkölcs nem fér meg egymással, rávilágított arra, hogy a zsarnok végül is saját magának árt.

Most te jössz!

A saját viselkedésetek szempontjából értékeljétek Allah Küldötte (s.a.w.) igazságosságával kapcsolatos szavait és eseményeket!

Tolerancia

A „Világok Kegyelmeként” (21:107) elküldetett Mohammed Próféta (s.a.w.) élete az emberek iránti szeretetteljesség és tolerancia jegyében telt el. Amikor még nem kezdte el hirdetni a Kinyilatkoztatást, már akkor is ellenséges reakciókkal és gúnyolódással találkozott, de mindezek ellenére fenntartotta a rokoni kapcsolatokat, és még azoknak is megbocsátott, akik meg akarákt ölni. Megbocsátott Hindnek, aki megbízta Vahsit azzal, hogy az uhudi csatában ölje meg szeretett nagybátyját, Hamzát, és megbocsátott magának a gyilkosnak is. Mindig az ája parancsa szerint viselkedett: „És ha büntetsz, büntess olyan mértékben, mint amivel te lettél sújtva. De ha türelmes vagy– bizony, jobb azoknak, akik türelmesek.” (16:126)

Nemcsak közvetlen környezetével, hanem a távolabb állókkal is mindig jóindulattal és toleranciával viselkedett. A Követek Évében, vagyis a hidzsra 9. évében Nedzsranból egy keresztény csoport érkezett Medinába. A délutáni ima idején léptek be Allah Küldötte (s.a.w.) mecsetébe. A muszlimok már elvégezték a délutáni imát, de a keresztények számára is eljött az imádkozás ideje. A muszlimok között voltak olyanok, akik nem akarták engedni, hogy a keresztények a mecsetben imádkozzanak. Allah Küldötte (s.a.w.) azonban megparancsolta, hogy hagyják őket szabadon imádkozni (Saricam, 2003, 278).

Tudtad-e?

A tolerancia, amely Allah Küldötte (s.a.w.) példaértékű személyiségének is részét képezte, elfogadást jelent, és nem azt, hogy közömbösek vagyunk, nem törődünk semmivel, vagy fontos dolgokat hagyunk figyelmen kívül.

A toleráns viselkedés egyben alkalmat jelent a tanításra is. Ezért Allah Küldötte (s.a.w.) kihasznált minden adandó alkalmat, ha valamit meg akart tanítani az embereknek. Például egyszer egy tanulatlan sivatagi arab a mecsetben vizelt. A többiek rá akartak rontani, hogy megbüntessék, Allah Küldötte (s.a.w.) azonban megtiltotta nekik, és inkább azt mondta, hogy egy vödör vízzel mossák el a nyomokat. „Azért küldettetek, hogy könnyebbé tegyétek a dolgokat az emberek számára, nem azért, hogy nehezebbé!” – mondta a Társainak, és inkább elmagyarázta a tanulatlan sivatagi arabnak, hogy mi a helyes viselkedés (Bukhari, Vudu, 58; Edeb 80).

Allah Küldötte (s.a.w.) azt tanácsolta: „Legyetek irgalmasak, hogy ti is irgalmat nyerjetek” (Ibn Hanbal, I, 248), ezzel figyelmeztetve arra, hogy aki toleranciát vár el saját magának, annak először azzal kell kezdenie, hogy ő is toleranciát gyakorol másokkal szemben. Ez egyben figyelmeztetés azoknak is, akik kihasználják a többiek mutatta toleranciát. Ha azt gondolják, hogy a tolerancia mindig az egyik fél dolga egy kapcsolatban, azt előbb-utóbb nemkívánatos viselkedéshez vezet. Tehát a toleranciának mindig kölcsönösnek kell lennie.

Elmondhatjuk, hogy a Prófétánk (s.a.w.), akinek egyik célja a békés és nyugodt társadalom kialakítása volt, különösen hangsúlyozta a tolerancia fontosságát. Ha olyan esemény merült fel, amellyel kapcsolatban toleranciára volt szükség, azt a lehető legjobban oldotta meg, és emellett a helyes viselkedést is megtanította Társainak.

Most te jössz!

Van-e különbség aközött, ahogy ti vagytok toleránsak másokkal, és ahogy Allah Küldötte (s.a.w.) volt? Beszéljétek meg!

A fejezet összefoglalása

A Kegyes Korán hangsúlyozza Allah Küldötte (s.a.w.) ember voltát, és kijelenti, hogy a legfontosabb tulajdonság, ami a többi embertől megkülönbözteti őt az, hogy kinyilatkoztatást kapott a Mindenható Allahtól.

Allah Küldötte (s.a.w.) az emberiséghez elküldetett utolsó próféta. 23 éves küldetése során az Iszlámot tanította az embereknek, és személyes életével példát is mutatott gyakorlati megvalósítására. Feladata teljesítése közben számos nehézséggel és üldöztetéssel került szembe, de mindig határozottan és állhatatosan cselekedett.

Allah Küldötte (s.a.w.) az Iszlám megértésében és megértetésében is példaként szolgált az emberek számára. Akár az istenszolgálat végzésében, akár az emberek közötti kapcsolatok rendezésében példa volt, és azt is tanította az embereknek, hogy őt válasszák példának.

Megbízhatóságával, igazságosságával is példa volt mindenki számára, és abban is, hogy nem tett különbséget az emberek között. A legjobban használta ki az idejét, és erre Társait is intette. Mindenki véleményének tulajdonított értéket. Megtanulta és másoknak is megtanította, hogy ügyeiben Allahra hagyatkozzék, és állhatatos legyen.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Soroljatok fel olyan ájákat a Kegyes Koránból, amelyek Mohammed Próféta (s.a.w.) ember voltát hangsúlyozzák!
2. Soroljatok fel olyan ájákat a Kegyes Koránból, amelyek Mohammed Próféta (s.a.w.) próféta voltát hangsúlyozzák!
3. Allah Küldötte (s.a.w.) viselkedését milyen alapelvek jellemezték?
4. Miért kapta Allah Küldötte (s.a.w.) az al-Amin nevet?
5. Allah Küldötte (s.a.w.) milyen helyzeteket, állapotokat viselt el türelemmel a Mindenható Allah üzenetének hirdetése közben?
6. Mit mondott Allah Küldötte (s.a.w.) az idő értékéről?
7. dézzetek fel egy eseményt, melynek során Allah Küldötte (s.a.w.) tanácskozás segítségével hozott döntést!
8. Mondjatok példát Allah Küldötte (s.a.w.) kötelességtudatára!
9. Hogyan magyarázta el Allah Küldötte (s.a.w.) az emberek közötti egyenlőséget?
10. Mondjatok példát Allah Küldötte (s.a.w.) igazságosságára!
11. Miért tanácsolta azt Allah Küldötte (s.a.w.), hogy legyünk toleránsak?

Értékelő kérdések

1. Az alábbiak közül melyik alapelv NEM képezte Allah Küldötte (s.a.w.) viselkedésének alapját?

A) Alázat
B) Arrogancia
C) Igazságosság
D) Udvariasság

2. Miért kapta Allah Küldötte (s.a.w.) az al-Amin nevet?

A) Mert türelmes volt
B) Mert fontosnak tartotta a tanácskozást
C) Mert jól osztotta be az idejét
D) Mert megbízható volt

3. Melyik szúrában olvasható az időre tett eskü?

A) Iszra
B) Kevszer
C) Aszr
D) Ikhlasz

4. Az alábbiak közül melyik akadályozza meg, hogy jól osszuk be az időnket?

A) Ha előre megtervezzük a munkát.
B) Ha arra a dologra koncentrálunk, amit éppen csinálunk.
C) Ha nem tudunk nemet mondani.
D) Ha a nehezebb feladattól haladunk a könnyebb felé.

5. Mit jelent az „isztisáre”?

A) Ha minden munkát egyedül végzünk.
B) Ha bátran felvállaljuk a munkát.
C) Állhatatosnak lenni.
D) Tanácskozni, tanácsot kérni.

6. Mit jelent az Allah Küldötte (s.a.w.) által tanított tolerancia?

A) Hogy nem törődünk másokkal.
B) Hogy közömbösek vagyunk.
C) Hogy nevetünk a gondokon.
D) Hogy alkalmat adunk a helyes viselkedés megtanulására.

5. fejezet

PÉLDÁK MOHAMMED PRÓFÉTA (S.A.W.) VISELKEDÉSÉBŐL

1. Mohammed Próféta (s.a.w.), mint férj
2. Mohammed Próféta (s.a.w.), mint apa
3. Mohammed Próféta (s.a.w.), mint nagyapa
4. Mohammed Próféta (s.a.w.), mint szomszéd
5. Mohammed Próféta (s.a.w.), mint rokon
6. Mohammed Próféta (s.a.w.), mint barát

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

Ebben a fejezetben megvizsgáljuk, hogy milyen fontosságot tulajdonított Allah Küldötte (s.a.w.) az emberi kapcsolatoknak, és hogyan viselkedett ezek során. Példákat hozunk fel erre az ő életéből, és megvizsgáljuk, hogy milyen áják alapján választotta ezt a vislekedést.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megismerjük, hogy milyen ember volt Allah Küldötte (s.a.w.) a közösségben.
2. Megvizsgáljuk, hogy minek tulajdonított különleges fontosságot az emberi kapcsolatokban.
3. Felismerjük, hogy mi mindenre kell odafigyelnünk, ha az ő példáját akarjuk követni.
4. Megvizsgáljuk, hogy mindennapi életünkben vajon mi is követjük-e az ő példáját.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

1. Folyamatosan gondolkodj azon, hogy sikerült-e elérni a fejezet elején kitűzött célokat! Ha úgy gondolod, hogy egy célt nem sikerült elérned, akkor olvasd el még egyszer az azzal kapcsolatos témákat!
2. Ne érd be ezzel a könyvvel a tanulásban! A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.
3. A témával kapcsolatos multimédiás anyagok, filmek segítségével szélesítheted tanulási környezetedet.

1 Mohammed Próféta (s.a.w.), mint férj

Gondolkodjunk el!

Milyen szerepe van a nőknek az Allah megelégedése szerint élő, boldog társadalom kialakításában és fejlesztésében?

Allah Küldötte (s.a.w.) elmondása szerint a család a vallási értékeknek megfelelő, egészséges társadalom alapja. A házasságot tanácsolta, és olyan rendelkezéseket vezetett be, amelyek megkönnyítették azt, és megvédték mindkét házasfél jogait. Ő maga férjként kifogástalanul viselkedett feleségeivel, mindig tiszteletben tartotta jogaikat, soha nem volt velük udvariatlan. Ha megnézzük, hogy az Iszlám előtt, a Tudatlanság Korában milyen helyzetben voltak a nők a férfiakhoz képest, még jobban megérthetjük annak a tanácsnak az értékét, amelyet Mohammed Próféta (s.a.w.) adott az embereknek:

„A legjobb köztetek az, aki a legjobb a családjához. Ami engem illet, én vagyok a legjobb a családomhoz." (Ibn Majah, Nikah, 50)

Allah Küldötte (s.a.w.) első házasságát Hz. Khadidzsával kötötte. Amíg Hz. Khadidzsa élt, nem is házasodott meg másik nővel. Nagyon boldog házasságban éltek együtt. Hz. Khadidzsa volt az első, aki hitt benne, és minden ügyben teljes mértékben támogatta őt. Allah Küldötte (s.a.w.) is mindig nagyra értékelte, szerette és tisztelte őt.

Allah Küldötte (s.a.w.) hangsúlyozta, hogy a családi élet és a hit, az erkölcs között szoros kapcsolat van:

„A hívők közül annak a legtökéletesebb a hite, akinek a legjobb az erkölcse és kedvesen viselkedik a családtagjaival." (Ibn Hanbal, VI, 47)

Vagyis azt tanácsolja, hogy családi kapcsolatainkban a kedvesség és tapintat vezéreljen minket.

A házastársak állnak a legközelebb egymáshoz, megosztják egymással minden örömüket és bánatukat. Allah Küldötte (s.a.w.) is megosztotta örömét és bánatát feleségeivel, és nagy jelentőséget tulajdonított nekik ebben a kérdésben. Számtalanszor hangsúlyozta, hogy a férfiaknak is vannak jogaik a nők felett, és a nőknek is vannak jogaik a férfiak felett. Ahogy ez az ája is hangsúlyozza: „A feleségeitek olyanok nektek, mint a ruháitok, és ti is olyanok vagytok nekik, mint a ruháik." (2:187) a házastársak felelősek azért, hogy védelmezzék egymást, törődjenek egymással. Allah Küldötte (s.a.w.) mélyen elítélte a nőkkel szembeni kemény vagy udvariatlan viselkedést, különösen azt, ha

valaki kezet emelt egy nőre: „Hogyan üthetitek meg az asszonyaitokat, mikor aztán velük háltok este?" (Ibn Hanbal, IV, 17)

Allah Küldötte (s.a.w.) őszinte érdeklődést mutatott a feleségei rokonai iránt is, és kedvesen, bőkezűen viselkedett velük.

A feleségeinek és más családtagjainak a pihenésére és szórakozására is nagy gondot fordított. Egyszer az egyik ünnepen a mecset udvarán egy abesszin csoport táncával szórakoztatta az összegyűlteket, és amikor Hz. Aisa is nézni akarta őket, Allah Küldötte (s.a.w.) teljesítette kérését, és addig vele maradt, amíg a bemutató véget nem ért. (Muslim, Salatu'l-Ideyn, 18-19)

Amikor a Ramadán és az Áldozat Ünnepének rendezvényeire az emberek összegyűltek, Allah Küldötte (s.a.w.) elvitte a lányait és a feleségeit is, hogy ők is szórakozhassanak.

Allah Küldötte (s.a.w.) gyakran kért tanácsot a feleségeitől is. Például miután megkötötték a Hudajbija Szerződést, azt tanácsolta Társainak, hogy vágják le az áldozati állataikat, és borotválják le a hajukat. A Társak közül azonban sokaknak nem tetszettek a szerződés feltételei, és nem akarták követni a Próféta (s.a.w.) tanácsát. Allah Küldötte (s.a.w.) szomorú lett emiatt, de odament hozzá a felesége, Umm Szalama, és azt tanácsolta neki: „Allah Küldötte! Te menj csak, vágd le az áldozati állatodat, és vágasd le a hajadat, és meglátod, ők is követni fognak ebben!" Allah Küldötte (s.a.w.) megfogadta a tanácsot, és így tett, a Társai pedig valóban követték példáját. (Vakidi, II, 613)

Láthatjuk, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) soha nem tanúsított olyan viselkedést, amelyet ő maga úgy jellemzett: „kikérni a nők tanácsát, aztán pont azt ellenkezőjét tenni, mint amit tanácsolnak" (Acluni, II, 3), hanem épp ellenkezőleg, értékelte felesége szavait, és követte tanácsát. Emellett Allah Küldötte (s.a.w.) nagy gondot fordított feleségei tanítására, hogy aztán ők is tanítani tudják a többi nőt, bátorította, hogy kérdéseket tegyenek fel és tanuljanak. Mint tudjuk, Hz. Aisa sok hadíszt beszélt el a Prófétától (s.a.w.), és különösen dicsérte az anszár asszonyokat, akik a leglelkesebbek és legszorgalmasabbak voltak a tanulás kérdésében (Muslim, Hayz, 13).

2 Mohammed Próféta (s.a.w.), mint apa

Allah Küldötte (s.a.w.) különös értéket tulajdonított a gyermekeknek, és tudjuk, hogy apaként rendkívül kedves, gondoskodó és szeretetteljes volt saját gyermekeivel. Hz. Khadidzsával kötött házasságából két fiú és négy lány született. Az első fiuk neve Kaszim volt, és született még egy Abdullah nevű fiuk is. A lányai Zainab, Rukija, Umm Kulszum és Fatima voltak. Hz. Fatima kivételével minden gyermeke még Allah

Küldötte (s.a.w.) életében meghalt, egyesek még kisgyermek korukban, de a többiek is nagyon fiatalon. Hz. Fatima, aki Hz. Ali felesége volt, 6 hónappal élte túl édesapját. Ezen kívül Allah Küldötte (s.a.w.) a medinai évek alatt feleségül vette Máriát, akitől született egy Ibrahim nevű fia, ami rendkívüli örömmel töltötte el a Prófétát (s.a.w.), aki sokat foglalkozott gyermekével. Azonban a kisfiú meghalt, mielőtt még a második évét betöltötte volna. Allah Küldötte (s.a.w.), aki nagyon örült Ibrahim születésének, mélyen elszomorodott, és könnyeket ontott fia halálán. A Társai elcsodálkoztak ezen, és megkérdezték: „Hát te is sírsz, Allah Küldötte?" Ő azt felelte: „A szem könnyeket ont, a szív elszomorodik. A gyermekem iránt érzett szeretet miatt sírok. Akik nem irgalmasak, azok nem is fognak irgalmat kapni." Így magyarázta el társainak, hogy a szeretet és szomorúság könnyei nem tiltottak, és a tiltás, amit korábban hallottak tőle, a hangos jajveszékelésre és az eltúlzott érzelmi reakciókra vonatkozik (Bukhari, Cenaiz 44).

Kétségtelen, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) mélyen szerette gyermekeit, és kiemelkedő értéket tulajdonított nekik. Ha a lánya, Fatima meglátogatta, felállt, elébe ment, átölelte és megcsókolta, majd a saját helyére ültette. Ha utazásra indult, Fatimától búcsúzott el utoljára, és ha hazaért, őt látogatta meg először (Abu Davud, Tereccul, 21). Ez a szeretete azonban sosem okozta azt, hogy egyenlőtlenül bánjon gyermekeivel, vagy más bánásmódban részesítse őket, kivételezzen velük a többi muszlimmal szemben. Például egyszer Allah Küldötte (s.a.w.) szert tett némi pénzre, szeretett lánya, Hz. Fatima elment hozzá, és elmondta, hogy nagyon nehezen élnek: a férje vizet hord, ő pedig egy kézimalommal árpát őröl, amire alig van már ereje, és a keze is teljesen kisebesedett. Arra kérte apját, hogy vegyen nekik egy szolgálót, aki segítségükre lesz a munkában. Allah Küldötte (s.a.w.) azonban azt mondta: „Amíg a Szuffa népe éhezik, nem teljesíthetem azt, amit kérsz, minden pénzt az ő szükségleteikre fordítok!", így magyarázva el, hogy még oly mélyen szeretett lányával sem kivételezhet a többi muszlimmal szemben (Ibn Hanbal, 838, lásd még: Fezailu Ashabi'n-Nebi, 9).

Apaként Allah Küldötte (s.a.w.) a muszlimok közösségének is azt tanácsolta, hogy azokat az elveket kövessék, amelyeket ő is megvalósított saját életében:

„Egyetlen apa sem adhat szebb ajándékot a gyermekének, mint a jó nevelés." (Hakim, IV, 26)

Ezekkel a szavaival emlékeztetett az apák gyermekük iránti legfontosabb felelősségére. Hiszen a gyermekek egyik legfontosabb joga a szüleiktől az, hogy jól neveljék őket.

Allah Küldötte (s.a.w.) egyik nevelési módszere az volt, hogy különböző cselekedeteket hasonlított egymáshoz, rangsorolta őket, és így segített az embereknek választani köztük. Ilyen rangsorolást, összevetést fejez ki az a mondása: „Ha valaki jól neveli a gyermekét, az jobb, mintha egy mérő búzát adna adományba" (Tirmidhi, Birr, 33). Ezzel is azt hangsúlyozta, hogy a gyermekek megfelelő nevelése a szülők egyik legfontosabb feladata.

Most te jössz!

Mondjatok példát arra, hogy hogyan viselkedett Allah Küldötte (s.a.w.) a gyerekekkel!

3 Mohammed Próféta (s.a.w.), mint nagyapa

Allah Küldötte (s.a.w.) több gyermeke még nagyon fiatalon meghalt, de később a gyermekek iránti szeretetét unokái, Umame, Hasszán és Husszein iránt is kimutathatta. Minden gyermek iránt mély szeretetet és kedvességet tanúsított, és mindenki számára példát mutatott abban, ahogy a gyermekekkel viselkedett, és kimutatta irántuk érzett szeretetét. Amikor egy sivatagi arab látta, hogy a Próféta (s.a.w.) mennyire szereti, megöleli és megcsókolja a gyerekeket, meglepődve kérdezte: „Ti meg szoktátok csókolni a gyerekeket? Mi ugyan soha meg nem csókoljuk őket!" Allah Küldötte (s.a.w.) azt felelte: „Mit tehetnék én, ha Allah kivette a kedvességet a szívedből?" (Bukhari, Edeb, 18)

Allah Küldötte (s.a.w.) mindig próbálta teljesíteni a gyerekek kéréseit, szórakoztatta őket, ölbe vette az unokáit, és úgy vitte őket a mecsetbe, még ima közben is ügyelt rájuk, ezt a lányunokája, Zainab lánya, Umame beszélte el. Ez azért különösen fontos, mert az Iszlám előtti időkben a leánygyermekeket teljesen értéktelennek tartották. Allah Küldötte (s.a.w.) kijavította ezt a hamis hiedelmet is, ő maga soha nem tett különbséget a fiú- és leánygyermekek között, egyformán értékesnek tartotta őket. Olyannyira, hogy még azt is mondta: „Ha bármelyiket is többre tartanám, a leánygyermekeket tartanám többre." (Hakim, II, 284). Manapság, ha Allah Küldötte (s.a.w.) unokáit említjük, mindenkinek csak Hasszán és Husszein jut eszébe. Pedig Allah Küldötte (s.a.w.) soha nem tartotta náluk kevesebbre Umame nevű leányunokáját, ugyanolyan törődéssel és szeretettel fordult

felé, ezzel is példát mutatva közösségének. Unokáit a keblére szorítva így fohászkodott értük: „Allah, én szeretem őket, szeresd hát őket Te is!" (Bukhari, Edeb 21) Így mutatta ki egyértelműen mély szeretetét az unokái iránt, megsimogatta fejüket, megölelte, megcsókolta őket. Egyes társadalmakban a hagyományok olyan mélyen gyökereznek, hogy szégyellnivalónak tartják a gyermekek iránti szeretet kimutatását, vagy azt, hogy megöleljék őket, megsimogassák a fejüket. Pedig a gyerekek a felnőttektől tanulják meg, hogy milyen szeretni és szeretve lenni, és ennek hiányában fejlődésük nagyon komoly hiányt szenved. Allah Küldötte (s.a.w.) abban is példaként szolgált, hogy a gyerekek iránti szeretetét és törődését nyíltan kimutatta, és ezt tanácsolta közösségének is. Ezen kívül a Próféta (s.a.w.) ugyanúgy beszélt és tréfálkozott a gyerekekkel, mint a felnőttekkel, elfogadta és értékesnek tartotta személyiségüket.

4 Mohammed Próféta (s.a.w.), mint szomszéd

Gondolkodjunk el!

Mi lehet az oka annak, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) ilyen nagy fontosságot tulajdonított a szomszédi kapcsolatnak?

Allah Küldötte (s.a.w.) mindig az udvariasság és jó viszony szabályai szerint viselkedett szomszédaival. Azt tanácsolta Társainak is, hogy a szomszédi kapcsolatokban tartsák szem előtt egymás jogait, segítsék, és semmivel se zavarják egymást.

A jószomszédi kapcsolatok kiépítését tanácsa szerint a legközelebbi szomszédokkal kell elkezdeni.

Hz. Aisa megkérdezte: „Két szomszédom van, melyiknek adjak közülük ajándékot?" Allah Küldötte (s.a.w.) azt felelte: „Amelyiknek a kapuja közelebb van hozzád!" (Bukhari, Edeb, 32)

A szomszédság egy olyan fontos kapcsolat, amelyben az emberek gyakran közelebb állnak egymáshoz, mint egyes családtagok. Allah Küldötte (s.a.w.) is hangsúlyozta ennek a kapcsolatnak a fontosságát. Egy alkalommal háromszor ismételte el: „Allahra, nem lehet hívő az ilyen ember!" Mikor a Társai megkérdezték, hogy kire gondol, azt felelte: „Akinek a rosszindulatától és jogtalanságától a szomszédai nincsenek biztonságban!" (Bukhari, Edeb, 29), ezzel is hangsúlyozva a téma fontosságát és komolyságát.

El kell gondolkodnunk azon a kijelentésén, hogy az ilyen ember nem lehet hívő. Ez azt jelenti, hogy ez a téma szoros kapcsolatban áll a hittel, és a jó hívővé váláshoz a jó szomszéddá váláson keresztül vezet az út. Aki hívőnek tartja magát, annak ügyelnie kell a jószomszédi kapcsolatokra is.

Mohammed Próféta (s.a.w.) így írta le a „muflisz" néven nevezett embert: „Van olyan ember, aki az Utolsó Napon úgy áll majd Allah elé, hogy ugyan imádkozott, böjtölt, megadta a zakátot, de ugyanakkor egyeseknek rossz szavakat mondott, másokat rágalmazott, felélte mások vagyonát, kiontotta mások vérét. Az ilyen ember jutalmát, amit a jótetteivel szerzett, szét fogják osztani azok között, akiknek ebben a világban kárt okozott, és ha nem elegendő a jutalma, akkor átadják neki azoknak a bűnét, akiket bántott, és ezért a mások bűnei miatt fog a Tűzbe kerülni." (Muslim, Birr, 59). Azt is tudjuk, hogy a szomszédokkal való viszonynak is fontos szerepe van ebben, ezért mondta Allah Küldötte (s.a.w.): „Aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az nem árt a szomszédjának." (Bukhari, Edeb, 31)

Kutassunk – tanuljunk!

A szomszédi kapcsolatról szóló hadíszból még milyen alapelveket tudtok levezetni?

5 Mohammed Próféta (s.a.w.), mint rokon

Allah Küldötte (s.a.w.) nagy értéket tulajdonított a rokoni kapcsolatoknak is. Mint tudjuk, már nagyon fiatal korában árva lett, de a rokonai – a nagyapja és a nagybátyja – nem éreztették vele ezt az állapotot, és saját gyermekükként nevelték őt. Ő pedig nagyon is tudatában volt ennek, és hálás volt érte. Mindig szeretetteljesen és a legnagyobb tisztelettel viseltetett irántuk.

Tudtad-e?

Allah Küldötte (s.a.w.) felnőttkorában befogadta nagybátyja fiát, Hz. Alit, ahogy gyerekkorában a nagybátyja is befogadta őt. Nagy gondot fordított Ali nevelésére, és a lányát, Fatimát is hozzáadta feleségül.

A Kegyes Korán azt mondja: „Bizony, Allah igazságosságot parancsol, jótetteket, és hogy adjatok a rokonoknak, és megtiltja az erkölcstelenséget, és a helytelent, és a zsarnokságot. Int benneteket, hogy megemlékezhessetek." (16:90) Allah Küldötte (s.a.w.) is ennek az alapelvnek megfelelően viselkedett, és példát mutatott az embereknek.

Azt, hogy mennyire fontosnak tartotta a vérrokonsági kapcsolatot (szila-i rahim) ebből a hadíszból is láthatjuk:

„Aki azt akarja, hogy bőséges ellátása és hosszú élete legyen, erősítse meg a rokoni kapcsolatokat!” (Bukhari, Edeb, 12)

Egy másik hadíszban pedig azt mondta: „Nem azok erősítik meg igazán a rokoni kapcsolatokat, akik megtartják a kapcsolatot, ha a rokonaik is megtartják velük. Azok erősítik meg igazán a rokoni kapcsolatokat, akik akkor is fenntartják a kapcsolatot, ha a rokonaik meg akarják szakítani.” (Bukhari, Edeb, 15) Vagyis a lényeg az, hogy látogassuk azokat, akik nem látogatnak minket, és adjunk azoknak, akik nem adnak nekünk. Minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk, hogy a rokoni kapcsolataink ne szakadjanak meg.

A jót könnyű jóval viszonozni, az már sokkal nehezebb, hogy azokhoz is jók legyünk, akik rosszak hozzánk. De ilyenkor arra kell gondolnunk, hogy Allah előtt felelősek vagyunk a rokoni kapcsolatainkért, és még ha nehéz is, fenn kell tartanunk azokat, még akkor is, ha csak mi törekszünk erre, a rokonaink nem. Hiszen Allah előtt mindenki csak a saját cselekedeteiért felelős. Allah Küldötte (s.a.w.) tanításai és példája ebben a témában is azt mutatják, hogy minden helyzetben és minden körülmények között a jóra kell törekednünk.

Ezzel a hadísszal: „Tanuljátok meg az idősebbektől, hogy hogyan lehet megerősíteni a rokonsági kapcsolatokat. Mert a rokoni kapcsolatok megerősítése szeretetet eredményez a rokonok között, gyarapodást eredményez a vagyonban, és áldást az életben” (Tirmidhi, Birr 49) Allah Küldötte (s.a.w.) a rokoni kapcsolatok értékét és fenntartásuk fontosságát hangsúlyozta.

Most te jössz!

Mit gondoltok arról, hogy napjainkban meggyengültek a rokoni kapcsolatok?

6 Mohammed Próféta (s.a.w.), mint barát

Allah Küldötte (s.a.w.) szeretettel és kedvességgel fektette le a barátság és az emberek közötti kapcsolat alapjait, és nagy fontosságot tulajdonított ezek megerősítésének. Erre utal a Kegyes Korán is: „Bizony, eljött hozzátok egy Küldött saját magatok közül. Elszomorító és nehéz neki, amit elszenvedtek, törődik veletek, a hívőkhöz kedves és irgalmas.” (9:128)

Már prófétai küldetésének kezdete előtt is mélyen tiszteletben tartotta azok jogait, akikkel elsősorban a kereskedés révén kapcsolatba került, és mindenki nagyon jó barátnak tartotta őt. (Ibnu'l-Esir, Üsdülgabe, II, 317)

A Prófétánk (s.a.w.), mint minden kapcsolatában, a barátságban is tökéletes udvariassággal és előzékenységgel viselkedett. Felkereste barátait, érdeklődött a hogylétükről, elfogadta a meghívásukat, ha meghívták őt, elfogadta az ajándékaikat. Próbálta meg-tudni, hogy mire van szükségük a barátainak, és próbált ebben segítségükre lenni. Szeretetteljes volt, mindenki tökéletes barátként ismerte. Minden helyzetben a barátai mellett állt. Ezért a barátai is mindig kiálltak mellette, például Hz. Abu Bakr is támogatta őt vagyonával és életével még a legnehezebb helyzetekben is.

Számtalan témában kikérte barátai véleményét és tanácsát, és ha a tanácsuk jónak bizonyult, hallgatott is rá.

Az Árok Csatája előtt elfogadta Szelman Fáriszi tanácsát, aki azt javasolta, hogy ássanak árkot Medina körül a város védelmében, és eszerint is cselekedtek. És még számtalan hasonló példát felsorolhatnánk. Azt is ki kell emelnünk, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) a legőszintébb baráti kapcsolatot ápolta barátaival. Azt is hangsúlyozta, hogy a barátság nagyon fontos jellemformáló kapcsolat, ezért az embernek gondosan kell kell megválogatnia barátait.

Gondolkodjunk el!

Hasonlítsátok össze a saját baráti kapcsolataitokat a Prófétáéval (s.a.w.)!

A fejezet összefoglalása

Szeretett Prófétánk szerint a család az Allah megelégedését elnyerő élet, a boldog társadalom és az egészséges generációk felnevelésének alapja.

A házasságot tanácsolta, és olyan rendelkezéseket vezetett be, amelyek megkönnyítették azt, és megvédték mindkét házasfél jogait. Ő maga férjként kifogástalanul viselkedett feleségeivel, mindig tiszteletben tartotta jogaikat, soha nem volt velük udvariatlan.

Hz. Khadidzsával kötött házasságából két fiú és négy lány született. Az első fiuk neve Kaszim volt, és született még egy Abdullah nevű fiuk is. A lányai Zainab, Rukija, Umm Kulszum és Fatima voltak. Hz. Fatima kivételével minden gyermeke még Allah Küldötte (s.a.w.) életében meghalt, egyesek még kisgyermek korukban, de a többiek is nagyon fiatalon. Hz. Fatima, aki Hz. Ali felesége volt, 6 hónappal élte túl édesapját. Ezen kívül Allah Küldötte (s.a.w.) a medinai évek alatt feleségül vette Máriát, akitől született egy Ibrahim nevű fia, aki még kétéves kora előtt meghalt.

Kétségtelen, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) mélyen szerette gyermekeit, és kiemelkedő értéket tulajdonított nekik. Ha a lánya, Fatima meglátogatta, felállt, elébe ment, átölelte és megcsókolta, majd a saját helyére ültette. Ez a szeretete azonban sosem okozta azt, hogy egyenlőtlenül bánjon gyermekeivel, vagy más bánásmódban részesítse őket, kivételezzen velük a többi muszlimmal szemben.

Allah Küldötte (s.a.w.) több gyermeke még nagyon fiatalon meghalt, de később a gyermekek iránti szeretetét unokái, Umame, Hasszán és Husszein iránt is kimutathatta. Minden gyermek iránt mély szeretetet és kedvességet tanúsított, és mindenki számára példát mutatott abban, ahogy a gyermekekkel viselkedett, és kimutatta irántuk érzett szeretetét.

Allah Küldötte (s.a.w.) mindig az udvariasság és jó viszony szabályai szerint viselkedett szomszédaival. Azt tanácsolta Társainak is, hogy a szomszédi kapcsolatokban tartsák szem előtt egymás jogait, segítsék, és semmivel se zavarják egymást.

Allah Küldötte (s.a.w.) nagy értéket tulajdonított a rokoni kapcsolatoknak is. Mint tudjuk, már nagyon fiatal korában árva lett, de a rokonai – a nagyapja és a nagybátyja – nem éreztették vele ezt az állapotot, és saját gyermekükként nevelték őt. Ő pedig nagyon is tudatában volt ennek, és hálás volt érte. Mindig szeretetteljesen és a legnagyobb tisztelettel viseltetett irántuk.

Allah Küldötte (s.a.w.) próbálta megtudni, hogy mire van szükségük a barátainak, és próbált ebben segítségükre lenni. Szeretetteljes volt, mindenki tökéletes barátként ismerte. Minden helyzetben a barátai mellett állt, ezért a barátai is mindig kiálltak mellette.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Mutassátok be példákkal, hogy milyen férj volt Mohammed Próféta (s.a.w.)!
2. Mondjátok el, hogyan viselkedett Allah Küldötte (s.a.w.) a lányaival és lányunokájával!
3. Melyik rokonai vették magukhoz a Prófétát (s.a.w.) a szülei halála után?
4. Miért tulajdonított nagy jelentőséget Allah Küldötte (s.a.w.) a jószomszédi kapcslatnak? Mondjatok ezzel kapcsolatban ájákat és hadíszokat!
5. Ki volt Mohammed Próféta (s.a.w.) legközelebbi barátja?

Értékelő kérdések

1. Az alábbiak közül ki NEM tartozott Allah Küldötte (s.a.w.) lányai közé?

A) Rukija B) Umm Kulszum

C) Mária D) Fatima

2. Melyik unokája volt az, akit Allah Küldötte (s.a.w.) magával vitt a mecsetbe az imára, és aki ima közben a hátára mászott?

A) Umame B) Hasszán

C) Husszein D) Zainab

3. Ki az a barátja, aki Allah Küldötte (s.a.w.) mellett volt a hidzsra során, amit a Kegyes Korán is megemlít?

A) Hz. Oszmán B) Hz. Ali

C) Hz. Omár D) Hz. Abu Bakr

4. Ki volt Allah Küldötte (s.a.w.) Ibrahim nevű fiának édesanyja?

A) Hz. Khadidzsa B) Mária

C) Hz. Aisa D) Umm Szalama

6. FEJEZET

MOHAMMED PRÓFÉTA (S.A.W.), MINT TANÍTÓ

1. Tanítóként küldetett el
2. Fontosnak tartotta az írás-olvasást
3. A nők tanításának fontossága
4. A tanítás és nevelés alapelvei

MIRŐL LESZ SZÓ EBBEN A FEJEZETBEN ?

Ebben a fejezetben megvizsgáljuk, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.), aki tanítóként küldetett el, milyen fontosságot tulajdonított a tudásnak, tanulásnak és tanításnak, és mi mindenre ügyelt tanítói feladata teljesítése közben.

TANULÁSI CÉLOK

A fejezet végére a következő célokat szeretnénk elérni:

1. Megértjük, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) miért jellemezte saját magát tanítóként.
2. Példákat hozunk fel Allah Küldötte (s.a.w.) életéből és szavaiból arra, hogy mekkora fontosságot tulajdonított a tanulásnak és tanításnak.
3. Megértjük, hogy a napjainkban sokak által alkalmazott téves gyakorlat abból származik, hogy félreértik és nem ismerik eléggé Allah Küldöttét (s.a.w.).
4. Megvizsgáljuk, hogy milyen alapelveket tartott fontosnak Allah Küldötte (s.a.w.) a tanulás és tanítás során.

MIKÖZBEN A FEJEZETET OLVASOD

Bu üniteyi çalışırken;

1. Folyamatosan gondolkodj azon, hogy sikerült-e elérni a fejezet elején kitűzött célokat! Ha úgy gondolod, hogy egy célt nem sikerült elérned, akkor olvasd el még egyszer az azzal kapcsolatos témákat!
2. Ne érd be ezzel a könyvvel a tanulásban! A könyv végén felsorolt források segítségével tovább szélesítheted tudásodat.
3. A témával kapcsolatos multimédiás anyagok, filmek segítségével szélesítheted tanulási környezetedet.

1 Mohammed Próféta (s.a.w.), mint férj

Gondolkodjunk el!

Gondolkodjunk el azon, hogy mit jelenthet Allah Küldötte (s.a.w.) mondása: „Tanítóként küldettem el." (Ibn Hanbal, III, 328)

A tanulási-tanítási folyamat legfontosabb eleme a tanító. A Kegyes Korán is az emberiséghez elküldetett vezetőként és tanítókét mutatja be a Prófétát (s.a.w.):

„Ő az, Aki elküldött az írástudatlanok közé egy Küldöttet saját maguk közül, aki az Ő áját hirdeti nekik, megtisztítja őket, és megtanítja nekik a Könyvet, és a bölcsességet…" (62:2)

Alapvetően Allah üzenetének hirdetése tanító-nevelő munka volt Allah Küldötte (s.a.w.) számára. Hiszen azzal bízatott meg, hogy Allah parancsait megtanítsa az embereknek:

„És nem küldtünk másként, mint az egész emberiséghez, örömhír hozójaként, és figyelmeztetőként." (34:28) Az ája szerint a figyelmeztetés és az örömhír átadása is olyan témák, amelyek Allah Küldötte (s.a.w.) tanítói feladatkörébe tartoztak.

Más áják is hangsúlyozzák Allah Küldötte (s.a.w.) prófétai feladatait:

„Hát van-e a Küldöttnek más felelőssége, mint a nyilvánvaló átadás?" (16:35)

„hát nem azért küldtünk téged, hogy őriző legyél felettük. A te felelősséged csak az üzenet átadása." (42:48)

A 3:164 ája pedig azt hangsúlyozza, hogy a tanítottak szempontjából milyen fontos egy, Allah Küldöttéhez (s.a.w.) hasonló tanító szerepe:

„Bizony, Allah nagy kegyet mutatott a hívők iránt, amikor elküldött hozzájuk egy Küldöttet saját maguk közül, aki az Ő áját olvassa nekik, és megtisztítja őket, és megtanítja nekik a Könyvet, és a bölcsességet…"

Mohammed Próféta (s.a.w.) rendkívül nagy jelentőséget tulajdonított a tudásnak, nevelésnek, tanításnak. Azt tanította, hogy a tudás fontos érték. Több ája hangsúlyozza annak fontosságát, hogy akiknek nincs tudásuk, azok ne nyilvánítsanak véleményt egy témáról (2:78, 6:11-148, 10:36, 49:12, 51:10, 53:23). Allah Küldötte (s.a.w.) idején az emberek érdeklődése megnőtt a tudás és a tanulás iránt, ő maga is azt tanácsolta nekik, hogy vagy tanulók legyenek, vagy tanítók, mert ezen kívül nincs más kívánatos állapot. A hidzsrát követően Allah Küldötte (s.a.w.) egyik legelső és legfontosabb dolga az volt, hogy felépítse a medinai mecsetet, amely a tanulás és tanítás helyszínéül is szolgált. Olyan központtá tette ezt, ahol egész nap folyt az oktatás.

Allah Küldötte (s.a.w.) az oktatással kapcsolatban több alapelvet is lefektetett, és többféle oktatási módszert is használt, ezekkel a továbbiakban foglalkozunk részletesebben.

Gondolkodjunk el!

Miért volt Allah Küldötte (s.a.w.) első dolga Medinában, hogy a tanítás-tanulás céljára mecsetet építsen?

2 Fontosnak tartotta az írás-olvasást

A tanítás és oktatás folyamatában Allah Küldötte (s.a.w.) különleges fontosságot tulajdonított az írás-olvasásnak. Abban a korban és környezetben igencsak korlátozott volt az írni-olvasni tudók száma, viszont nagyon fontos volt a tanított témák írásban történő megőrzése. Az Iszlám előtti Arábiában nagyon keveset használták az írást. Mekkában, amely az akkori idők egyik legfontosabb központja volt, mindössze 15-20 férfi tudott írni-olvasni. A nők közül még kevesebben voltak, bár Hz. Omár lányát, Hafszát egy rokona, Sifa megtanította írni-olvasni (Ibn Hanbal, VI, 372). Mint tudjuk, Hz. Hafsza később Allah Küldötte (s.a.w.) felesége lett, és ő maga is tanította a többi nőt. Számos, napjainkig fennmaradt hadíszt is elbeszélt.

Kutassunk – tanuljunk!

Allah Küldötte (s.a.w.) idején kik voltak még azok a nők, akik oktatásban részesültek?

Allah Küldötte (s.a.w.) Mekkában az egyik Társa, Erkam házában egy oktatási központot hozott létre. Itt olvasták a Korán ájáit, tanulták és tanították az Iszlámmal kapcsolatos tudást, és a gyakorlatban is megvalósították azt. A hidzsra előtt Allah Küldötte (s.a.w.) vagy találkozott a medinai muszlimokkal, és így tanította őket, vagy pedig tanítót küldött el hozzájuk. A hidzsra után pedig első dolga volt, hogy a medinai mecset felépítése során egy külön részt alakítson ki, ahol az oktatás folyt: ezt ismerjük Szuffa, vagy Pad néven. Muhammad Hamidullah szavaival élve, a Szuffa lett az Iszlám világ első egyeteme. (Hamidullah, 1993, 768) Szeretett Prófétánk (s.a.w.) saját maga is tanította itt a muszlimokat. A Szuffában nevelt muszlimok pedig az egész Arab-félszigeten szétterjedve tovább tanították az embereket és hirdették az Iszlámot.

Tudtad-e?

Allah Küldötte (s.a.w.) a tanításban a hitetleneknek is hasznát vette, nem látott abban semmi kivetnivalót, hogy ők tanítsák írni-olvasni a muszlimokat. A badri csatában fogságba esett ellenséges harcosokat azért cserébe engedték szabadon, hogy 10-10 muszlim fiatalt megtanítsanak írni-olvasni. (Ibn Sad, 14-17)

Az, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) erre a szolgálatra még a hitetleneket is igénybe vette, szintén azt bizonyítja, hogy mekkora fontosságot tulajdonított a dolognak. Pedig a hitetlen tanárok közül volt, aki nagyon szigorúan viselkedett a tanított gyerekekkel, ahogy egyikük apja mondta: „rajtuk állt bosszút Badrért" (Ibn Hanbal, I, 247).

Mindebből megérthetjük, milyen fontosnak tartotta Allah Küldötte (s.a.w.) az írást. Leíratta a Kegyes Korán ájáit, Medina első népszámlálását írásba foglalták, minden szerződést, beleértve Medina alkotmányát is, írásba foglaltak. Az állami bevételek írásban történő rögzítése mellett a harcokban részt vevő harcosok járandóságát is felírták.

A Prófétánk (s.a.w.) egy tudatlanságban létrejött és tudatlanságban élő társadalomhoz küldetett el. Egy ilyen társadalom tagjait tanította, nevelte, és egy teljesen új közösséget hozott létre belőlük. E nehéz munka során az emberek tudás, tanulás, nevelés felé való irányításában a Kegyes Korán tanítását helyezte a középpontba. Hiszen a Kegyes Korán különbséget tett azon között, akik tudnak, és azok között, akik nem tudnak.

A Korán több ájája is foglalkozik ezzel a témával:

„Mondd: „Vajon egyenlők-e azok, akik tudnak, azokkal, akik nem tudnak?" (39:9)

„És mondd: „Uram! Gyarapíts engem a tudásban!" (20:114)

„Kérdezzétek hát meg az Emlékeztető népét, ha nem tudjátok." (16:43)

A történelem során elküldött összes próféta így cselekedett. Hiszen a próféták azok, akik a helyes útra vezetik az embereket, megtanítják és példás életükkel bemutatják azokat a viselkedésformákat, amelyek segítségével a Mindenható Allah megelégedését

elnyerhetik.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt is tudtunkra adta, hogy a tudósok a próféták örökösei:

„A tudósok olyanok, mint a csillagok az égen. Ahogy a csillagok megmutatják az utat az éjszakában, úgy mutatnak ők utat ebben a világban." (Bukhari, 3/30; Tirmidhi, 3/19)

Cennetü'l-Baki

3 A nők tanításának fontossága

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „A tudás tanulása kötelező minden muszlimnak, férfinak és nőnek egyaránt" (Ibn Majah, Mukaddime, 17), ezzel is hangsúlyozva, hogy egy muszlimnak, akár férfi legyen, akár nő, tanulnia kell, tanult és tájékozott emberré kell válnia.

A család az első intézmény, amely a nevelés és tanítás alapjait lefekteti. Az, hogy a családi körben való oktatás, nevelés mennyire fontos, akkor válik nyilvánvalóvá, amikor megkezdődik a kisgyermekek intézményesített nevelése, vagyis bekerülnek az iskolába. A gyermek viselkedéséből és szavaiból kiderül, hogy milyen nevelést kapott családi környezetben.

Mivel a család megélhetését általában az apa biztosítja, a gyermekek nevelése nagyobb mértékben az anyára hárul. Amilyen jó nevelést kapott egy anya, annyira kapnak jó nevelést a gyermekei is, fiúk és lányok egyaránt.

Vannak azonban olyan kérdések, amelyekre az apának és az anyának egyaránt nagy figyelmet kell fordítania. A szülőknek úgy kell nevelniük a gyermekeiket, hogy ebben a világban és a következőben is boldog életet élhessenek. Aki értékesnek és fontosnak tartja gyermekeit, az úgy neveli őket, és olyan tudást ad át nekik, hogy minél nemesebb, minél értékesebb személyiséggel rendelkezzenek.

Tudtad-e?

Allah Küldötte (s.a.w.) a nők oktatásában is példát mutatott. A kor körülményeinek megfelelően volt, hogy ő tanította őket, és volt, hogy a feleségein keresztül, és azt tanácsolta a férfiaknak is, hogy amit ők megtanulnak, azt tanítsák meg otthon a házuk népének is.

Egyes forrásokban olvashatjuk, hogy a medinai mecsetnek volt a nők számára elkülönített része is. Itt végezték az istenszolgálatukat, és itt tanultak a Prófétától (s.a.w.), vagy a feleségeitől, elsősorban Hz. Aisától és Umm Szalamától. Bukhari elbeszélése szerint Allah Küldötte (s.a.w.) minden héten elkülönített egy napot, amikor csak a nőket tanította, és megválaszolta kérdéseiket (Bukhari, Ilim, 87). Abban a korban a nők is nagyon vágytak arra, hogy tanulhassanak. Az ő tudásvágyuk és Allah Küldötte (s.a.w.) tanítása pedig csodálatos eredményt hozott. A nőket nem csak nők taníthatják, Allah Küldötte (s.a.w.) Társai tudták, hogy ő milyen fontosnak tartja ezt a kérdést, így különös gondot fordítottak lányaik tanítására, nevelésére. Ilyen módon alapozta meg Allah Küldötte (s.a.w.) a nők oktatását egy olyan korban és társadalomban, amely előtte semmire nem becsülte a nőket. Ezért ebben a kérdésben mindannyiunknak közösen kell dolgoznunk, amíg a mi társadalmunkban sem marad a legkisebb nyoma sem a tudatlanság hagyományainak.

Most te jössz!

Szerinted a történelem során milyen vélemények alakultak ki a nők oktatásáról? Szerinted mit lehetne még tenni a nők magasabb szintű oktatásának érdekében?

4 A tanítás és tanulás alapelvei

Tanítóként, nevelőként elküldetett Prófétánk (s.a.w.) személyiségében példát láthatunk arra, hogy hogyan kell viselkednie, hogyan kell beszélnie, milyen gondolkodásmóddal, erkölccsel kell rendelkeznie egy olyan vezetőnek, kalauznak, aki a helyes utat akarja megmutatni az embereknek. A Kegyes Korán így fejezi ki azt, hogy ő minden tekintetben, minden tulajdonságával példaként szolgál számunkra:

„Bizony, Allah Küldöttében szép példaképetek van, azoknak, akik reménykednek Allahban és az Utolsó Napban, és sokat megemlékeznek Allahról.” (33:21)

Gondolkodjunk el!

Allah Küldötte (s.a.w.) mely tulajdonságai a legfontosabbak tanítói-nevelői szerepe szempontjából?

Allah Küldötte (s.a.w.) megtanította a vallást, és maga is megélte azt, saját példájával bemutatva az embereknek. Ebből is megérthetjük, hogy egy tanítónak mindig gyakorolnia is kell azt, amit tanít. Erre a Kegyes Korán is felszólít minket: „Ti, akik hisztek! Miért mondjátok azt, amit nem tesztek?" (61:2)

A Kegyes Koránban vannak olyan felszólítások, amelyek a Prófétát (s.a.w.) szólítják meg, de rajta keresztül szólnak mindenkihez, aki benne hisz, és bizonyos viselkedésformákat, tulajdonságokat kötnek a lelkükre. Ilyenek például a következő áják:

„Hívj Urad útjára bölcsességgel és szép beszéddel, és vitázz velük a legjobb módon. Bizony, Urad tudja a legjobban, hogy ki tévelyedett el az Ő útjáról, és Ő tudja legjobban, hogy kik a vezetettek." (16:125)

„Allah kegyelme miatt bántál velük kedvesen. Ha durva lettél volna, vagy keményszívű, bizony, eltávolodtak volna mellőled. Ezért bocsáss meg nekik, és kérj bocsánatot a számukra, és tanácskozz velük az ügyekben." (3:159)

„A jótett és a rossztett nem egyenlő. Tartsd távol a rosszat azzal, ami jobb, és íme! Az, aki között és közted ellenségesség volt, olyan lesz, mintha bizalmas barát lenne." (41:34)

A fenti példákban említett tanácsok képezik Allah Küldötte (s.a.w.) tanítási-nevelési módszerének alapelveit. Ezeket az alapelveket az alábbiak szerint foglalhatnánk össze:

- Mint az élet minden területén, Allah Küldötte (s.a.w.) a tanítás-nevelés során is igyekezett könnyebbé tenni az emberek dolgát, nem pedig megnehezíteni. A túl nehéz dolgok ellenérzést válthatnak ki az ember lelkében, ezért tanácsos inkább a könnyebbséget választani.
- Jó híreket mondott az embereknek, és nem elriasztotta őket. Szeretettel tanított, és a szeretetet tanította. „Allahra esküszöm, Aki a lelkemet a kezében tartja, nem léphettek a Kertbe, amíg nem hisztek. És nem vagytok hívők, amíg nem szeretitek egymást" – mondta Társainak, ezzel is hangsúlyozva, hogy a szeretet a hit egyik jellemzője. (Muslim, Iman 71-72)
- Nem haragos és kemény szavakkal tanított, és akik elveszítették a türelmüket tanítás közben, azokat így intette: „Aki megharagszik, az hallgasson!" (Ibn Hanbal, I, 239), ezzel utalva arra, hogy ügyelnünk kell rá, nehogy haragunkban megsértsük az embereket, és elvegyük a kedvüket a tanulástól. Egy Társa azt mondta róla: „Soha nem láttam tanítót, aki szebben és jobban tanított volna, mint Allah Küldötte (s.a.w.). Soha nem kicsinyelt le engem, nem ütött meg és nem szidott meg." (Ibn Hanbal, V, 447-448)

- Szem előtt tartotta a személyes sajátosságokat, különbségeket, és úgy tanított, hogy mindenki számára kiválasztotta a legmegfelelőbb szavakat és megközelítést. Ugyanazt a témát más szavakkal tanította meg a különböző embereknek, és elmondta, mindenkinek az ereje és képességei szerint származik haszna a tanításból.
- Előfordult, hogy hosszasan magyarázott valamit, de az is, hogy csak röviden megmutatta.
- Bátorította Társait, hogy tegyenek fel kérdéseket, a kérdések feltevőit, a megválaszolóit és a válaszok továbbadóit is dicsérte.
- Figyelemfelhívó kérdésekkel keltette fel az érdeklődést a megtanítani kívánt téma iránt, és az után mondta el, amit meg akart tanítani.
- Amíg tanítványai meg nem tanulták az egyik témát, nem kezdett másikba.
- A tanításban mindig a könnyű témától a nehezebb, az egyszerűtől az összetett felé haladt.
- Ha nem látta elegendőnek, hogy egyszer elmondjon valamit, megismételte.

Általánosságban véve minden oktatási rendszerben ezeket az alapelveket kell szem előtt tartanunk, amelyeket a Prófétánk (s.a.w.) tanított meg nekünk.

Kutassunk – tanuljunk!

Milyen tanítási-nevelési alapelvei voltak még Mohammed Prófétának (s.a.w.)?

A fejezet összefoglalása

Mohammed Próféta (s.a.w.) rendkívül nagy jelentőséget tulajdonított a tudásnak, nevelésnek, tanításnak. Azt tanította, hogy a tudás fontos érték. A tanítás és oktatás folyamatában Allah Küldötte (s.a.w.) különleges fontosságot tulajdonított az írás-olvasásnak. Saját korának helyzetét és szükségleteit szem előtt tartva, rendkívül fontos témának tartotta, amelyet semmiképpen nem szabad elhanyagolni.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „A tudás tanulása kötelező minden muszlimnak, férfinak és nőnek egyaránt”, ezzel is hangsúlyozva, hogy attól függetlenül, hogy férfiról vagy nőről van szó, a tanulás az ember emberi voltából fakadó szükséglete. Allah Küldötte (s.a.w.) a nők oktatásában is példát mutatott. A kor körülményeinek megfelelően volt, hogy ő tanította őket, és volt, hogy a feleségein keresztül, és azt

tanácsolta a férfiaknak is, hogy amit ők megtanulnak, azt tanítsák meg otthon a házuk népének is.

Tanítóként, nevelőként elküldetett Prófétánk (s.a.w.) személyiségében példát láthatunk arra, hogy hogyan kell viselkednie, hogyan kell beszélnie, milyen gondolkodásmóddal, erkölccsel kell rendelkeznie egy olyan vezetőnek, kalauznak, aki a helyes utat akarja megmutatni az embereknek.

Tekintsük át a fejezetet!

1. Allah Küldötte (s.a.w.) „tanítóként” mutatta be saját magát. A Kegyes Korán mely ájái fogalmazzák meg ezt?
2. Mi az oktatás-nevelés első állomása?
3. Mondjatok példákat arra, hogy mennyire fontosnak tartotta Allah Küldötte (s.a.w.) az írás-olvasást!
4. Hogyan valósította meg Allah Küldötte (s.a.w.) a nők oktatását?
5. Milyen alapelveket tartott szem előtt Allah Küldötte (s.a.w.) a tanítás-nevelés során?

Értékelő kérdések

1. Az alábbiak közül mi NEM bizonyíték arra, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) fontosnak tartotta az írás-olvasást?

A) Medina alkotmánya

B) Népszámlálás

C) A Kegyes Korán leíratása

D) Különböző helyekre követeket küldött

2. Az alábbiak közül melyik NEM volt Allah Küldötte (s.a.w.) alapelve az oktatás-nevelés során?

A) Ügyelt a személyes jellemzőkre, különbségekre

B) Ha szükséges volt, megismételte, amit mondott

C) A nehezebb témákkal kezdte a tanítást

D) Fontosnak tartotta a kérdéseket

3. Olvassuk el az alábbi hadíszokat!

- „A tudás tanulása kötelező minden muszlimnak, férfinak és nőnek egyaránt"
- „A tudás lényege és kulcsa a kérdezés. Allah legyen kegyelmes veletek, kérdezzetek! Mert a kérdezésben négy ember számára is jutalom van: aki kérdez, aki helyes választ ad, aki hallgatja, és aki az előbbieket szereti."
- „Senki nem adhat a tudásnál jobb adományt."
- „Allah, Nálad keresek menedéket attól a tudástól, aminek nincs haszna!"
- „Allah, gazdagíts meg tudással, ékesíts fel intelligenciával és kedvességgel, emelj magasra a rossztól való tartózkodással, szépíts meg a rossztettek elhagyásával!"

A fenti hadíszokból mi NEM következik?

A) A tudás férfiaknak és nőknek egyformán értékes.

B) Nem jó dolog kérdéseket feltenni.

C) Fohászkodnunk kell azért, hogy a tudás hasznunkra váljon.

D) A tudás adja meg a valódi gazdagságot az embernek.

Mohammed Próféta (s.a.w.) búcsúbeszé

(A Hidzsra tizedik évében, a Zarándoklati hónap kilencedik napján / i.sz. 632, március 8.)

Mohammed Próféta (s.a.w.), az iszlám prófétájának utolsó zarándoklata során, az Arafat hegy alatt 124.000 muszlim hívő előtt tartott, az egész emberiségnek szóló búcsúbeszéde.

Az Utolsó Zarándoklat beszéde

"A dicséret és a hála Allahot illeti. Neki mondunk köszönetet, csak Tőle várunk segítséget. Akit Allah vezet, azt nem viheti tévútra senki. Aki eltévelyedett, azt nem vezetheti senki. Tanúsítom, hogy nincs más istenség Allahon kívül. Egyetlen, nincs társa, nincs hozzá hasonló. És tanúsítom, hogy Mohammed az Ő szolgája és küldötte.

"Emberek! Jól figyeljetek a szavaimra! Nem tudom, lehet, hogy jövőre már nem találkozunk. Emberek! Ahogy ez a mai nap sérthetetlen, ahogy ez a hónap sérthetetlen, ahogy ez a város (Mekka) sérthetetlen, az életetek, a vagyonotok és a becsületetek is ugyanúgy sérthetetlen, és erőszakkal nem támadható.

Társaim! Bizony, találkozni fogtok Uratokkal. Ő pedig megkérdez majd a cselekedeteitekről, számon kér benneteket. Miután én már eljöttem hozzátok, a régi tudatlanságotokhoz ne térjetek vissza, ne essetek egymás torkának! Azok, akik itt vannak, ezt a tanácsomat adják át azoknak, akik nincsenek itt. Lehet, hogy lesz olyan, aki most nincs itt, s azt jobban megérti.

Társaim! Akire rábíztak valamit, az adja vissza a jogos tulajdonosának! Tudjátok meg, hogy a kamat minden fajtája tiltott! Allah így írta elő. Az első kamatos ügylet, amelyet eltöröltem, Abdulmuttalib fiáé, Abbaszé (nagybátyámé). Ám a tőke titeket illet. Ne zsarnokoskodjatok, s ne hagyjátok, hogy zsarnokoskodjanak rajtatok!

Társaim! Figyeljetek oda arra, hogy az iszlámot megelőző tudatlanság korának minden szokása eltöröltetett! A tudatlanság korából fennmaradt minden vérbosszú eltöröltetett. Az első vérbosszú, amelyet eltöröltem Abdulmuttalib unokájáé, Ijász ibn Rábiáé.

Ti emberek! Bizony a sátán elvesztett minden reményt, hogy ezen a földterületen őt imádják. Viszont ha apró-cseprő dolgokban rá fogtok hallgatni, annak örülni fog. Vallásotok védelmében óvakodjatok tőle!

Ti emberek! Azt tanácsolom nektek, hogy féljétek Allahot, s tartsátok tiszteletben a nők jogait! A feleségeiteket Allah rátok bízta, Allah parancsa, hogy megőrizzétek a becsületüket. Nektek is jogaitok vannak a feleségeitekkel szemben, és a feleségeiteknek is jogaik vannak veletek szemben. A ti jogotok, hogy ágyatokat ne osszák meg másokkal, és ne engedjenek be senkit a házaitokba engedélyetek nélkül... A feleségeitek joga, hogy szükségleteik szerint öltöztessétek, etessétek és itassátok őket.

Ti hívők! Két dolgot hagyok rátok, ragaszkodjatok hozzájuk, s ne térjetek el a helyes úttól! Ez a két dolog Allah könyve, a Kegyes Korán és a Próféta szunnája. Hívők! Jól

figyeljetek a szavaimra, s jól jegyezzétek meg azokat! Muszlim a muszlimnak testvére, s így az összes muszlim testvér. Egy muszlimnak nem megengedett a muszlim testvére élete és vagyona. Ha viszont szívesen ad vagyonából, az más.

Oh, emberek! A Mindenható Allah mindenkinek megadta a jogait. Meghatározta, ki mennyit örökölhet. Ehhez nincs szükség arra, hogy az örökhagyó mindenképp írjon végrendeletet. A gyerek azé, akitől született. Aki paráználkodott, megfosztható az örökrészétől.

Ti emberek! Uratok egy. Ősapátok is egy. Mind Ádám gyermekei vagyunk. Ádám földből lett teremtve. Az arab nem jobb a nem-arabnál, és a nem-arab sem jobb az arabnál, a fehérbőrű nem áll a fekete, a fekete bőrű a fehér felett. Allah előtt az a jobb, aki a legjobban féli Őt. Ha a vezetőtök egy fekete rabszolga, s titeket Allah könyve szerint vezet, akkor hallgassatok rá, és engedelmeskedjetek neki!

Senki nem vádolható más bűnéért. Az apát a fiú, a fiút az apa bűnéért nem tehetjük felelőssé.

Ügyeljetek, hogy a következő négy dolgot ne tegyétek!

- Ne társítsatok Allah mellé senkit!

- Miután Allah megtiltotta, senkit ne öljetek meg jogtalanul!

- Ne paráználkodjatok!

- Ne lopjatok!

Emberek! Ha holnap megkérdenek titeket velem kapcsolatban, mit fogtok felelni? A Próféta (s.a.w.) Társai egy emberként mondták:

“Tanúsítjuk, hogy Allah küldetését beteljesítetted, a kötelességedet elvégezted, és tanácsokat adtál nekünk.” Erre Allah Küldötte (s.a.w.) felemelte a mutatóujját, majd az egybegyűltek felé fordult, s így szólt: -

Légy a tanú, Uram! Légy a tanúm, Uram! Légy a tanú, Uram!

Megoldókulcs

1. FEJEZET

1. A, 2. B, 3. C, 4. D, 5. C, 6. D

2. FEJEZET

1. A, 2. C, 3. B, 4. A, 5. D, 6. C, 7. D, 8. D, 9. A, 10. C

3. FEJEZET

1. C, 2. A, 3. D, 4. D, 5. C, 6. D, 7. D

4. FEJEZET

1. B, 2. D, 3. C, 4. C, 5. D, 6. D

5. FEJEZET

1. C, 2. A, 3. D, 4. B

6. FEJEZET

1. D, 2. C, 3. B

IRODALOMJEGYZÉK

Algül, Hüseyin, *Âlemlere Rahmet Hz. Muhammed*, Ankara 1994.

Algül, Hüseyin, *İslâm Tarihi*, I, İstanbul, 1986.

Azam, Abdurrahman, *Rasûl-i Ekrem'in Örnek Ahlâkı*, çev. Hayreddin Karaman, İstanbul 1971.

Belazuri, *Ensabü'l- Eşraf*, Kahire, 1959.

Bilgin, Beyza, *İslâm ve Çocuk*, TDV Yayınları, Ankara 1997.

Bozkurt, Nahide, *Siyer (Hz. Muhammed'in Hayatı)*, İmam Hatip Liseleri Ders Kitabı, MEB Devlet Kitapları, Ankara 2003.

Buhari, *Sahih*, Çağrı Yayınları, İstanbul, 1992.

Çağatay, Neşet, *İslâm Öncesi Arap Tarihi ve Cahiliye Çağı*, Ankara 1982.

Derveze, İzzet, *Kur'an'a Göre Hz. Muhammed'in Hayatı*, I-III, çev. Mehmet Yolcu, İstanbul 1998.

Dikici, Recep, *İki Cihan Güneşi Hz. Muhammed Aleyhisselam*, İstanbul 1984.

Diyanet İlmi Dergi-*Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)*-Özel Sayı-, Ankara 2000.

Doğuştan Günümüze Büyük İslâm Tarihi, I, Redaktör, Hakkı Dursun Yıldız, İstanbul 1986.

Ebu Gudde, Abdülfettah, *Bir Eğitimci Olarak Hz. Muhammed ve Öğretim Metotları*, çev. Enbiya Yıldırım, İstanbul 1998.

Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi, Edit. Binnur Yeşilyaprak, Pegema Yayınevi, Ankara 2003.

Güçlü, Nezahat, "Zaman Yönetimi", *Eğitim Yönetimi Dergisi*, Yıl:7, Sayı:25, Kış 2001.

Günaltay, Şemsettin, *İslâm Öncesi Araplar ve Dinleri*, Sadeleştirenler: M. Mahfuz Söylemez-Mustafa Hizmetli, Ankara 1997.

Halil, İmadüddin, *Muhammed Aleyhisselam*, Konya 2003.

Hamidullah, Muhammed, *İslâm Peygamberi*, I-II, İstanbul 1980.

Hasan, H. İbrahim, *Siyasî-Dinî-Kültürel-Sosyal İslâm Tarihi*, I, çev. İsmail Yiğit ve Arkadaşları, İstanbul 1985.

Heykel, Muhammed Hüseyin, *Hz. Muhammed'in Hayatı, I-II*, çev. Vahdettin İnce, İstanbul 2000.

Hizmetli, Sabri, *İslâm Tarihi*, Ankara 1999.

Hz. Peygamberin Hayatından Davranış Modelleri, Yayına Hazırlayan, Recep Kılıç, Ankara 1998.

İbn Abdirabbih, *el-Ikdü'l-Ferid*, c. IV, Beyrut, 1985.

İbn Hanbel, *Müsned*, I-IV, Çağrı Yayınları, İstanbul 1982.

İbn Hişam, *es-Siretü'n-Nebeviyye*, Kahire, 1999, c.II.

İbn Mâce, *Sünen*, Çağrı Yayınları, İstanbul 1992.

İbn Sa'd, *et-Tabakatü'l-Kübra*, c.I, Beyrut, 1985.

İbn-i Hişam, *Hz. Muhammed'in Hayatı (es-Siretü'n-nebeviyye),* çev. İzzet Hasan- Neşet Çağatay, Ankara 1971.

İbnü'l Arabi el-Maliki, *Sahihü't-Tirmizi Şerhi*, Kahire 1931.

İbnü'l-Esir, *el-Kamil fi't-Tarih*, Beyrut 1989, c.II.

Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meali, Türkiye Diyanet Vakfı (Heyet), Ankara 2000.

Müslim, *Sahih*, Çağrı Yayınları, İstanbul 1992.

Özaydın, Abdülkerim, "Arap" *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, III, 321-324.

Özaydın, Beyza - Mualla Selçuk, *Din Öğretimi*, Gün Yayıncılık, Ankara 1999.

Özbek, Abdullah, *Bir Eğitimci Olarak Hz. Muhammed*, Konya 1995.

Sarıçam, İbrahim, *Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı*, DİB. Yayınları, Ankara 2001.

Sarıçam, İbrahim, *İlk Dönem İslâm Tarihi*, Açık Öğretim Yayını 574, Eskişehir 1999.

Seçme Hadisler, DİB. Yayınları, Ankara 2000.

Şarkavi, Abdurrahman, *Özgürlük Peygamberi Hz. Muhammed,* çev. Muharrem Tan, İstanbul 1993.

Taberi, *Tarihü'l Ümem Ve'l-Müluk*, I-IV, İstanbul 1992.

Watt, W. Montgomery, *Hz. Muhammed Mekke'de*, çev. M. Rami Ayas-Azmi Yüksel, Ankara 1986.

Ya'kubi, *Tarihu Ya'kubi*, c. II, Beyrut tarihsiz.

Yiğit, İsmail - Raşit Küçük, *İmam Hatip Liseleri İçin Siyer*,1-2, İstanbul 1997.